DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI

WRAZ

Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

Rocznik 1909.

WE LWOWIE.
Z drukarni Władysława Łozińskiego.
Zarządca J. Niedopad.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1909.

Spis alfabetyczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1909.*)

A.

B.

*) **Uwaga.** Ażeby ułatwić wyszukiwanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś stronicy. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby ustaw grubsze pismo.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

J.

K.

L.

Ł.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

Ś.

T.

U.

W.

Z.

Ż.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 29. stycznia 1909. **Część I.**

Nr. 1.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 11. grudnia 1908 L. 129.260, w sprawie zezwolenia gminie Rohatyn na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Rohatyn na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i miodu przez dwa lata, t. j. od 1. stycznia 1909 do 31. grudnia 1910 i od piwa na rok 1909 w wysokości oznaczonej w rozporządzeniu Wydziału krajowego z dnia 29. października 1901 L. 62.471 Dz. u. kr. Nr. 105 z r. 1901, zaś przez rok 1910 od piwa ze względu na wydany w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych reskrypt Ministerstwa skarbu z dnia 16. grudnia 1903 L. 88.975, w wysokości po 2 korony od jednego hektolitra.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 2.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. września 1908 L. 96.642, w sprawie ustanowienia taksy leczenia w powszechnym szpitalu w Dolinie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Dolinie dla dorosłych na 1 K 32 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 66 h dziennie, począwszy od 12. września 1908 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 3.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 20. grudnia 1908 L. 20.887/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Truskawiec, powiatu Drohobyckiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do miejscowości Truskawiec, powiatu Drohobyckiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Za c. k. Namiestnika:
Łoś w. r.

Nr. 4.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 20. grudnia 1908 L. 11.595/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Sasów, powiatu Złoczowskiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do miejscowości Sasów, powiatu Złoczowskiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Za c. k. Namiestnika:
Łoś w. r.

Nr. 5.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. listopada 1908 L. 118.746, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Brzeżanach.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Brzeżanach dla dorosłych na 1 K 40 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 70 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 6.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14. grudnia 1908 L. 121.967, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Rzeszowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym

w Rzeszowie dla dorosłych na 1 K 42 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 72 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 7.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. grudnia 1908 L. 118.747, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Samborze.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Samborze dla dorosłych na 1 K 36 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 68 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 8.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 12. grudnia 1908 L. 119.453, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Zaleszczykach.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Zaleszczykach dla dorosłych na 1 K 22 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 62 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 9.

Ustawa

z dnia 9. listopada 1908, o wyłączeniu przysiółka Babin zarzeczny ze związku gminy Babin, powiatu Kałuskiego i utworzeniu z niego samoistnej gminy administracyjnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Babin zarzeczny, o ile tworzy zwarty kompleks, wyłącza się w tym zwartym kompleksie ze związku gminy Babin, powiat Kałusz i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną pod nazwą Babin zarzeczny.

Art. II.

Granicę między gminą Babin zarzeczny a gminą Babin, tworzyć ma rzeka Łomnica.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 9. listopada 1908.

Franciszek Józef w. r.

Bienerth w. r.

Nr. 10.

Ustawa

z dnia 11. grudnia 1908, o utworzeniu z przysiółka Kalinówka, należącego do związku gminy Oryszkowce, powiat Bóbrka, samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą Kalinówka.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Kalinówka, o ile tworzy zwarty kompleks gruntów, wyłącza się w tym zwartym kompleksie ze związku gminy Oryszkowce, powiat Bóbrka i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną pod nazwą Kalinówka.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 11. grudnia 1908.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 11.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 15. grudnia 1908 L. 135.713, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów poborów służbowych dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1909, oraz fasyi do podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1909.

W myśl §§ 138 i 202 oraz § 201 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220, względnie artykułów 18 i 21 rozporządzenia wykonawczego do działu III., artykułów 29 i 43 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy, oraz rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. lipca 1904 Dz. p. p. Nr. 82, wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu:

A) do przedkładania wykazów poborów służbowych dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1909 — termin od 1. do 31. stycznia 1909.

B) do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na rok 1909 — termin do 31. stycznia 1909.

Wykazy ad A) przedkładać mają służbodawcy co do osób pobierających płace służbowe, lub pensye emerytalne, o ile te płace, lub emerytury co do jednej osoby kwotę 1200 kor. rocznie przenoszą.

W wykazach tych należy podać kwotę stałych i zmiennych poborów wypłaconych faktycznie w roku 1908.

Przy poborach zmiennych byłoby wskazanem, aby służbodawcy wykazywali pobory tak z roku 1908, jak również z tych lat poprzednich, które są miarodajne dla obliczenia przeciętnego dochodu z tychże poborów, podlegającego opodatkowaniu na rok 1909.

Odnośne wykazy sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Do przyjmowania wykazów kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka służbodawca, względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Co do następstw nieprzedłożenia tych wykazów, lub zeznań nieprawdziwych odsyła się strony interesowane do postanowień §§ 240, 241 i 243 ustęp 6 i § 244 powołanej na wstępie ustawy.

Co do obowiązku opłaty podatków i przedkładania fasyi pod B) wspomnianych zauważa się w szczególności, co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i prawne, pobierające dochód, określone w § 124 powołanej ustawy z wyjątkiem osób wymienionych w § 125 odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 1200 K, obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku rentowego tylko w tym razie, jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznym (z jakichkolwiek źródeł) ponad 1200 K rocznie, obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianych fasyj już wskutek niniejszego obwieszczenia bez względu na wysokość dochodu podatkowi rentowemu podlegającego, oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyi zawezwane.

W myśl § 139 ustawy wyżej powołanej uwolnione są jednak od obowiązku przedłożenia fasyi do podatku rentowego, o ile nie zostaną do tego przez władzę podatkową specyalnie zawezwane te osoby, które:

a) opłacały już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,

b) nie zmieniły od tego czasu swojego miejsca zamieszkania,

c) nie uzyskały wyższego dochodu.

W takim razie nastąpi wymiar podatku rentowego na rok 1909 bez fasyi od takiej samej kwoty dochodu, jak w roku poprzednim.

W razie ustania poboru podatkowi rentowemu podlegającego wskazanem jest przeto dla uniknięcia ewentualnego wymiaru podatku na rok 1909, donieść o tem kompetentnej władzy podatkowej I. instancyi w terminie wyżej wyznaczonym.

Zresztą zaznacza się, że obowiązek przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia § 133 powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika, dochód dotyczący wypłacającego.

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne, wymienione w § 153 ustawy, których dochód temuż podatkowi podlegający 1200 K rocznie przenosi, z wyłączeniem jednak osób, wymienionych w § 154 ustawy, odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których dochód nie przenosi rocznie 2000 K, obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego tylko w ta-

kim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową, lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym ponad 2000 K, przedłożyć winne wspomnianą fasyę już wskutek niniejszego obwieszczenia, bez względu na to, czy zostały, lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzenia fasyi określają co do podatku rentowego §§ 128—130 i 138 ustawy, oraz artykuły 13—16 i 20 rozporządzenia wykonawczego do działu III. tej ustawy, zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§ 156—171 i 202 ustawy, oraz artykuły 32 i 33, względnie 3—28 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego, jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

Dochód z poszczególnych źródeł zeznawać należy w walucie koronowej w rubrykach fasyi, na ten cel przeznaczonych.

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie przez władze podatkowe I. instancyi.

Do odbierania wspomnianych fasyj powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi, w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka.

Co do osób prawnych obowiązanych do opłaty podatku rentowego, powołana jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. intancyi, w której okręgu osoba prawna ma swoją siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2 i 3 § 132, zaś co do podatku osobisto-dochodowego ustępy 2 i 3 § 176 ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1909 w jednym z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu, lub podatkowi osobisto-dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§ 145 i 228 ustawy donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskują w roku 1909 stałe pobory służbowe, przenoszące rocznie 1200 koron.

Osoby te dopełnić winne wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14 po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego ukrócenia, lub

zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§ 239 i 243 oraz §§ 241 i 244 ustawy.

Kontrybuentów, którzy fasye do wymiaru podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego na rok 1909 zeznawać chcą protokolarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej stąd straty czasu, jak najrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyj do podatku osobisto-dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznawania fasyi, odpowiednich terminów.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

Nr. 12.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 4. stycznia 1909 L. 375, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Tarnopolu.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. k. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Tarnopolu dla dorosłych na 1 K 46 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 74 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 30. stycznia 1909. **Część II.**

Nr. 13.

O b w i e s z c z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 20. listopada 1908 L. 119.940/08, którem po myśli ustępu drugiego przepisów wykonawczych do § 4 ustawy z dnia 20. lipca 1892 Dz. u. kr. Nr. 51, ogłoszonych obwieszczeniem c. k. Namiestnictwa z dnia 2. sierpnia 1894 L. 58 567, Dz. u. kr. Nr. 72, podaje się do publicznej wiadomości okręgi i skład Komisyj licencyonujących buhaje w r. 1909.

We Lwowie, 20. listopada 1908.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Tadeusz Pilat w. r.

Okręgi i skład Komisyj licencyo-

I. Okręg c. k. krakowskiego

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
1. Biała	1. Powiat sądowy Biała	Wincenty Zwilling, wł. d. w Harmężu, p. Oświęcim	Gustaw Krzemień, dzierż. dóbr w Jawiszowicach
	2. „ „ Kęty	Adolf Poniński, kier. niższej szkoły roln. w Kobiernicach, p. Kęty	Wiktor Dołkowski, dzierżawca dóbr w Kańczudze, p. Kęty
	3. „ „ Oświęcim	Wincenty Zwilling, wł. d. w Harmężu, p. Oświęcim	Teofil Wysocki, wł. dóbr w Polance wielkiej, p. Oświęcim
2. Bochnia	4. „ „ Bochnia	Michał hr. Roztworowski, wł. dóbr w Ostrowie szlach., p. Gawłów nowy	Ludwik Kisielewski, wł. dóbr w Barczkowie, p. Ujście solne
	5. „ „ Niepołomice	Jan Wykowski, dzierżawca dóbr w Łężkowicach, p. Kłaj	Oskar Sittauer Bonkowicz, kier. kraj. zimowej szkoły roln. w Niewiarowie, p. Niegowić
	6. „ „ Wiśnicz	Dr. Klem. Rutowski, wł. dóbr w Łąkcie górnej, p. Rzegocina	Zygm. Ruebenbauer, wł. d. w Kobylce, p. Łapanów
3. Brzesko	7. „ „ Brzesko	Adam Jordan, wł. dóbr w Więckowicach, p. Wojnicz	Kazimierz Baltaziński, wł. dóbr w Jasieniu, p. Brzesko
	8. „ „ Radłów	j. w.	j. w.

nujących buhaje w roku 1909.

Towarzystwa rolniczego.

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Ludwik Dobija, wł. realn. w Rybarzowicach, p. Łodygowice	Józef Grygierzec, dyr. powiat. Kasy oszcz. w Białej	Adolf Poniński, kier. niższ. szkoły roln. w Kobiernicach, p. Kęty	Stanisław Kostka, naucz. kraj. niższ. szkoły roln. w Kobiernicach, p. Kęty
Karol Hämpl, wł. d. w Malcu, p. Kęty	Zygmunt Szmeja, wł. realn. w Kętach	Wincenty Zwilling, wł. d. w Harmężu, p. Oświęcim	Franciszek Kramarczyk, rolnik w Osieku
Antoni Śmieszek, wł. dóbr w Oświęcimie	Józef Ledwoń, wł. realn. w Babicach, p. Oświęcim	Adolf Poniński, kier. kraj. niż. szkoły rol. w Kobiernicach, p. Kęty	Ryszard Bartkie, dzierżawca dóbr w Brzeszczach, p. Jawiszowice
Jan Stokłosa, rolnik w Kolankowie, p. Bochnia	Adam Twardowski, rolnik w Dziewinie	Witołd Jasiński, wł. dóbr w Bieńkowicach, p. Uście solne	Mieczysław Ruebenbauer, właśc. dóbr w Proszówkach, p. Bochnia
Józef Stroner, zarz. dóbr w Staniątkach, p. loco	Cypryan Szlachta, rolnik w Szczytnikach, p. Brzezie	Franciszek Rajca, rolnik z Szerowa, p. Brzezie	Andrzej Stopa, rolnik w Woli batorskiej, p. Niepołomice
Dr. Tadeusz Brochocki, wł. dóbr w Sobolowie, p. Chrostowa	Antoni Popiel, wł. dóbr w Zbydniowie, p. Łapanów	Józef Ożegalski, wł. dóbr w Kamionnej, p. Rzegocina	Karol Sękowski, wł. dóbr w Nieprześni, p. Chrostowa
Jan Stec, gospodarz w Brzezowcu, p. Sołotwina	Franciszek Pikulski, gosp. w Sterkowicach, p. Szczepanów	Reinhard Link, dyrektor dóbr w Okocimiu	Wiktor Bętkowski, właśc. realności w Słotwinie
Józef Podczaszyński, dyrektor dóbr w Radłowie	Józef Piórek, gosp. i naczelnik gminy w Strzelcach wielkich, p. Szczurowa	Władysław Elterlein, wł. d. w Górce, p. Szczurowa	Edward Maurizio, dzierżawca dóbr w Strzelcach wielkich, p. Szczurowa

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	9. Powiat sądowy Wojnicz	Adam Jordan, wł. dóbr w Więckowicach, p. Wojnicz	Kazim. Baltaziński, wł. dóbr w Jasieniu, p. Brzesko
	10. „ „ Zakliczyn	j. w.	j. w.
4. Chrzanów	11. Powiaty sądowe Chrzanów i Jaworzno	Józef Kien, nadleśniczy w Jaworznie	Józef Datoń, dzierż. dóbr w Bolęcinie, p. Trzebinia
	12. Powiat sądowy Krzeszowice	Stefan Reichard, inspektor rolniczy, w Krzeszowicach	Stanisław Remin, leśniczy w Kopcach, p. Krzeszowice
5. Dąbrowa	13. „ „ Dąbrowa	Tadeusz Jaśkiewicz, dzierż. dóbr w Gorzycach, Żabno	Józef Ziemiński, wł. dóbr w Delastowicach, p. Szczucin
	14. „ „ Żabno	Ferdynand Kalkstein, właśc. dóbr w Siedliszowicach	Franciszek Łącki, gosp. w Bieniaszowicach, p. Siedliszowice
6. Gorlice	15. Północny, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Biecz, Biesna, Bieśnik, Binarowa, Bugaj, Bystra, Dominikowice, Glinik maryampolski, Głęboka, Gorlice, Grudna kępska, Klęczany, Kobylanka, Kołkówka, Korczyna, Kryg, Kwiatonowice, Libusza, Lipinki, Łużna, Moszczenica, Mszanka, Olszyny, Pogorzyna, Racławice, Ropica polska, Rozenbark, Rzepiennik biskupi, Rzepiennik marciszewski, Rzepiennik strzyżewski, Rzepiennik suchy, Sękowa, Siary, Sietnica, Sokół, Staszkówka, Stróżówka, Strzeszyn, Szalowa, Szymbark, Turza, Wójtowa, Wola łużańska i Zagorzany)	Walery Koczanowicz, wł. dóbr w Moszczenicy, p. loco	Franciszek Niemczycki, wł. dóbr w Turzy, p. Rzepiennik strzyżowski

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Karol Nodzyński, aptekarz w Wojniczu	Aleksander Rudnicki, kasyer w Wojniczu	Zdzisław de Laveaux, dzierż. dóbr w Łętowicach, p. Bogumiłowice	Józef Morys, gosp. w Łysejgórze, p. Porąbka uszewska
Kajetan Baliński, wł. gr. w Wesołowie, p. Zakliczyn	Jan Nosek, wł. gr. w Wesołowie, p. Zakliczyn	Roman Jordan, wł. dóbr w Roztoce, p. Zakliczyn	Antoni Florkowski, nacz. gminy w Zawadzie lanckorońskiej, p. Zakliczyn
Andrzej Chwalibóg, wł. d. w Bolęcinie, p. Trzebinia	Jan Taborski, właśc. gosp. w Wygiełzowie, p. Babice koło Alwernii	Grzegorz Bogdan, c. k. weterynarz pow. w Chrzanowie	Franciszek Knapik, gosp. w Porębie, p. Alwernia
Wojciech Wehrberger, dzierż. d. w Regulicach, p. Alwernia	Wojciech Wąchal, gospodarz w Rudawie	j. w.	Stanisław Stokłosiński, leśniczy w Brodłach, p. Alwernia
Michał Fijał, nacz. gm. w Mędrzechowie, p. Bolesław	Piotr Bartoń, gosp. w Nieczajnej, p. Dąbrowa	Stanisław Rogoyski, adm. dóbr w Szczucinie	Stanisław Zawada, wł. dóbr w Dąbrowicy, p. Szczucin
Karol Kisielewski, dzierż. d. w Wólce konarskiej, p. Żabno	Feliks Musiał, rolnik w Niecieczy, p. Żabno	Jan Bzowski, właśc. dóbr w Borusowej, p. Gręboszów	Andrzej Wrzosek, rolnik w Niecieczy, p. Żabno
Henryk Groblewski, wł. dóbr w Bystrej, p. Gorlice	Adam Wesołowski, zarz. dóbr w Ropicy polskiej, p. Gorlice	ks. Jan Wałęcki, proboszcz rzym. kat. w Libuszy, p. Biecz	Eugeniusz Oczkowski, wł. folwarku w Głęboce, p. Biecz

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	16. Południowy, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Banice, Bartne, Bednarka, Bielanka, Blechnarka, Bodaki, Czarne, Długie, Gładyszów, Hańcowa, Jasionka, Klimkówka, Konieczna, Krywa, Konkuwa, Kwiatoń, Leszczyny, Lipna, Łosie, Ług, Małastów, Męcina mała, Męcina wielka, Nieznajowa, Nowica, Pętna, Przegonina, Przysłóp, Pstrążne, Radocyna, Regetów niżny, Regetów wyżny, Ropa, Ropica ruska, Ropki, Rozdziele, Rychwałd, Skwirtne, Smerekowiec, Uście ruskie, Wapienne, Wirchne, Wołowiec, Wysowa, Zdynia)	Franciszek Nieworycki, wł. dóbr w Turzy. p. Rzepiennik strzyżowski	Henryk Groblewski, wł. dóbr w Bystrej, p. Gorlice
7. Grybów	17. Powiat sądowy Ciężkowice	Jan Mączyński, wł. dóbr w Siedliskach, p. Bobowa	Włodzim. Kodrębski, wł. dóbr w Kąsnej dolnej, p. Ciężkowice
	18. „ „ Grybów	Ignacy hr. Bobrowski, wł. d. w Bogoniowicach, p. Ciężkowice	Maryan Grodzicki, wł. dóbr w Polnej, p. Stróże
8. Jasło	19. „ polityczny Jasło	Józef Przyłęcki, wł. dóbr w Łubnie szlacheckiem, p. Jasło	Kazimierz Piliński, wł. dóbr w Tarnowcu, p. loco
	20. „ sądowy Frysztak	Dr. Jan Kanty Dzianott, wł. d. w Lubli, p. Frysztak	Witold Wiśniewski, dzierż. dóbr w Bezdziałce, p. Kołaczyce
9. Kolbuszowa	21. „ autonomiczny Kolbuszowa	Roman Serednicki, sekr. Rady powiat. w Kolbuszowej	Adam Straub, rolnik w Lipnicy, poczta Dzikowiec
10. Kraków	22. „ „ Kraków	Jan Skirliński. wł. dóbr w Kryspinowie, p. Liszki	Dr. Mieczysław Pankowski, insp. hodowl. tow. rolnicz. w Krakowie

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Ks. Emil Jurczakiewicz, prob. gr. kat. w Uściu ruskiem, p. loco	Adam Wesołowski, zarządca dóbr w Ropicy polskiej, p. Gorlice	Wincenty z Drozdowa Byszewski, wł. dóbr w Lipinkach	Ludwik Buś, dzierż. dóbr w Sękowej, p. Gorlice
Antoni Długoszowski, wł. dóbr w Lipnicy dolnej, poczta loco	Antoni Śliwa, gospod. w Brušniku, p. Ciężkowice	Józef Wędrychowski, c. k. wet. powiat. w Grybowie	Stanisław Fihauser, wł. dóbr w Brušniku, p. Ciężkowice
Ks. Teofil Karczmarczyk, prob. gr. kat. w Binczarowej, p. Grybów	Franciszek Stelmach, gospodarz w Białej wyżnej, p. Grybów	Wincenty Śmiałowski, wł. d. w Chodorowej, p. Grybów	Tadeusz Piękoś, wł. dóbr w Stróżach wyżnych, p. Stróże
Dr. Jan Kanty Dzianott, wł. d. w Lubli, p. Frysztak	Stanisław Włodek, wł. d. w Przysiekach, p. Trzcinica	Narcyz Gintowt-Dziewiałtowski, wł. d. w Siepietnicy, p. Biecz	Edward Zaykowski, wł. d. w Czermnej, p. Skołyszyn
Dr. Antoni Lisowiecki, wł. d. w Bezdziedzy	Ignacy Lesikowski, wł. dóbr w Widaczu, p. Frysztak	Jan Cebula, wł. d. w Łączkach	Tomasz Czernicki, gospodarz w Lubli, p. Frysztak
Gabryel Jarosz, roln. w Kupnie, p. Kolbuszowa	Maciej Gorzelany, rolnik w Kolbuszowej górnej, p. Kolbuszowa	Maryan Hippman, wł. dóbr w Trześni, p. Kolbuszowa	Ignacy Piórek, nacz. gminy w Kolbuszowej dolnej, p. Kolbuszowa
Wiktor Obrąpalski, prof. kraj. średniej szkoły roln. w Czernichowie	Franciszek Wójcik, wł. realn. w Wyciążu, p. Cło	Józef Cieślewicz, dzierż. dóbr w Wadowie, p. Pleszów	Jan Grzimek, dzierż. dóbr w Luboczy, p. Pleszów

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
11. Krosno	23. Powiat sądowy Dukla	Ludwik Dąbrowski, wł. dóbr w Dąbrówce lubatowskiej, p. Iwonicz	Jan Wejda, dzierż. dóbr w Cergowej, p. Dukla
	24. „ „ Krosno	Przemysław Cholewa, kier. kraj. niż. szkoły roln. w Suchodole, p. Krosno	Jan Skwara, gospod. w Targowiskach
12. Limanowa	25. Północny, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Jodłownik, Wilkowisko, Stróża, Góra św. Jana, Janowice, Szczyrzyce, Krasne, Słupia, Mstów, Rzeki, Kostrza-Ryje, Skrzydlna, Wola skrzydlańska, Przenosza, Szyk i Pogorzany)	Feliks Sandoz, kraj. instr. hodow. w Soboniowicach, poczta Wieliczka	Jan Żochowski, wł. dóbr w Laskowej, p. Limanowa
	26. Południowy, (obejmujący wszystkie gminy i obszary dworskie autonomicznego powiatu limanowskiego z wyłączeniem gmin i obszarów dworskich, należących do okręgu północnego	j. w.	Władysław Walter, wł. dóbr w Świdniku, p. Żukowica
13. Mielec	27. Wschodni mielecki, (obejmujący część powiatu na wschód od Wisłoki)	Wacław Oborski, wł. dóbr w Mielcu	Kasper Wendeker, właśc. realn. i nacz. gminy w Schönanger, p. Borowa
	28. Zachodni czermiński, (obejmujący część powiatu na zachód od Wisłoki)	j. w.	j. w.
14. Myślenice	29. Powiat autonomiczny Myślenice	Wincenty Schmidt, wł. dóbr w Krzywaczce, p. Izdebnik	Mieczysław Skoda, nadleśniczy w Stróżach, p. Myślenice
15. Nisko	30. „ sądowy Nisko	Fryderyk hr. Ressegnier, wł. d. w Nisku	Stanisław Kamiński, zarz. d. w Narcie, p. loco
	31. „ „ Ulanów	Dr. Kazimierz Jędrzejowicz, wł. i pełnom. dóbr w Rudniku, p. loco	Edward Stubenvoll, zarz. dóbr w Bielinach, p. Ulanów

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Edward Świderski, sekr. Rady pow. w Krośnie	Aleksander Obłaza, nacz. gminy w Dukli	Jędrzej Karczmarski, gospod. w Teodorówce, p. Dukla	Jan Jastrzębski, gospodarz w Draganowej, p. Dukla
j. w.	Jan Chędzyński, przeł. obsz. dwor. w Potoku, p. Jedlicze	Franciszek Szubra, gospod. w Suchodole, p. Krosno	Paweł Nawrocki, rolnik w Odrzykoniu, p. Krosno
Maryan Fink, wł. d. w Komornikach, p. Dąbie	Aleksander Dydyński, wł. d. w Słupiu p. Jodłownik	Jan Drożdż., rolnik w Jodłowniku	Stanisław Śliwa, rolnik w Mstowie, p. Jodłownik
j. w.	Józef Franczyk, wł. realn. w Zbłudzy, p. Kamienica	Zygmunt Krzyszkowski, wł. d. w Świdniku, p. Łukawica	Bohdan Stahlberger, dóbr w Jadamwoli, p. Łukowica
Władysław Trzecieski, wł. d. w Zdakowie, p. Gawłuszowice	Andrzej Sehn, nacz. gminy w Tuszowie, p. Chorzelów	Gustaw Szaszkiewicz, wł. d. w Rzemieniu, p. Rzochów	Ludwik Ulrych, wł. realn. w Maliniu, p. Chorzelów
Jan Rządzki, właśc. realn. w Rzędzianowicach, p. Mielec	Paweł Miłoś, nacz. gminy w Pławiu, p. Borowa	Jan Artwiński, wł. d. w Kliszowie, p. Gawłuszowice	Piotr Budzyński, dzierż. dóbr w Partyniu, p. Radomyśl
Andrzej Średniawski, wł. realn. w Górnej wsi, p. Myślenice	Wawrzyniec Kawa, nacz. gminy w Makowie	Franciszek Rewer, zarządca lasów arcyksiążęcych w Zawoji	Józef Górkiewicz, wł. d. w Toporzyskach, p. Jordanów
Ludwik Ostrzechański, kasyer dóbr w Kopkach, p. Rudnik	Józef Stelmach, nacz. gminy w Nisku	Władysław Komorowski, właśc. dóbr w Bojanowie, poczta loco	Józef Kędzior, przemysłowiec w Kamiennej
Henryk Chochorowski, gospod. w Pysznicy	Józef Błażejowicz, gospod. w Pysznicy	Dr. Klemens Kostheim, wł. d. w Zarzycach, p. Ulanów	Andrzej Dąbrowski, burmistrz w Ulanowie

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
16. Nowy Sącz	32. Powiat sądowy Nowy Sącz	Władysław Głębocki, wł. d. w Zbyszycach, p. Tęgoborze	Czesław Czechowski, dzierż. dóbr w Chełmcu polskim, p. Nowy Sącz
	33. Powiaty sądowe Stary Sącz i Muszyna	Roman Reklewski, wł. d. w Rogach, p. Podegrodzie	Jan Wadowski, gospodarz w Łącku Nr. 98
17. Nowy Targ	34. Powiat autonomiczny Nowy Targ	Aleksander Lgocki, wiceprezes Rady pow. w Nowym Targu	Stanisław Drohojowski, wł. d. w Czorsztynie
18. Pilzno	35. „ sądowy Pilzno	Antoni Wejda, wł. d. w Parkoszu, p. Pilzno	Józef Frenkel, wł. dóbr w Machowej, p. Łęki górne
	36. „ „ Brzostek	j. w.	Adolf Czarnek, rządca dóbr w Kleciu, p. Brzostek
19. Ropczyce	37. „ „ Ropczyce	Tadeusz Skołuba, wł. d. w Łubzinie, p. Ropczyce	Karol Hruby, dzierżawca dóbr w Pustyni, p. Dębica
	38. „ „ Dębica	Karol Hruby, dzierżawca dóbr w Pustyni, p. Dębica	Władysław Jaśkiewicz, dzierż. dóbr w Paszczynie, p. Dembica
20. Rzeszów	39. Powiaty sądowe Rzeszów i Głogów	Stanisław Dydyński, wł. d. w Godowej, p. Strzyżów	Jan Gumiński, wł. dóbr w Zalesiu, p. Rzeszów
	40. „ „ Strzyżów i Tyczyn	j. w.	Piotr Łastowiecki wł. dóbr w Hadlem, p. Jawornik
21. Tarnobrzeg	41. Powiat sądowy Rozwadów	Zbigniew Horodyński, wł. d. w Zbydniowie, p. loco	Floryan Skačel, leśniczy w Brzoży, p. Radomyśl
	42. „ „ Tarnobrzeg	j. w.	Feliks Myszkowski, rządca dóbr w Wymysłowie, p. Tarnobrzeg

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Stanisław Potoczek, wł. gruntu w Rdziostowie, p. Nowy Sącz	Józef Wójcik, właśc. gruntu w Biegonicach, p. Nowy Sącz	Feliks Berski, wł. dóbr w Gorzkowicach, p. Nowy Sącz	Roman Wysocki, dzierż. dóbr w Dąbrowej, p. Nowy Sącz
Józef Maciuszek, gospodarz w Podegrodziu, p. loco	Jan Faron, wł. gruntu w Maszkowicach, p. Łącko	Czesław Czechowski, wł. d. w Brzeznej p. Nowy Sącz	Eugeniusz Aleksander, wł. d. w Załubińcach, p. N. Sącz
Wawrzyniec Ptaś, wł. gosp. w Nowym Targu	Konstanty Dziewolski, wł. dóbr w Krościenku	Jan Pietraszkiewicz, sekr. Rady powiat. w Nowym Targu	Teodor Kabłak, leśniczy w Klikuszowej, p. Nowy Targ
Stanisław Tabor, gospodarz w Róży, p. Zassów	Jan Handzel, gosp. w Lipiu	Franciszek Perz, rolnik w Przerytem borze, p. Zassów	Józef Maziarek, gospodarz w Dęborzynie, p. Brzostek
Andrzej Tułecki, wł. realn. w Brzostku.	Józef Nawracaj, gosp. w Przeczycy, p. Brzostek	Jan Warzecha, gospodarz w Jodłowej, p. loco	Józef Korasadowicz, roln. w Siedliskach, p. Brzostek
Władysław Bursztyn, kupiec w Ropczycach	Floryan Daniel, gospodarz w Przedmieściu sędzisz., p. Sędziszów	Michał Czechowski, wł. rraln. w Ropczycach	Jakób Andreasik „Czernik", rolnik w Brzezinach p. Wielopole skrz.
Bronisław Jakliński, aptek. i burmistrz w Dębicy	Józef Chmielowski, dzierż. dóbr w Sepnicy, p. Dębica	Władysław Komornicki, właśc. dóbr w Latoszynie, p. Dębica	Walenty Muszyński, nacz. warst. Spółki wyrobów betonowych w Dębicy
Jan Mazaraki, dyr. dóbr w Głogowie	Antoni Smagała, wł. gruntu w Trzcianie, k. Rz.	Henryk Rozwadowski, kier. kraj. niższej szkoły rolniczej w Miłocinie pod Rzeszowem	Jan Bieniasiewicz, wł. dóbr w Wysokiej, p. Głogów
Teofil Drzewicki, wł. d. w Niebylcu, p. loco	Dr. Ignacy Wołkowicki, właśc. dóbr w Strzyżowie	Ks. Janusz Radziwiłł, wł. d. w Tyczynie	Feliks Neustein, rolnik w Hucisku, p. Jawornik polski
Jan Mączka, właśc. realn. w Zaleszanach, p. Zbydniów	Teofil Grzesiak, rz. dóbr w Kotowej woli, p. Zbydniów	Józef Reczyński, rządca dóbr w Grębowie	Stanisław Kołodziej, wł. realn. w Woli rzeczyc. p. Radomyśl
Antoni Kudelski, rządca dóbr w Mokrzyszowie, p. Tarnobrzeg	Wojciech Wiącek, wł. realności w Machowie, p. Tarnobrzeg	Stanisław Patronowicz, rządca dóbr w Trześni, p. Nadbrzezie	Kazimierz Tomaszewski, rządca d. w Miechocinie, p. Tarnobrzeg

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
22. Tarnów	43. Powiat sądowy Tarnów	Karol br. Lewartowski, dzierż. dóbr w Wierzchosławicach, p. Bogumiłowicach	Jan Michalik, rządca dóbr w Klikowej, p. Tarnów
	44. „ „ Tuchów	Bolesław Bossowski, wł. d. w Bistuszowej, p. Ryglice	Zygmunt Zawadzki, wł. d. w Szydłowej, p. Gromnik
23. Wadowice	45. Andrychów-Kalwarya (obejmujący gminy na południe od gościńca rządowego prowadzącego z Kalwaryi do Andrychowa, tudzież na północ od tego gościńca ale przy samym gościńcu położone)	Franciszek Dziobek, rolnik w Zygodowicach, p. Wadowice	AntoniSzczerbowski, wł. d. w Frydrychowicach, p. Wadowice
	46. Wadowice-Zator, (obejmujący gminy na północ od powyższego gościńca położone z wyjątkiem gmin do gościńca przytykających)	j. w.	j. w.
24. Wieliczka	47. Powiat polityczny Wieliczka	Adam Fink, wł. d. w Komornikach, p. Dąbie koło Dobczyc	Paweł Walencinowicz, właśc. dóbr w Bojańczycach, p. Dąbie koło Dobczyc
	48. „ „ Podgórze	Józef Śliwiński, wł. d. w Kossocicach, p. Podgórze	Stanisław Podlewski, wł. d. w Gaju, p. Mogilany
25. Żywiec	49. „ autonomiczny Żywiec	Stanisław Kostka, naucz. kraj. niższej szkoły roln. w Kobiernicach, p. Kęty	Józef Studencki, wł. realn. w Żywcu

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez okręgowe Towarzystwo rolnicze	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Jan hr. Zborowski, wł. d. w Zgłobicach, p. Tarnów	Jan Szymczak, wł. gruntu w Radlnej, p. Tarnów	Ignacy Modelski, dzierż. d. w Szynwałdzie	Stanisław Michalik, gosp. w Łęgu ad Partyń, p. Żabno
Dominik Kwiatkowski, adm. d. w Mesznie szlacheckiej, p. Tuchów	Stanisław Florek, wł. gruntu w Gromniku	Zdzisław de Lazans, wł. dóbr w Kozłowie, p. Tuchów	Jan Wańtuch, gosp. w Burzynie, p. Tuchów
Franciszek Gieruszczak, gosp. grunt. w Targowicy, pow. Andrychów	Walenty Faber, gospod. grunt. w Barwałdzie górnym, p. Kalwarya	Henryk Zipper, dzierżawca dóbr w Inwałdzie, p. Andrychów	Rudolf Fuchs, dzierżawca dóbr w Jastrzębiu, p. Lanckorona
Jan Świerguła, gospodarz gr. w Laskowej, p. Zator	Jan Zając, gospod. grunt. w Piotrowicach, p. Zator	Jan Nidecki, nacz. gminy w Radoczy, p. Wadowice	Jerzy Gonscher, dzierż. d. w Rudce, p. Zator
Stanisław Czerwiński, wł. d. w Brzezowej, p. Dobczyce	Zdzisław Brzeziński, wł. dóbr w Łazanach, p. Gdów	Maryan Fink, wł. d. w Komornikach, p. Dąbie koło Dobczyc	Jan Skoda, rządca dóbr w Jawczyzach, p. Gdów
Władysław Słapa, wł. d. w Lusinie, p. Swoszowice	Antoni Góra, właśc. realn. w Gołkowicach, p. Wieliczka	Władysław Kwieciński w Skawinie	Adam Rudolfi, dzierżawca d. w Borku szlacheckim, p. Skawina
Tomasz Białek, wł. realn. w Żywcu	Jan Pantofliński, handlarz nierogacizną w Żywcu	Władysław Kępiński, wł. d. w Moszczanicy, p. Żywiec	Ludwik Dobija, gospodarz w Rybarzowicach, p. Łodygowice

II. Okręg c. k. galicyjskiego

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
1. Bóbrka	1. Powiat sądowy Bóbrka wraz z gminą i obsz. dw. w Juszkowcach	Włodzimierz Czajkowski, wł. dóbr w Pietniczanach, p. Sokołówka k. B.	Stanisław Zwolski, wł. dóbr w Bryńcach, poczta Wybranówka
	2. Powiat sądowy Chodorów wraz z gminami i obsz. dw. w Bąkowcach, Berteszowie, Lubeszce, Repechowie, Trybuchowach i Żabokrukach	Wiktor Korzenny, wł. dóbr w Brzozdowcach	Tadeusz Link, pełnom. dóbr w Chodorowie
2. Bohorodczany	3. Powiat sądowy Bohorodczany	Józef Szeliński, wł. dóbr w Bohorodczanach	Ks. Stefan Komarzyński, proboszcz obrz. gr. w Łyścu
	4. " " Sołotwina	Karol Grögler, zarządca dóbr w Sołotwinie	Jan Sękowski, wł. dóbr w Staruni, p. Sołotwina
3. Borszczów	5. " " Borszczów	Maryan Bogdanowicz, dzierż. dóbr w Dobranówce, p. Jezierzany	Edmund Dzierzek, wł. d. w Wierzchniakowcach, poczta Borszczów
	6. " " Mielnica	Karol Henisch, wł. d. w Kudryńcach, p. loco	Tadeusz Krzysztofowicz, dzierż. dóbr w Iwaniu pustem, p. Mielnica
4. Brody	7. " " Brody	Szczęsny Niemczewski, sekreterz Rady pow. w Brodach	Ks. Józef Cegielski, proboszcz obrz. gr. w Hołoskowicach, p. Brody
	8. " " Łopatyn	Zdzisław Eder, dzierż. dóbr w Stołpiniu, p. Toporów	Władysław hr. Olizar, właśc. realn. w Łopatynie
	9. " " Założce	Szczęsny Niemczewski, sekretarz Rady pow. w Brodach	Włodzimierz Biliński, c. k. st. weterynarz pow. w Brodach

Towarzystwa gospodarskiego.

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Adolf Gajewski, rządca dóbr w Romanowie	Adam Koppe, właśc. realn. w Ernsdorfie, p. Bóbrka	Ignacy Smalawski, rządca w Staremsiole	Alfred Mały, właśc. dóbr w Wołowiu, p. Bóbrka
Józef Hamkała, wł. realn. w Horodyszczu królewskiem, p. Chodorów	Hryń Czad, rolnik w Horodyszczu królewskiem, p. Chodorów	Adam Ożarowski, rządca dóbr w Ostrowie, p. Borynicze	Stanisław Kobylański w Chodorowie
Dr. Michał Ferensiewicz, lekarz okręgowy w Bohorodczanach	Jędrzej Wołoszczuk, wł. realn. w Bohorodczanach	Aleksy Barabasz, rolnik w Bohorodczanach starych, p. Bohorodczany	Michał Kozorys, rolnik w Bohorodczanach
Ks. Grzegorz Procyk, prob. gr. kat. w Manasterzanach, p. Sołotwina	Aleksy Kricak, nacz. gminy w Manasterzanach, p. Sołotwina	Leopold Urich, c. k. weterynarz powiat. w Bohorodczanach	Oskar Hofmokl, weterynarz miejski w Stanisławowie
Zygmunt Kościszewski, dyrektor dóbr w Bilczu złotem	Prokop Żary, gospod. w Łanowcach p. Jezierzany	Stanisław Gromnicki, właśc. dóbr w Oleksińcach, p. Bilcze złote	Seweryn Domański, dzierż. dóbr w Szuparce, p. Korolówka
Kazimierz Junosza Borkowski, dzierż. dóbr w Horoszowie, p. Uście biskupie	Jan Dutkiewicz, gosp. w Michałkowie, p. Uście biskupie	Zygmunt Piszczkowski, rządca dóbr w Mielnicy	Felicyan Sochanik, dzierż. d. w Zalesiu p. Germakówka
Bolesław Rotter, wł. dóbr w Suchodołach, p. Ponikwa	Ks. Jan Mrzygłodowicz, prob. obrz. gr. kat. w Ditkowcach, p. Założce	Ks. [illegible] Suchorowski [illegible] kat. prob. w [illegible]niuszkach	Władysław Gniewosz, wł. d. w Kontach, p. Ożydów
Leopold Kudelski, rządca dóbr w Łopatynie	Dr. Bernard Wittlin, wł. dóbr w Uwinie	Sta[illegible]ław hr. Sokolnicki, właśc. dóbr w Opłucku, p. Ohladów	Ks. Józef Zawisza, rzym. kat. prob. w Szczurowicach
Bolesław Miączyński wł. dóbr w Palikrowach, p. Podkamień	Ks. Teodozy Effinowicz, prob. obrz. gr. kat. w Popowcach, p. Podkamień	Boleslaw Rotter, wł. dóbr w Suchodołach, p. Brody	Damian Udrycki, wł. dóbr w Łukawcu, p. Pieniaki

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
5. Brzeżany	10. Powiat sądowy Brzeżany	Sylwester Maramorosz, wł. d. w Poruczynie, p. Buszcze	Józef Krajczyk, dzierżawca d. w Leśnikach, p. Brzeżany
	11. „ „ Kozowa	Włodzimierz Leszczyński, dzierż. dóbr w Kozówce, p. Kozowa	Zygmunt Bojewski, dzierż. d. w Wybudowie, p. Koniuchy
6. Brzozów	12. „ „ Brzozów	Mieczysław Urbański, wł. dóbr w Haczowie, p. loco	Stanisław Bobowski, rządca dóbr w Jasionowie, p. loco
	13. „ „ Dynów	Stefan Trzecieski, właśc. dóbr w Dynowie	Witold Dwernicki, wł. dóbr w Temeszowie, p. Dydnia
7. Buczacz	14. „ „ Buczacz	Stanisław Rudrof, wł. dóbr w Bobulińcach, p. Ossowce	Wacław Osiadacz, wł. realn. w Petlikowcach starych, p. Ossowce
	15. „ „ Monasterzyska	Antoni Wolniewicz, wł. dóbr w Oleszy, p. Monasterzyska	Jan Znamirowski, rolnik w Słobódce dolnej, p. Monasterzyska
	16. „ „ Potok złoty	Mieczysław Ksawery Potocki, wł. dóbr w Kosmierzynie, p. Potok złoty	Tomasz In, dzierż. dóbr w Sokołowie, p. Potok złoty
8. Cieszanów	17. „ „ Cieszanów	Zygmunt Dobrzyński, dzierż. d. w Lublińcu nowym, p. Cieszanów	Hugo br. Wattmann, wł. dóbr w Rudzie różanieckiej, p. loco
	18. „ „ Lubaczów	Stanisław Ossoliński, dzierż. dóbr w Oleszycach	Stanisław Krynicki, c. k. weter. pow. w Cięszanowie
9. Czortków	19. „ autonomiczny Czortków	Franciszek Rudrof, wł. dóbr. w Romaszówce, p. Dżuryn	Tadeusz Szeliga Potocki, właśc. dóbr w Uhryniu, poczta Czortków

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Władysław Świciński, stawniczy w Kasztelówce, p. Brzeżany	Karol Poten, dzierż. d. w Wierzbowie, p. Narajów	Jan Sokulski, dzierżawca dóbr w Rohaczynie, p. Kurzany	Zdzisław Wolfarth, wł. dóbr w Demni, p. Kurzany
Ludwik Aksentowicz, dzierż. dóbr w Ceniowie, p. Kozowa	Longin Łoboś, dzierżawca dóbr w Taurowie, p. Kozłów	Tomasz Maramorosz, dzierż. d. w Olesinie, p. Kozowa	Adolf Greis, dzierż. dóbr Ułanisze, p. Kozowa
Antoni Kraiński, wł. dóbr w Jabłonce, p. Dydnia	Piotr Kwiatkowski, dzierż. d. w Izdebkach	Franciszek Trzciński, wł. dóbr w Gdyczynie, p. Dynów	Ks. Jan Bardzik, proboszcz rzym. kat. w Jasionowie
Franciszek Trzciński, wł. d. w Gdyczynie, p. Dynów	Aleksander Węgliński, leśniczy w Warze, p. Dynów	Seweryn Skrzyński, wł. d. w Nozdrzu, p. Dynów	Teodor Jüngst, wł. dóbr w Dynowie
Franciszek Piórecki, rządca w Browarach, p. Jazłowiec	Henryk Zdzański, wł. realn. w Trybuchowcach, p. Buczacz	Ignacy Wachowicz, dzierż. dóbr w Medwedowcach p. Buczacz	Władysław Potocki, wł. dóbr w Rukomyszu, p. Buczacz
Mieczysław Błocki, rządca d. w Bertnikach, p. Monasterzyska	Piotr Haręża, właśc. realn. w Hucie nowej, p. Monasterzyska	Kajetan Abgarowicz, dzierż. dóbr w Dubienku, p. Monasterzyska	Grzegorz Sowa, rolnik w Baryszu
Zygmunt Orski, wł. dóbr w Jamnej, p. Koropiec	Michał Baraniecki, wł. realn. w Ostrej, p. Koropiec	Feliks Dancewicz, rządca d. w Porchowej, p. Potok złoty	Andrzej Ilkow, gosp. w Porchowej, p. Potok złoty
Stefan Sroczyński, dzierż. dóbr w Lublińcu nowym, p. Cieszanów	Bronisław Kwitniowski, lustrator gm. w Cieszanowie	Stanisław Krynicki, c. k. weter. pow. w Cieszanowie	Tadeusz Zarzycki, agronom w Chotylubiu, p. Cieszanów
Leon Kranz, dzierż. dóbr w Staremsiole, p. Oleszyce	Gustaw Rupp, dzierżawca d. w Hrynkowie ad Dachnów, p. Cieszanów	Dyonizy Krokowski, dzierż. dóbr w Suchej woli, p. Oleszyce	Antoni Koralewski, dzierż. d w Zalesiu ad Staresioło, p. Oleszyce
Zdzisław Szaszkiewicz, dzierż. dóbr w Dżurynie	Roman Ochocki, wł. dóbr w Kalinowszczyźnie, p. Białobożnica	Józef Dobek, dzierż. dóbr w Bazarze, p. Jazłowiec	Józef Tymków, gosp. w Słobódce dżuryńskiej, p. Dżuryn

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
10. Dobromil	20. Powiat sądowy Bircza	Stefan Janiszewski, wł. dóbr w Malawie, p. Lipa	Jan Janiszewski, wł. dóbr w Leszczawie dolnej, p. Bircza
	21. „ „ Dobromil	Aleksander Pragłowski, wł. d. w Komarowicach, p. Nowe miasto	Julian Terlecki, wł. dóbr w Przemyślu, ul. Franciszka Józefa 3
11. Dolina	22. „ „ Bolechów	Ks. Włodzimierz Sojka, prob. gr. kat. w Ceniawie, poczta Rożniatów	Ks. Józef Terlecki, gr. kat. proboszcz w Lisowicach, p. Morszyn
	23. „ „ Dolina	Dr. Stanisław Kotłowski, lek. w Dolinie	Ks. Włodzimierz Sojka, prob. gr. kat. w Ceniawie, poczta Rożniatów
	24. „ „ Rożniatów	Ks. Włodzimierz Sojka, prob. gr. kat. w Cieniawie, poczta Rożniatów	Dr. Bolesław Berwid, lekarz w Róžniatowie
12. Drohobycz	25. Powiat sądowy Drohobycz z wyłączeniem gminy i obszaru dworskiego w Schodnicy	Leonard Wiśniewski, wł. dóbr w Drohobyczu	Rajmund Jarosz, burmistrz w Drohobyczu
	26. Powiat sądowy Medenice	Juliusz Frey, dzierż. dóbr w Oparach, p. Medenice	Stefan Firlej, wł. d. w Rolowie, p. Dobrowlany
	27. Powiat sądowy Podbuż wraz z gminą i obszarem dworskim Schodnica	Antoni Anderka, st. leśniczy w Podbużu	Karol Hawranek, leśniczy w Podbużu
13. Gródek	28. Powiat sądowy Gródek jagielloński	Jan Breuer, wł. d. w Suchej woli, p. Mszana koło Bartatowa	Jan Głowacki, wł. d. w Leśniowcach, p. Weissenberg
	29. „ „ Janów	Józef Weigel-Milleret, wł. d. w Żorniskach, p. Domażyr	Wilhelm Stanek, wł. dóbr w Wiszence

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Jan Łomnicki, nacz. gminy w Birczy	Zygmunt Kapiszewski, dzierż. dóbr w Rybotyczach	Herman Bleicher, dzierż. d. w Kuźminie, p. Tyrawa wołoska	Michał Wiśniowski, nacz. gm. Malawa, p. Lipa
Jan Tesla, rolnik i naczelnik gminy w Lacku, p. Dobromil	Michał Tustanowski, wł. dóbr w Dobromilu	Franciszek Bukłada, gospod. w Posadzie nowomiejskiej, p. Nowe miasto	Piotr Geisler, właśc. realności w Dobromilu
Lipman Bornstein. weterynarz miejski w Bolechowie	Noe Gutentag, weterynarz w Dolinie	Józef Hanusz, gosp. w Wołowej wsi	Józef Kosyło, gosp. w Lisowicach, p. Morszyn
Noe Gutenberg, weterynarz miejski Dolinie	Lipman Bornstein, weterynarz miejski w Bolechowie	Jan Misiewicz, wł. realn. w Dolinie	Stefan Kardasz, wł. realności w Dolinie
j. w.	j. w.	Jan Amon, dzierż. dóbr w Rożniatowie	Stefan Maksymówka, gospod. w Ceniawie, p. Rożniatów
Jan Kiszko, naczelnik gminy w Kołpcu, p. Stebnik	Teodor Kocko, nacz. gminy w Modryczu, p. Drohobycz	Mieczysław Truszkowski, drogom. w Medenicach	Teodor Putułkiewicz, nacz. gminy w Stebniku
Feliks Ostafiński, zarząd. lasów w Letni, p. Medenice	Jakób Zintel, nacz. gminy Kōnigsau, p. Medenice	Jan hr. Tarnowski, wł. dóbr w Wróblowicach, poczta Dobrowlany	Jan Krawców, wł. rdaln. w Wróblowicach, poczta Dobrowlany
Ks. Anatol Kozaniewicz, prob. obrz. gr. kat. w Bystrzycy, p. Podbuż	Hryń Łuciów, właśc. realn. w Podbużu	Aleksander Kryśka, wł. dóbr w Winnikach, p. Czerchawa	Szczepan Kulczycki, wł. realn. w Podbużu
Franciszek Bobowski, ajent Tow. wzaj. ubezp. w Gródku jagiellońskim	Piotr Bachman, nacz. gminy w Neuhof, p. Gródek jagiell.	Juliusz Obmiński, dzierż. dóbr w Bartatowie	Józef Chmielowski, wł. realn. w Wołczuchach, p. Rodatycze
Robert Pragłowski, pełnom. dóbr w Lechowie, p. Janów	Władysław Piotrowski, nadleśniczy w Janowie	Gracyan Radomski, wł. d. w Jamelnie p. Domażyr	Jerzy Scheer, wł. realn. w Rottenhanie k/Gr., p. Janów

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
14. Horodenka	30. Powiat sądowy Horodenka	Wiktor Abrahamowicz, dzierż. dóbr w Tyszkowcach, p. Horodenka	Józef Froń, kier. kr. niż. szkoły rolniczej w Horodence
	31. „ „ Obertyn	Antoni Theodorowicz, właśc. dóbr w Żukowie, poczta Obertyn	Kazimierz Przybysławski, wł. dóbr w Unizu, p. Czernelica
15. Husiatyn	32. „ „ Husiatyn	Władysław Mieczychowski, dzierż. d. Łózki ad Kociubińce, p. Kopyczyńce	Władysław Chaszczyński, leśniczy w Husiatynie
	33. „ „ Kopyczyńce	Włodzimierz Cieński, wł. dóbr w Uwiśle, p. Chorostków	Jan Górski, gospod. w Hadyńkowcach, p. Probużna
16. Jarosław	34. Powiaty sądowe Jarosław i Pruchnik	Franciszek Łastowiecki, właśc. dóbr w Rozborzu długim, p. Pruchnik	Zdzisław Nowosielecki, rządca dóbr w Węgierce, poczta Pruchnik
	35. Powiat sądowy Radymno	Stanisław Kisielewski, dzierż. dóbr w Skołoszowie, p. Radymno	Ks. Stanisław Lechicki, kanonik i prob. w Kaszycach, p. Kosienice
	36. „ „ Sieniawa	Aleksander Ostrowski w Adamówce, p. loco	Teodor Wodzinowski, dzierż. dóbr w Rudce, p. Sieniawa
17. Jaworów	37. „ „ Jaworów	Jan hr. Szeptycki, wł. dóbr w Przyłbicach, p. loco	Franciszek hr. Colonna-Czosnowski, wł. dóbr w Ożomli
	38. „ „ Krakowiec	Henryk Karczewski, wł. d. w Morańcach, p. Krakowiec	Stanisław Myszkowski, wł. d. w Hruszowicach, poczta Stubno
18. Kałusz	39. „ „ Kałusz	Konstanty Czarkowski, wł. dóbr w Niegowcach	Wojciech Komornicki, wł. d. w Babinie, p. Bednarów

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Tytus Zulauf, dyrek. powiat. Kasy oszcz. w Horodence	Aleksander Zawadzki, wł. d. w Dąbkach p. Czernelica	Maryan Krzysztofowicz, dzierż. dóbr w Jasienowie polnym, p. Horodenka	Jan Wielowiejski, wł. dóbr w Olejowej Korolówce, p. Horodenka
Józef Prokocimer, współwłaśc. dóbr w Obertynie	Marceli Gawliński, nacz. gm. w Obertynie	Leon Teodorowicz, dzierż. d. w Olejowej, poczta Horodenka	Witołd Jastrzębski, dyr. kasy zaliczkow. i właśc. realności w Obertynie
Paweł Turecki, nacz. gminy w Samołuskowcach p. Horodnica	Łukasz Czajkowski, gospod. w Tłusteńkiem	Czesław Świrski, rządca dóbr w Olchowczyku polnym, p. Husiatyn	Eliasz Anders, rządca dóbr w Hadyńkowcach, p. Probużna
Kazimierz Horodyski, wł. dóbr w Żabincach, p. Probużna	Kazimierz Cieński, dzierż. dóbr w Uwiślu, p. Chorostów	Jan Solecki, właśc. realności w Kopyczyńcach	Maryan Nanowski, kontrol. dóbr w Hadyńkowcach, poczta Probużna
Michał Socha, wł. gruntu w Zarzeczu, p. loco	Antoni Sobień, wł. gruntu w Muninie, p. Jarosław	Franciszek Dobrowolny, dzierż. d. w Jankowicach, p. Boratyn	Tomasz Maziarek, wł. gosp. roln. w Pawłosiowie, p. Jarosław
Julian Krupa, oficyalista w Wysocku, p. Surochów	Joachim Gwóźdź, rolnik w Morawsku, p. Jarosław	Marcin Popkiewicz, właśc. gosp. roln. w Radymnie	Franciszek Urbanek, dzierż. d. w Skołoszowie, p. Radymno
Michał Wołczak, wł. gruntu w Cieplicach, p. Sieniawa	Stanisław Naspiński, wł. gruntu w Wiązownicy, p. loco	Ludwik Łysakowski, dzierż d. w Cieplicach, p. Sieniawa	Franciszek Krokowski, dzierż. dóbr w Sieniawie
Leon hr. Szeptycki, wł. dóbr w Bruchnalu, p. Przyłbice	Adam Chlebowicz, pełnomocnik dóbr w Porudnie, p. Jaworów	Aleksander Weissman-Zawidowski, właśc. dóbr w Starzyskach, p. Szkło	Klemens Majewski, wł. dóbr w Jaworowie
Tadeusz Kapiszewski, wł. d. w Kobylnicy wołoskiej p. Wielkie Oczy	Karol Kaiper, wł. d. w Semerówce, p. Nahaczów	Romuald Fangor, wł. dóbr w Świdnicy, p. Krakowiec	Stefan Younga, wł. dóbr w Nahaczowie
Bronisław Zborowski, sekr. Rady powiat. w Kałuszu	Dr. Adolf Wurst, c. k. starszy lekarz pow. w Kałuszu	Stefan hr. Łoś, wł. dóbr w Chocimie, p. Kałusz	Jan Frankiewicz, c. k. weter. powiat. w Kałuszu

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	40. Powiat sądowy Wojniłów	Feliks Scazeghino, wł. dóbr w Przewożcu, p. Wojniłów	Władysław Rozwadowski, wł. dóbr w Dołpotowie, p. Wojniłów
19. Kamionka strumiłowa	41. „ „ Busk z wyczeniem gminy i obsz. dw. w Budkach	Feliks Domański, wł. dóbr w Ubiniu, p. Zadwórze	Marcin Dembiński, pełnomocnik dóbr w Busku
	42. Powiat sądowy Kamionka strumiłowa wraz z gminą i obsz. dw. w Budkach	Władysław Ossoliński, dzierż. dóbr w Horpiniu, p. Kamionka strum.	Dymitr Wania, wł. realn. w Kamionce strumiłowej
	43, Powiat sądowy Radziechów	Antoni Korytyński, wł. d. w Niestanicach, p. Chołojów	Roman Ujejski, wł. dóbr w Pawłowie, p. Chołojów
20. Kołomyja	44. „ „ Gwoździec	Leon Puzyna, właśc. dóbr w Gwoźdżcu	Kajetan Agopsowicz, wł. dóbr w Trofanówce, p. Gwoździec
	45. „ „ Kołomyja		Antoni Strzelbicki, wł. d. w Wołowej, p. Matyjowce
	46. „ polityczny Peczeniżyn	Jan Kleski, wł. d. w Wierbiążu, p. Kołomyja	Stanisław Jasiński, wł. dóbr w Pererowie, p. Matyjowce
21. Kosów	47. „ sądowy Kosów	Stanisław Bursa, wł. apteki w Kosowie	Ks. Jan Rogożyński, proboszcz obrz. gr. kat. w Szeszorach, p. Pistyń
	48. Powiaty sądowe Kuty i Żabie	Ks. Michał Walnicki, prob. obrz. gr. kat. w Kobakach, p. Rożnów	Grzegorz Jakubowicz, wł. d. w Kutach
22. Lisko	49. Powiat sądowy Baligród	Ks. Cypryan Jasienicki, gr. kat. prob. w Baligrodzie	Jan Zatorski, wł. d. w Myczkowie, p. p. Solina

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodaskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Bronisław Barzykowski, dzierż. dóbr w Siółce, p. Wojniłów	Józef Jaworski, wł. dóbr w Wojniłowie	Dr. Ludwik Smoleński, adjunkt sądowy w Wojniłowie	Henryk Mierzeński, wł. dóbr w Dubowcach, p. Wojniłów
Wincenty Rozwadowski, właśc. dóbr w Kozłowie, p. Milatyn nowy	Ks. Jan Dorosz, proboszcz obrz. gr. kat. w Rakobutach, p. Busk	Matwij Zieliński, rolnik w Rakobutach, p. Busk	Artur Gretschel, nadleśn. w Grabowej
Józef Kupczyński, właściciel realności w Kamionce strum.	Jan Lewicki, właśc. realn. w Kamionce strumiłowej	Adam Bogusz, wł. dóbr w Derewlanach, p. Milatyn Nowy	Hipolit Neuman, urzęd. Rady pow. w Kamionce strum.
Ks. Izydor Dawidowicz, prob. obrz. gr. kat. w Radziechowie	Jakób Szebec, wł. gruntu w Zabawie ad Suszno, p. Witków nowy	Ks. Antoni Skalski, proboszcz obrz. łac. w Radziechowie	Jan Golański, rolnik w Pawłowie, poczta Chołojów
Kazimierz Kobylański, wł. dóbr w Winogradzie, p. Gwoździec	Marceli Bieńkowski, wł. dóbr w Godach, p. Kołomyja	Mieczysław Malkowski, wł. realn. w Małym Gwoździcu, p. Gwoździec	Alfred Bezeg, dzierż. d. w Chwalibogu, p. Gwoździec
Kazimierz Siwicki, wł. d. w Ceniawie, p. Kołomyja	Mieczysław Jasiński, sekr. Rady powiat. w Kołomyi	Leopold Kosiński, wł. dóbr w Zazulińcach, p. Matyjowce	Mikołaj Mełnyczuk, właściciel realności w Piadykach, p. Kołomyja
Mieczysław Jasiński, sekr. Rady powiat. w Kołomyi	Maksymilian Fediuk, wł. gruntu w Sopowie, p. Kołomyja	Tadeusz Chłopicki, wł. realności w Sopowie, p. Kołomyja	Mikołaj Hajowy, wł. gruntu w Wierbiążu, p. Kołomyja
Dr. Apolinary Tarnawski, wł. wodoleczniczego zakładu w Smolnej, p. Kosów	Albin Staszyński, oficyał Wydz. pow. w Kosowie	Ks. Michał Walnicki, proboszcz obrz. gr. kat. w Kobakach, p. Rożnów	Maciej Sorohan, rolnik w Moskalówce, p. Kosów
Alfred Miltsovits, wł. realn. w Hryniawie, p. Uścieryki	Wilhelm Szczerski, zarz. dóbr w Żabiu	Albin Staszyński, oficyał Wydz. pow. w Kosowie	Hawryło Tomiuk, rolnik w Kutach starych, p. Kuty
Ks. Włodzim. Czajkowski, prob. obrz. gr. kat. w Zachoczewiu, p. Hoczew	Maryan Baranowski, rządca dóbr w Gorzankach, p. Baligród	Wiktor Kościński, wł. dóbr w Żerdence, p. Hoczew	Piotr Mycielski Dołęga, właśc. dóbr w Smolniku, poczta Wola mich.

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	50. Powiat sądowy Lisko	Julian Mickiewicz, wł. d. w Zawadce, p. Tyrawa wołoska	Andrzej Makowiecki, dzierż. d. w Posadzie liskiej, p. Lisko
	51. „ „ Lutowiska	Aleksander Udrycki, wł. dóbr w Skorodnem, p. Lutowiska	Tadeusz Strzelecki, własc. dóbr w Wydrnem, p. Chrewt
	52. „ „ Ustrzyki dolne	Kazimierz hr. Russocki, właśc. dóbr w Ustyanowie, p. Ustrzyki dolne	Dr. Jan Lenartowicz, lekarz w Ustrzykach dolnych
23. Lwów	53. Lwowski, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Basiówka, Biłohorszcze. Borki janowskie, Borki dominikańskie, Brzuchowice. Grzęda, Grzybowice, Hołosko małe, Hołosko wielkie, Kaltwasser, Kleparów, Kościejów, Kozielniki, Kozice, Krotoszyn, Kulparków, Łaszki murowane, Malechów, Podliski małe, Rudno, Rzęsna polska, Rzęsna ruska, Sieciechów, Sygniówka, Skniłów, Skniłówek, Sokolniki. Sołonka, Sroki przy Laszkach. Stroniatyn, Wólka hamulecka, Zamarstynów, Zarudce, Zaszków, Zawadów, Zboiska, Zimnawoda, Zimnawódka, Zniesienie, Zubrza i Żydatycze)	Andrzej Tyszkowski, dzier. dóbr w Żydatyczach, p. Podliski małe	Adam Papara, wł. dóbr w Podliskach małych
	54. Jaryczowsko-winnicki (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Barszczowice, Ceperów, Dublany, Jaryczów nowy, Jaryczów stary, Kamienopol, Kukizów, Pikułowce, Podliski wielkie, Prusy, Remenów. Rudańce, Wisłoboki, Zapytów, Biłka królewska, Biłka szlachecka, Czarnuszowice, Czerepiń, Czyżki,	Adam hr. Horoch, wł. dóbr w Winniczkach, p. Winniki	Michał Ciągło, rządca dóbr w Biłce szlacheckiej, p. Gaje pod Lwowem

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
August hr. Krasicki, wł. dóbr w Lisku	Ks. Wasyl Mysyk, proboszcz gr. kat. w Wańkowej, p. Ropienka	Onufry Horodyński, wł. d. w Myczkowcach, p. Lisko	Jan Indre, wł. dóbr w Zabrodziu, p. Solina
Paweł Moczanowski, wł. dóbr w Rosochatem, p. Lutowiska	Roch Kowalski, wł. dóbr w Seredniu małem, p. Chrewt	Władysław Strzelecki, właśc. dóbr w Wydrnem, p. Chrewt	Jan Kowalski, dzierż. dóbr w Chrewcie
Leon Czajkowski, wł. dóbr w Strwiążyku, p. Ustrzyki dolne	Ks. Włodzimierz Olchowy, prob. obrz. gr. kat. w Berehach dolnych, p.Ustrzyki	Konstanty Hołyński, wł. dóbr w Brelikowie, p. Ropienka	Józef Nanowski, wł. dóbr w Ustrzykach dolnych
Ignacy Papara, dzierżawca dóbr w Stroniatynie, p. Podliski małe	Maryan Zygmuntowicz w Skniłówku	Franciszek Małaczyński, nacz. gm. w Zimnej Wódce, p. Lwów - Bogdanówka	Adolf Kosturkiewicz w Grzybowicach
Dmytro Kiernoha, rolnik w Podbereźcach, p. Winniki	Jan Smolnicki, naczelnik gm. w Zubrzy, p. Sichów	Witold Traczewski, kraj. instr. ogrodn. i sadown., Lwów Gołębia 3 a.	Henryk Kintze, dzierżawca dóbr w Dawidowie

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	Czyżyków, Dawidów, Dmytrowice, Gaje, Gańczary, Głuchowice, Hermanów, Krzywczyce, Kuhajów, Lesienice, Mikłaszów, Milatycze, Pasieki zubrzyckie, Podbereźce, Podhorce, Podciemnie, Sichów, Siedliska, Tołszczów, Unterbergen, Weinbergen, Winniki, Winniczki, Wołkowce, Zagórze, Zuchorzyce, Żurawniki i Żyrawkę)		
	55. Powiat sądowy Szczerzec wraz z gminą i obszarem dworskim Hodowice	Hyacynt Markiewicz, rządca d. w Brodkach	Paweł Supiński, rz. dóbr w Krasowie, p. Brodki
24. Łańcut	56. Powiaty sądowe Łańcut i Przeworsk	Karol Madejski, rządca dóbr w Łańcucie	Władysław Nesterowicz, właśc. realn. w Przeworsku
	57. Powiat sądowy Leżajsk	Ks. Aleksy Iwasiówka, prob. obrz. gr. kat. w Dembnie, p. Leżajsk	Mieczysław Stachowski, leśniczy w Rudzie, p. Sarzyna
25. Mościska	58. „ „ Mościska	Dyonizy Pogłodowski, wł. d. w Sudkowicach, p. Krukienice	Karol hr. Drohojowski, właściciel dóbr w Tułkowicach, p. Krukienice
	59. „ „ Sądowa Wisznia	Karol Mochnacki, właśc. d w Dołho-Mościskach, p. Sądowa Wisznia	Józef Rolle, rządca dóbr w Sądowej Wiszni
26. Nadwórna	60. „ autonomiczny Nadwórna	Ks. Józef Kuczyński, prob. obrz. gr. kat. w Paryszczu, p. Nadwórna	Maksymilian Szyszkowski, c. k. zarządca lasów państwowych w Nadwórnej
27. Podhajce	61. „ sądowy Podhajce	Edwin br. Hohendorff, właśc. dóbr w Horożance, p. loco	Julian Uleniecki, wł. dóbr w Hulczu, p. Horożanka
	62. „ „ Wiśniowczyk	Bronisław Łastowiecki, dzierż. dóbr w Sosnowie, p. Siemikowce	Zygmunt Lityński, dzierż. dóbr w Siemikowcach, p. loco

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Jakób Huber, nacz. gm. w Falkenstein, p. Szczerzec	Iwan Korolak, nacz. gm. w Czerkasach, p. Szczerzec	Szczepan Balicki, rolnik w Siemianówce, p. Szczerzec	Paweł Kreczkowski, rolnik w Piaskach, p. Szczerzec
Zygmunt Łastowiecki, wł. d. w Lipniku, p. Kańczuga	Andrzej Szylar, gospodarz gruntowy w Markowej	Henryk Sawicki, nadleśniczy w Zmysłówce, p. Grodziska	Walenty Węglowski, rolnik w Rogóżnie
Franciszek Beer, leśniczy w Leżajsku	Roman Kielarski, administrator w Wierzawicach, p. Leżajsk	Ks. Józef Gryziecki, rzym. kat. prob. w Woli zarczyckiej	Ludwik Dziedzic, gospodarz w Wierzawicach, p. Leżajsk
Bolesław Orzechowicz, właśc. dóbr w Kalnikowie, p. Krakowiec	Mieczysław Wyszyński, rządca dóbr w Rudnikach ruskich, p. Mościska	Michał Szczepański, rządca dóbr w Tamanowicach	Stefan Nanowski, właśc. dóbr w Komiórkach nanowskich, p. Mościska
Władysław Pawelski, wł. dóbr w Dydiatyczach, p. Sądowa Wisznia	Franciszek Jaruntowski, wł. dóbr w Twierdzy, p. Chorośnica	Emil Ulm, wł. dóbr w Zarzeczu, p. Chorośnica	Jan Chorośnicki, wł. dóbr w Chorośnicy
Ks. Atanazy Mojseowicz, prob. obrz. gr. kat. w Pniowie, p. Nadwórna	Karol Haśka, c. k. zarządca lasów państwowych w Zielonej rafajłowej, p. Pasieczna	Dr. Andrzej Jeż, wł. dóbr w Hawryłówce, p. Paryszcze	Michał Koczerzuk, gospodarz w Nadwórnej
Władysław Gołębski, wł. d. w Krasnolesiu, p. Lipica dolna	Juliusz Gołębski, wł. dóbr w Sławentynie, p. Lipica dolna	Mieczysław Zajączkowski, wł. folwarku Burty ad Horożanka	Napoleon Gołaszewski, właściciel dóbr w Toustobabach, p. loco
Bronisław Osuchowski, wł. d. w Wiśniowczyku	Maryan Osuchowski, przeł. obszaru dw. w Wiśniowczyku	Jan Zeitleben, wł. dóbr w Zahajcach, p. Podhajce	Aleksander Leszczyński, dzierżawca dóbr w Rakowcu, poczta Sosnów

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
28. Przemyśl	63. Dubiecki, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Dubiecko, Bachów, Skopów, Babice, Iskań, Nienadowa, Ruska wieś, Polchowa, Sielnica, Bachórzec, Przedmieście dubieckie, Śliwnica ad Dubiecko, Hucisko nienadowskie, Drohobyczka, Ruszelczyce, Średnia, Wola krzywiecka, Krzywcza, Chyrzyna z Chyrzynką i Kosztowa)	Józef Jarużelski, wł. dóbr w Babicach nad Sanem	Ks. Grzegorz Padocha, gr. kat. proboszcz w Krzywczy
	64. Krasiczyński, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Krasiczyn, Śliwnica, Korytniki, Krasice, Kupna, Reczpol, Olszany, Krzeczkowa, Cisowa, Brylińce, Mielnów, Chołowice, Rokszyce, Tarnawce, Wapowce, Łętownia i Bełwin)	Karol Janecki, pełnom. dóbr w Krasiczynie	Zygmunt Sroczyński, dzierż. dóbr w Korytnikach, p. Krasiczyn
	65. Medycki, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Medyka, Torki, Buców, Poździacz, Nakło, Stubno, Stubienko, Skład solny, Barycz, Hurko, Szechynie, Siedliska, Byków, Jaksmanice, Tyszkowice, Pleszowice, Popowice, Chraplice, Chodnowice i Nowosiółki)	Mieczysław Romanowski, dzierż. dóbr w Medyce	Emil Wasilkowski, dzierż. dóbr w Pleszowicach, p. Husaków
	66. Niżankowicki, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Niżankowice, Koniusza, Malchowice, Drozdowice, Fredropol, Kormanice, Młodowice, Zakłotce, Wielunice, Stroniowiće, Baratycze, Mižyniec, Gdeszyce, Zrosławice, Hruszatyce, Sanoczany, Bybło, Borszowice, Paćkowice, Podmojsce, Kłokowice, Aksmanice, Sólca i Sierakośce)	Julian Studnicki, dzierż. d. w Kniażycach, p. Pikulice	Józef Jarzymowski, wł. dóbr w Kupiatyczach, p. Niżankowice

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Antoni Krysiński, rządca d. w Krzywczy	Ks. Michał Górnicki. proboszcz ob. łac. w Dubiecku	Antoni Wołkowiecki, rządca dóbr z Nienadowej, p. Dubiecko	Jan Klaczak, nacz. gm. w Bachorcu
Ks. Józef Rogulski, prob. obrz. rzym. kat. w Krasiczynie	Jan Chwapil, wł. dóbr w Mielnowie, p. Oleszany	Edward Stanslicki, rządca dóbr w Kuńkowcach, p. Przemyśl	Bazyli Fenik, nacz. gm. w Śliwnicy, p. Dubiecko
Adolf Mroczkowski, rządca dóbr w Stubnie	Mikołaj Oleszko, wł. gruntu w Poździaczu, p. Medyka	Ferdynand Cechak, pełnomocnik dóbr w Medyce	Dr. Józef Romanowski, dzierż. dóbr w Kopalni
Stanisław Skalski, właśc. dóbr w Podmojscu, p. Niżankowice	Józef Kotarski, wł. dóbr w Goleszycach, p. Miżyniec	Tadeusz Kozarski, dzierż. dóbr w Zabłotcach, p. Niżankowice	Adam Hinze, rządca dóbr w Miżyńcu

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	67. Przemyski, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Przemyśl, Ostrów, Prałkowce, Kruchel wielki, Kruchel mały, Buszkowice, Buszkowiczki, Kuńkowce, Cyków, Sielec, Nehrybka, Krówniki, Stanisławczyk, Łuczyce, Hermanowice, Grochowce, Pikulice, Przekopana, Wilcza, Witoszyńce, Rozubowice, Kniażyce, Hureczko, Darowice, Koniuszki i Kopiatycze)	Julian Terlecki, wł. dóbr w Przemyślu, ul. Franciszka Józefa 3	Józef Przybylski, dzierż. d. w Ujkowicach, p. Przemyśl
	68. Wyszatycki, (obejmujący następujące gminy i obszary dworskie: Wyszatyce, Żurawica, Bolestraszyce, Wolawa, Dusowce, Chałupki dusowskie, Drohojów, Trójczyce, Małkowice, Duńkowiczki, Orzechowce, Maćkowice, Kosienice, Batycze, Ujkowice i Hnatkowice)	Józef Midowicz, dzierżawca dóbr w Żurawicy dolnej	Ks. Szymon Bałaban, proboszcz obrz. łac. w Kosienicach, p. loco
29. Przemyślany	69. Powiat sądowy Gliniany	Władysław Weissman - Zawidowski, wł. d. w Słowicie, p. loco	August Goławski, rządca dóbr w Kurowicach, p. loco
	70. „ „ Przemyślany	Roman Tyzenhaus, dzierż. d. w Uszkowicach, p. Przemyślany	Bolisław Stanek, wł. dóbr w Wojciechowicach
30. Rawa	71. „ „ Niemirów	Karol Kruzenstern, wł. dóbr w Szczercu, p. Niemirów	Antoni Skibniewski, wł. dóbr w Ulicku, p. Potylicz
	72. „ „ Rawa	Józef Szczerbicki, dzierż. dóbr w Ławrykowie, p. Dobrosin	Zygmunt Łączyński, wł. dóbr w Zaborzu, p. Hujcze
	73. „ „ Uhnów	Bogusław Krasucki, rządca dóbr w Ulhówku, p. Uhnów	Tytus Siedlecki, dzierż. dóbr w Wasylowie wielkim, p. Korczów k/Uh.

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Zdzisław Wysocki, pełnomocnik dóbr w Rozubowicach, p. Przemyśl	Jan Bielawski, wł. dóbr w Nehrybce, p. Pikulice	Ludwik Skibniewski, wł. d. w Maćkowicach, p. Kosienice	Józef Brodowicz, wł. gruntu w Buszkowicach, p. Żurawica
Tadeusz Wodczyński, dzierż. dóbr w Małkowicach, p. p. Żurawica	Ks. Antoni Kostecki, proboszcz obrz. łac. w Ujkowicach, p. Przemyśl	Mieczysław Rożen, dzierż. d. w Ujkowicach, p. Przemyśl	Teodor Dmytracz, wł. gruntu w Bolestraszycach, p. Żurawica
Dr. Stanisław Hofmokl, właśc. dóbr w Łahodowie, p. Podhajczyki k L.	Kazimierz Kamiński, administr. folwarku w Sołowie, p. Kurowice	Stanisław Kędzierski, wł. d. w Meryszczowie, p. Przemyślany	Włodzimierz Witosławski, wł. dóbr w Rzędowicach, p. p. Wojciechowice
Stanisław Kędzierski, właśc. dóbr w Meryszczowie, p. Przemyślany	Włodzimierz Witosławski, wł. dóbr w Rzędowicach, p. Przemyślany	Robert Sander, dz. dóbr w Błotni, p. Janczyn	Konstanty Kołodziej, lustrator Tow. gosp. w Przemyślanach
Ks. Emil Hryniewiecki, prob. w Smolinie, p. Niemirów	Dr. Leszek Majewski, właściciel dóbr w Radrużu, p. Horyniec	Ks. Jan Reszytyła, proboszcz obrz. gr. kat. w Magierowie	Ks. Włodzim. Pappa, prob. obrz. gr. kat. w Wróblaczynie, p. Niemirów
Maksymilian Parnas, właśc. dóbr w Lubyczy król., p. loco	Stanisław Lewandowski, wł. dóbr w Bełzcu	Albert Kämpf, dzierż. dóbr w Rzyczkach, p. Rawa	Gustaw Bachman, dzierż. dóbr w Pogorzelisku, p. Magierów
Henryk Gotlieb Haszlakiewicz, właśc. dóbr w Tehlowie, p. Bełz	Adam Romer, wł. d. w Wierzbicy, p. Uhnów	Mieczysław Wysocki, wł. dóbr w Domaszowie, p. Uhnów	Zygmunt Stasiniewicz, delegat Wydz. powiat. w Zielonej machnowskiej

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
31. Rohatyn	74. Powiat autonomiczny Rohatyn	Michał Tustanowski, wł. dóbr w Podmichałowicach, p. Żurów	Ks. Dymitr Rozłucki, proboszcz obrz. gr. kat. w Złoczowie, p. Putiatyńce
32. Rudki	75. „ sądowy Komarno	Zygmunt Paleolog, rządca dóbr w Rumnie, p. Komarno	Józef Poluszyński, rządca d. w Brzeźcu, p. Komarno
	76. „ „ Rudki	Kazimierz Smiałowski, rządca dóbr w Podhajczykach, p. Rudki	Władysław Sławiński, rządca dóbr w Koniuszkach siemianowskich
33. Sambor	77. „ „ Łąka	Tadeusz Śmiałowski, wł. dóbr w Hordyni, p. Dublany-Kranzberg	Stefan hr. Komorowski, wł. dóbr w Siekierczycach, p. Kranzberg
	78. „ „ Sambor	Wiktor Poten, wł. dóbr w Błażowie, p. Czerchawa	Stanisław Stefanowski, wł. realności w Samborze
34. Sanok	79. „ „ Bukowsko	Władysław Wiktor, wł. d. w Sękowej Woli, p. Bukowsko	Kazimierz Rodkiewicz, właśc. dóbr w Bukowsku
	80. „ „ Rymanów	Józef hr. Potocki, wł. dóbr w Rymanowie	Stanisław Ostaszewski, wł. d. w Klimkówce
	81. „ „ Sanok	Wojciech Wasilewski, wł. d. w Siemuszowej, p. Tyrawa wołoska	Kazimierz Jachimowski, wł. d. w Markowcach, p. Nowosielce Gn.
35. Skałat	82. „ „ Grzymałów	Kazimierz Zawistowski, wł. d. w Stawkach, p. Touste	Józef Małecki, pełnom. dóbr w Grzymałowie
	83. Powiaty sądowe Skałat i Podwołoczyska	Kazimierz Bromirski, właśc. dóbr w Faszczówce, p. Tarnoruda	Jan Schmidt, dzierż. dóbr w Mysłowej, p. Podwołoczyska
36. Śniatyn	84. Powiat sądowy Śniatyn	Dr. Mikołaj Krzysztofowicz. wł. d. w Załuczu, p. loco	Eugeniusz Krzysztofowicz, właśc. dóbr w Załuczu, p. loco

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Franciszek Miliński, wł. dóbr w Cześnikach, p. Rohatyn	Andrzej Baran, gospodarz w Demianowie, p. Bursztyn	Ignacy Słabicki, gospodarz w Podmichałowicach, poczta Żurów	Mikołaj Cieński, wł. dóbr w Kurowie, p. Bursztyn
Marceli Rutkowski, rządca d. w Chłopach, p. Komarno	Grzegorz Januszkiewicz, dyrek. lasów w Koszarkach, p. Komarno	Edward Dudziński, dzierż. dóbr w Komarnie	Fabian Krzesaj, rolnik w Chłopach, p. Komarno
Władysław Olszański, rządca dóbr w Nowosiółkach gościnnych, p. Rudki	Józef Jarzymowski, wł. dóbr w Chłopczycach, p. Rudki	Wojciech Jarzymowski, wł. d. w Ostrowie, p. Koniuszki siemianowskie	Leopold Płocki, rządca d. w Dubanowicach, p. Rudki
Michał Karpiński, rządca dóbr w Bilinie małej, poczta Kranzberg	Mikołaj Lityński, wł. realn. w Bilinie wielkiej, p. Łąka	Kazimierz Biliński, rządca dóbr w Rajtarowicach, p. Wojutycze	Stanisław Borkowski, kier. szkoły w Biskowicach, p. Sambor
Karol Jędrzejewicz, właśc. dóbr w Humieńcu, p. Wojutycze	Władysław Popiel, wł. dóbr w Czerchawej	Bolesław Kuśniewicz, dzierż. dóbr w Kowenicach, p. Sambor	Tomasz Ujejski, wł. d. w Chlewiskach, p. Sambor
Adolf Poźniak, wł. dóbr w Nowotańcu	Jan Wiktor, właśc. dóbr w Zarszynie	Henryk Tchórznicki, wł. d. w Pisarowcach, p. Nowosielce Gn.	Michał Groblewski, wł. dóbr w Szczawnem
Jan hr. Potocki, wł. dóbr w Rymanowie	Aleksander Gniewosz, właśc. dóbr w Sieniawej, p. Rymanów	Tadeusz Poźniak, wł. dóbr w Głębokiem, p. Rymanów	Jan Nowakowski, dzierżawca dóbr w Besku
Juliusz Kozma, wł. dóbr w Trepczy, p. Sanok	Mieczysław Strzelecki, rządca d. w Jurowcach	Tadeusz Wasilewski, wł. dóbr w Siemuszowej, p. Tyrawa wołoska	Tadeusz Strzelecki, wł. dóbr w Woli krecowskiej, p. Tyrawa wołoska
Paweł Bortnik, przeł. obsz. dworskiego w Ostapiu	Michał Dziubkiewicz, rządca w Krzywem, p. Skałat	Andrzej Zbyszewski, dyrektor d. w Łuce małej, p. loco	Zbigniew Michałowski, rządca dóbr w Oknie, p. Grzymałów
Leopold Drozdowski, wł. dóbr w Hałuszczyńcach, p. Romanówka	Julian Łukasiewicz, dzierż. d. w Księżym Kącie, poczta Touste	Henryk Miączyński, sekret. Rady pow. w Skałacie	Zygmunt Reinsperger, rządca dóbr w Krzywem, poczta Skałat
Tytus Niemczewski, wł. dóbr i aptekarz w Śniatynie	Jan Iwasiuk, rolnik w Karłowie, p. Załucze dworzec	Józef Kohn, dzierż. dóbr w Stecowej, p. Śniatyn	Edmund Komar, wł. dóbr w Uściu, p. Śniatyn

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	85. Powiat sądowy Zabłotów	Aleksander Zadurowicz, właśc. dóbr w Chlebiczynie polnym, p. Zabłotów	Stefan Moysa, wł. dóbr w Rudniku, p. Zabłotów
37. Sokal	86. „ „ Bełz	Michał Hulimka, wł. dóbr w Mycowie, p. loco	Oktaw Artymowicz, wł. dóbr w Chłopiatynie, p. Bełz
	87. „ „ Sokal	Wincenty Kruszewski, wł. d. w Chorobrowie, p. Waręż	Bronisław Żukiewicz, wł. d. w Rozalówce ad Steniatyn, p. Sokal
38. Stanisławów	88. „ „ Halicz	Stanisław Pieniążek, wł. dóbr w Medusze, p. Halicz	Władysław hr. Dzieduszycki, wł. dóbr w Jezupolu, p. loco
	89. „ „ Stanisławów	Józef Budziński, wł. d. w Stanisławowie, ul. Lipowa	Stanisław Ząbecki, właśc. dóbr w Pobereżu, p. Jezupol
39. Stary Sambor	90. „ „ Stary Sambor	Stefan Sozański, wł. dóbr w Sozaniu, p. Stary Sambor	Albert Knauer, wł. dóbr w Smolnicy, p. Stary Sambor
	91. „ „ Starasól	Tadeusz Skalski, wł. dóbr w Słochyniach, p. Chyrów	Mikołaj Ginzel, wł. d. w Posadzie felsztyńskiej, p. Felsztyn
40. Stryj	92. „ „ Skole	Julian br. Brunicki, wł. dóbr w Podborcach, p. Stryj	Józef Galiński, zarz. lasów w Smorzu, p. loco
	93. „ „ Stryj	j. w.	Włodzimierz Barański, wł. dóbr w Łukawicy niżnej, p. Stryj
41. Tarnopol	94. „ „ Mikulińce	Dr. Ludwik Brudziński, lekarz w Mikulińcach	Włodzimierz Mochnacki, wł. dóbr w Kozówce, p. Sorocko

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Emil Mücke, dzierż. dóbr w Borszczowie	Dmytro Czorny, naczelnik gm. w Trójcy, p. Zabłotów	Józef Pielecki, wł. dóbr w Ilińcach, p. Zabłotów	Aleksy Wekeluk, naczelnik gm. w Ilińcach, p. Zabłotów
Edmund Werner, zarządca dóbr w Mycowie, p. loco	Jan Krzyżanowski, wł. d. w Hulczu	Władysław Krzyżanowski, wł. dóbr w Liskach, poczta Hulcze	Zygmunt Hüttner, dzierż. dóbr w Dłużniowie, p. Bełz
Józef Nikorowicz, wł. d. w Ulwówku, p. Sokal	Władysław Zagórski, wł d. w Baranich Przetokach, p. Sokal	Ks. Feliks Rastawiecki, proboszcz obrz. gr. kat. w Sielcu, p. Parchacz	Jan Madejski, wł. dóbr w Parchaczu, p. loco
Paweł Asłan, właśc. realn. w Haliczu	Jan Gełenej, właśc. realn. w Ostrowie, p. Błudniki	Władysław Smulski, wł. realn. w Stanisławowie	Józef Sigmund, rządca dóbr w Błudnikach
Łazarz Winniczuk, rolnik w Uhrynowie dolnym, p. Stanisławów	Wasyl Gesz, rolnik w Uhrynowie górnym, p. Stanisławów	Władysław Smulski, gospodarz w Stanisławowie	Jan Świtny, gospod. w Wołczyńcu, p. Stanisławów
Kazimierz Bielański, właśc. dóbr w Turzem, p. loco	Jan Wünsch, wł. d. w Strzeliskach, p. Stary Sambor	Stanisław Stefanowski, właśc. realn. w Samborze	Edward Pruski, wł. d. w Strzelbicach, p. Stary Sambor
Eugeniusz Skalski, właśc. dóbr w Słochyniach, p. Chyrów	Jan Halewicz, gospodarz w Posadzie chyrowskiej, p. Chyrów	Stanisław Krokowski, wł. dóbr w Łużku górnym, p. Spas	Jan Sobolewski, wł. dóbr w Turzu
Adam Onyszkiewicz, właśc. dóbr w Lisiatyczach, p. Bilcze Wolica	Stefan Kozak, rolnik w Hurniem, poczta Stryj	Stanisław Wierzbicki, kier. szkoły roln. w Bereźnicy, p. Stryj	Innocenty Zacharyów, kier. szkoły ludow. w Dulibach, poczta Stryj
j. w.	Stefan Kozak, nacz. gminy w Hurniem, p. Stryj	j. w.	j. w.
Józef Rozborski, rządca dóbr w Płotyczu	Bernard Monderer, weterynarz miejski w Mikulińcach	Bronisław Kopczyński, dzierż. dóbr w Łuszczynie	Stefan Dembiński, dzierż. d. w Łuce wielkiej, p. Myszkowice

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
	95. Powiat sądowy Tarnopol	Tadeusz Sochanik, dzierżawca dóbr w Borkach wielkich	Józef Jurystowski, wł. d. w Kurowcach, p. Hłuboczek wielki
42. Tłumacz	96. „ autonomiczny Tłumacz	Stanisław Bohdanowicz, właśc. dóbr w Petryłowie, p. Uście zielone	Zdzisław Ładomirski, wł. dóbr w Markowcach
43. Trembowla	97. „ sądowy Trembowla	Bogusław Cieński, dzierż. dóbr w Łoszniowie, p. Trembowla	Ks. Stanisław Korzeniowski, prob. obrz. łac. w Trembowli
	98. „ „ Budzanów	Jan Gromnicki, wł. d. w Laskowcach, p. Mogielnica	Mieczysław Bohdanowicz, wł. dóbr w Kosowie, p. Białobożnica
44. Turka	99. „ „ Borynia	Ulryk br. Künsberg, wł. d. w Boryni	Nestor Salomon, wł. dóbr w Komarnikach, p. Borynia
	100. „ „ Turka	Franciszek Sęk Turowski, wł. dóbr w Tarnawie niżnej	Stanisław Wołkowicki, wł. d. w Dydiowej, poczta Lutowiska
45. Zaleszczyki	101. „ „ Tłuste	Aleksander Jełowicki, wł. d. w Szutromińcach, poczta Uścieczko	Jakób Łukasiewicz wł. dóbr w Żezawej, p. Zaleszczyki
	102. „ „ Zaleszczyki	Jakób Łukasiewicz, wł. dóbr w Żezawej, p. Zaleszczyki	Tadeusz Rosinkiewicz, rządca dóbr w Szczytowcach, p. Kasperowce
46. Zbaraż	103. „ „ Nowesioło	Aleksander Fedorowicz, właśc. dóbr w Klebanówce, p. Bogdanówka	Kazimierz Kański, wł. dóbr w Hołotkach, p. Nowesioło
	104. „ „ Zbaraż	Zygmunt Dzierzanowski, ajent Tow. wzajem ubezpiecz. w Zbarażu	Władysław Zieliński, wł. d. w Iwanczanach

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Piotr Cebrowski, rolnik w Romanówce	Tomasz Solarski, zastępca sekretarza Rady pow. w. Tarnopolu	Jan Gużkowski, dzierżawca dóbr w Berezowicy, p. Tarnopol	Zygmunt Mochnacki, właśc. dóbr w Toustoługu, p. Tarnopol
Jan Jakubowicz, wł. d. w Puźnikach, p. Chocimierz	Dr. Ludwik Wiśniewski, wł. d. w Horyhladach p. Koropiec	Maryan Bohosiewicz, wł. d. w Krzywotułach, p. Mogielnica	Stanisław Hirszhorn, wł. dóbr w Przybyłowie, p. Tłumacz
Józef hr. Koziebrodzki, właśc. dóbr w Semenowie, p. Trembowla	Franciszek Szczepan, sekretarz Rady pow. w Trembowli	Ottomar Baborsky, dzierż. dóbr w Łozówce, p. Nowe sioło koło Trembowli	Jan Gromnicki, wł. dóbr w Laskowicach, p. Mogielnica
Stanisław Perekladowski, rządca d. w Młyniskach, p. Janów koło Trembowli	Jan Dobrowolski, kom. rząd. w Budzanowie	Juliusz Cielecki, wł. d. w Byczkowcach, p. Białobożnica	Maryan Strzyżowski, dzierż. dóbr w Boryczówce, p. Trembowla
Ks. Hilary Sołtykiewicz, gr. kat. proboszcz w Butelce wyżnej, p. Borynia	Mikołaj Komarnicki-Drużbicz, wł. realn. w Komornikach, p. Borynia	Grzegorz Ziembicki, wł. dóbr w Dźwiniaczu górnym, p. Tarnawa niżna	Ks. Maksymilian Kałynicz, gr. kat. prob. w Żukotynie, p. Łomna
Ks. Maksymilian Kałynycz, prob. obrz. gr. kat. w Żukotynie, p. Łomna	Józef Jaworski - Fajewicz, wł. realn. w Turce	Franciszek Ławrowski, właśc. dóbr w Tarnawie niżnej	Ks. Eustachy Kasiniak, gr. kat. prob. w Szumiaczu, p. Turka nad Sanem
Karol Geringer, wł. dóbr w Milowcach, p. Ułaszkowce	Kajetan Mandyczewski, dzierż. dóbr w Kasperowcach	Bronisław Wisłocki, właśc. dóbr w Myszkowie, p. Bilcze złote	Ksawery Geringer, wł. dóbr w Milowcach, p. Ułaszkowce
Seweryn Skrzyszowski, właśc. dóbr w Chartanowicach, p. Dupliska	Wincenty Thiel, urz. Wydz. pow. w Zaleszczykach	Dr. Oswald Kimmelmann, wł. dóbr w Uhryńkowcach, p. Torskie	Feliks Błoński, nacz. gminy w Nowosiółce kostiukowej, p. Korolówka
Józef Dobrzański, wł. gruntu w Łozowej, p. Nowesioło k. P.	Grzegorz Kostecki, rolnik w Tokach, p. loco	Jan Dziwiński, rz. dóbr w Skorykach, p. loco	Kazimierz Kossowski, wł. d. w Obodówce, p. Nowesioło k/Pod.
Antoni Kominek, rolnik w Stryjówce, p. Zbaraż	Semen Babij, rolnik w Kurnikach, p. Iwanczauy	Ignacy Sochaniuk, wł. dóbr w Iwaszkowcach, poczta Zbaraż	Stanisław Kozłowski, wł. dóbr w Ochrymowcach, p. Zbaraż

Powiat autonomiczny	Okręg Komisyi licencyonującej	Przewodniczący Komisyi	Zastępca przewodniczącego Komisyi
47. Złoczów	105. Powiat polityczny Zborów	Roman Treter Doliniański, wł. dóbr w Podlipcach, p. Płuchów	Klemens Weisman, wł. dóbr w Nuszczu, p. loco
	106. „ „ Złoczów	Oskar Schnell, wł. dóbr w Firlejówce, p. Krasne	Wiktor Jasiński, wł. dóbr w Bełzcu, p. Skwarzawa
48. Żółkiew	107. „ autonomiczny Żółkiew	Stefan Dunin Kozicki, właśc. dóbr w Soposzynie, p. Macoszyn	Stanisław Śnieżko, wł. d. w Lubelli, p. Dobrosin
49. Żydaczów	108. Powiat sądowy Mikołajów tudzież gminy: Demenka leśna Demenka naddniestrzańska, Derzów i Kijowiec	Bolesław Widajewicz, właśc. dóbr w Wołcniowie, p. Żydaczów	Józef Bentz, dzierż. dóbr w Kijowcu, p. Rozdół
	109. Powiat sądowy Żurawno	Witold Czajkowski, wł. dóbr w Żyrawie, p. Nowe sioło	Karol Caliga, dzierż. dóbr w Baliczach p. Sokołów h/Str.
	110. Powiat sądowy Żydaczów z wyjątkiem gmin: Demenka leśna, Demenka naddniestrzańska, Derzów i Kijowiec		Józef Pelz, rządca dóbr w Młyniskach, p. Bereznica królewska

Mianowani przez Wydział Rady powiatowej		Mianowani przez Oddział Towarzystwa gospodarskiego	
Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi	Członek Komisyi	Zastępca członka Komisyi
Józef Ostersetzer, przeł. obsz. dworsk. w Jeziernej	Grzegorz Krawczyszyn, gosp. w Kabarowcach, p. Zborów	Józef Buczkowki, właśc. dóbr w Potrebcach, p. Zborów	Izydor Piórkowski, właśc. d. Zagórze, p. Pomorzany
Jan Schoffer, wł. d. w Zaszkowie, p. Gołogóry	Michał Sidorowicz, gospodarz w Gołogórach	Teodor Kozicki, dzierż. dóbr w Nowosiółkach, p. Olszanica koło Zł.	Michał Fedorski, zastępca naczelnika gminy w Białym Kamieniu
Gustaw Łączyński, wł. dóbr w Batiatyczach, p. Kamionka strum.	Piotr Pasternak, rolnik w Werynach ad Dzibułki	Zenon Juhre, c. k. weterynarz powiat. w Żółkwi	Jan Müller, wł. d. w Błyszczywodach, p. Żółkiew
Leopold Korzenny, dzierż. dóbr w Malechowie, p. Rozdół	Senio Korecki, rolnik w Krupsku, p. Rozdół	Ks. Piotr Korduba, gr. kat. proboszcz w Woli wielkiej	Hrehory Melnyczuk, nacz. gm. w Nadiatyczach, p. Piaseczna
Ks. Maryan Zajączkowski, gr- kat. prob. w Lubszy, p. Żurawno	Roman Lewandowski, właśc. dóbr w Korczówce, p. Żurawno	Jan Windisch, wł. realności w Kornelówce, poczta Nowe sioło k. S.	Józef Windisch, wł. realności w Kornelówce, poczta Nowe sioło k. S.
Władysław Małecki, dzierż. dóbr w Turadach, p. Żydaczów	Jan Sałdan, rolnik w Łowczycach, p. Ruda Kochawina	Marceli Junosza Załuski, wł. realn. w Iwanowcach, p. Żydaczów	Jędrzej Hywel, gospodarz w Żydaczowie

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 12. marca 1909. Część III.

Nr. 14.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26 stycznia 1909, L. 3894, w sprawie zezwolenia gminie Czortków na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Czortków na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu, przyzwolony ustawą z dnia 15. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 46, a to na dalszych lat 10, począwszy od r. 1909 do końca roku 1918, w wysokości i pod warunkami w powyższej ustawie określonymi z tem zastrzeżeniem, że na czas po koniec roku 1910, gminie miasta Czortków nie będzie wolno zabezpieczyć dochodu z tych opłat gminnych inaczej, jak tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego względnie z miejscowymi dzierżawcami prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 15.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 20. stycznia 1909 L. 4398, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Rzeszów.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Kolbuszowej na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. kr. Nr. 40), do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Rzeszów, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 16.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. stycznia 1909 L. 9274, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Gródku Jagiellońskim koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Gródek-Doliniany-Dobrzany.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Gródku Jagiellońskim na lat pięć koncesyę z dnia 27. stycznia 1904 (Dz. u. kr. Nr. 31/VI.), do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Gródek-Doliniany-Dobrzany, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 17.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 12. lutego 1909 L. 1768/pr., względem zmiany statutu Banku krajowego we Lwowie.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem skarbu rozporządzeniem z 30. stycznia 1909 L. 3240, zatwierdziło uchwalone przez Sejm krajowy dnia 12. października 1908 zmiany §§ 104, 105, 109, 110, 111 i 112 statutu Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem we Lwowie.

Uchwalone zmiany tych §§ opiewają jak następuje:

§ 104 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć ma:

§ 104.

Dyrekcya ma siedzibę we Lwowie i składa się z trzech dyrektorów. Nadto będą zamianowani trzej zastępcy dyrektorów.

§ 105 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć ma:

§ 105.

Wydział krajowy mianuje:

a) dyrektorów i zastępców dyrektorów na podstawie przedstawienia Rady nadzorczej, która w sprawie mianowania zastępców dyrektorów wysłucha poprzednio zdania urzędującej Dyrekcyi;

b) naczelnego buchaltera i kasyera na podstawie przedstawienia Dyrekcyi, oznaczając zarazem wysokość kaucyi służbowej dla tych obu funkcyonaryuszów.

Stosunki służbowe dyrektorów i zastępców dyrektorów określi Wydział krajowy po wysłuchaniu Rady nadzorczej osobnemi normami, które poda do wiadomości Sejmu krajowego.

§ 109, ustęp 12 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć ma:

§ 109.

Ustęp 12. Przedstawienie propozycyi na posady dyrektorów, a po wysłuchaniu zdania urzędującej Dyrekcyi, również na posady zastępców dyrektorów (§ 105).

§ 110, ustęp 1, 2 i 7 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć mają:

§ 110.

Ustęp 1. Rada nadzorcza składa się z 12 członków i 4 zastępców, wybranych przez Sejm krajowy na przedstawienie Wydziału krajowego.

Ustęp 2. Wydział krajowy mianuje z grona Rady nadzorczej przewodniczącego i dwóch jego zastępców.

Ustęp 7. Dopóki nowowybrani członkowie i zastępcy nie wejdą w urzędowanie, urzędują dotychczasowi członkowie i zastępcy, chociaż czas ich urzędowania upłynął.

§ 111 zmienia się jak następuje:

§ 111.

Na posiedzeniach Rady nadzorczej biorą udział z głosem doradczym dyrektorowie lub urzędujący ich zastępcy, z wyjątkiem sprawy wymienionej w § 109 pod liczbą 12, która załatwianą być ma w nieobecności urzędujących członków Dyrekcyi.

Do ważności uchwał Rady nadzorczej potrzebną jest obecność przewodniczącego lub jednego z jego zastępców i siedmiu członków Rady nadzorczej lub ich zastępców, oraz dwóch dyrektorów lub urzędujących zastępców i większość głosów obecnych członków Rady nadzorczej względnie ich zastępców.

Przy załatwieniu sprawy wymienionej w § 109, liczba 12, potrzebną jest obecność przewodniczącego lub jednego z jego zastępców, dziewięciu członków Rady nadzorczej lub ich zastępców.

Ustęp 4 pozostaje bez zmiany.

§ 112, 1, 8 w dzisiejszem brzmieniu znosi się i odtąd brzmieć ma:

§ 112.

1. 8. Mianowanie dyrektorów, zastępców dyrektorów, buchaltera i kasyera (§ 104 i 105).

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Nr. 18.

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie zamianował na wniosek c. k. Namiestnictwa w myśl § 24 ustawy z dnia 18. lutego 1878 Dz. u. p. Nr. 30, tudzież rozporządzenia wykonawczego do ustawy z dnia 18. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 103, dla ocenienia przedmiotów na rzecz kolei żelaznej, względnie także dla wypadków wywłaszczenia praw i budowli wodnych na cele regulacyi rzek następujących znawców na rok 1909:

A. Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

Adama Ożarowskiego, zarządcę dóbr w Boryniczach;
Tomasza Schweinera, zarządcę dóbr w Łyścu;
Karola Gröglera, zarządcę dóbr w Sołotwinie;
Oktawa Salę, właściciela dóbr w Wysocku;
Edmunda Krzyżanowskiego, ajenta tow. asekur. w Kozowie;
Mieczysława Urbańskiego, właściciela dóbr w Haczowie;
Włodzimierza Gniewosza, właściciela dóbr w Potoku złotym;
Leona Moszyńskiego, zarządcę dóbr w Lubaczowie;
Wiktora Żurowskiego, właściciela dóbr w Nowem mieście;
Sylwestra Hołubowskiego, właściciela dóbr w Broszniowie;
Jana Głowackiego, właściciela dóbr w Leśniowicach;
Leszka Cieńskiego, zarządcę dóbr w Oknie;
Stanisława Ujejskiego, właściciela dóbr w Zaciszu;
Adama Chlebowicza, rządcę dóbr w Porudnie;
Bronisława Barzykowskiego, dzierżawcę dóbr w Siółku;
Romana Ujejskiego, właściciela dóbr w Pawłowie;
Władysława Ossolińskiego, dzierżawcę dóbr w Hortynie;
Andrzeja Broniewskiego, emer. lustratora lasów państw. we Lwowie;
Franciszka Markesa, zarządcę dóbr w Jasienowie;
Jana Zatorskiego, właściciela dóbr w Myszkowie;
Adama br. Horocha, właściciela dóbr w Winniczkach;
Adama Tretera, właściciela dóbr w Laszkach król.;
Romualda Makarewicza, b. dyrektora Tow. urzędn. pryw. we Lwowie;
Bolesława Śmiałowskiego, właściciela dóbr w Stojnicach;
Dr. Andrzeja Jeża, właściciela dóbr w Hawryłówce;
Edwina Hohendorfa, właściciela dóbr w Horożance;
Juliusza Tobisa, zarządcę dóbr w Podhorcach;

Władysława Bogdańskiego, właściciela dóbr w Przemyślu;
Franciszka Parasiewicza, dyrektora dóbr w Dunajowie;
Józefa Fischera, ajenta Tow. asekur. w Rohatynie;
Wincentego Żelechowskiego, właściciela dóbr w Hrehorowie;
Władysława Olszańskiego, zarządcę dóbr w Nowosiółkach gościn.;
Karola Jędrzejowicza, właściciela dóbr w Humieńcu;
Wojciecha Wasilewskiego, właściciela dóbr w Siemuszowej;
Bronisława Rozwadowskiego, właściciela dóbr w Turówce;
Stefana Moysę Rosochackiego, właściciela dóbr w Rudnikach;
Jana Pochmarskiego, rządcę dóbr w Wolicy komarowej;
Józefa Csadeka, zarządcę dóbr w Tuturkowicach;
Wacława Fabiańskiego, zarządcę dóbr w Poturzycy;
Bolesława Rozwadowskiego, emer. starostę w Stanisławowie;
Aleksandra Stojałowskiego, właściciela realności w Stryju;
Bolesława Kuziana, dzierżawcę dóbr w Szlachcińcach;
Dr. Ludwika Brudzińskiego, b. dzierżawcę dóbr w Mikulińcach;
Antoniego Abgarowicza, właściciela dóbr w Bortyszowie;
Otmara Baborskiego, dzierżawcę dóbr w Łozowie;
Adama Mysłakowskiego, dzierżawcę dóbr w Mogilnicy;
Józefa Bernsteina, właściciela dóbr w Koszyłowcach;
Dr. Adama Głażowskiego, właściciela dóbr w Chmielowej;
Zygmunta Dzierzanowskiego, ajenta tow. asekur. w Zbarażu;
Bronisława Ujejskiego, właściciela dóbr w Sewerynce;
Tadeusza Rosinkiewicza, przełoż. obsz. dworskiego w Szczytowcach;
Adama Obertyńskiego, właściciela dóbr w Nowem siole;
Józefa Bentza, dzierżawcę dóbr w Kijowcu;
Józefa Weigla Millereta, właściciela dóbr w Żorniskach;
Gracyana Januszkiewicza, dyrektora lasów w Koszarkach;
Dr. Kornela Paygerta, właściciela dóbr w Sidorowie;
Bogusława Stamirowskiego, zarządcę dóbr w Wołkowie;
Augusta Matkowskiego, emer. st. inspektora kolei państw. w Majdanie lipowieckim;
Bronisława Rozwadowskiego, zarządcę dóbr w Łowczy;
Marcina Dębińskiego, dyrektora dóbr w Busku;
Józefa Wasilewskiego, b. zarządcę dóbr we Lwowie.

B. Z zawodu leśnictwa:

Rudolfa Prevosta, leśniczego w Babińcach;
Stefana Cipsera, c. k. lustratora lasów w Nadwórnie;
Kazimierza Gepperta, c. k. zarządcę lasów w Miechowie;
Józefa Żeńczaka, c. k. lustratora lasów w Lisowicach;

Adama Schwarza, c. k. zarządcę lasów w Suchodole;
Wojciecha Kurnika, c. k. zarządcę lasów w Petrance;
Artura Gretschla, nadleśniczego w Busku;
Konstantego Linderskiego, leśniczego w Jaworowie;
Adama br. Horocha, właściciela dóbr w Winniczkach;
Romualda Makarewicza, b. dyrektora tow. urzęd. pryw. we Lwowie;
Adama Tretera, właściciela dóbr w Laszkach królewskich;
Stanisława Sokołowskiego, profesora kraj. szkoły lasowej we Lwowie;
Stefana Drezińskiego, lustratora lasów w Starym Samborze;
Bronisława Rozwadowskiego, właściciela dóbr w Turówce;
Hieronima Żeńczaka, leśniczego w Puławach;
Maksymiliana Szyszkowskiego, lustratora dóbr skarb. we Lwowie;
Aleksandra Błażeńskiego, leśniczego w Trembowli;
Tadeusza Rosinkiewicza, przełożonego obsz. dworsk. w Szczytowcach;
Franciszka Lewitowicza, zarządcę dóbr w Hnilicach;
Adolfa Korpaka, leśnika w Nuszczu;
Jana Głowackiego, właściciela dóbr w Leśniowie;
Antoniego Góralczyka, emer. radcę leśnictwa we Lwowie.

C. Z zawodu budownictwa:

Ignacego Gachowskiego, budowniczego w Brzeżanach;
Stanisława Rudkowskiego, budowniczego w Jarosławiu;
Władysława Stojowskiego, inżyniera Wydziału krajowego w Buczaczu;
Józefa Jägermana, aut. inż. bud. we Lwowie;
Seweryna Bleima, emer. inspektora kolei państw. we Lwowie;
Ludwika Mianowskiego, aut. inż. bud. we Lwowie;
Klaudyusza Angermana, aut. inż. bud. we Lwowie;
Juliana Reinigera, aut. inż. cyw. w Przemyślu;
Artura Künela, aut. inż. bud. w Samborze;
Leona Wierzbickiego, aut. inż. bud. w Stanisławowie;
Jana Strońskiego, inż. Rady powiatowej w Tarnopolu;
Romualda Winiarskiego, budowniczego m. w Trembowli.

D. Z zawodu fabrykantów:

Lubina Biskupskiego, właściciela fabryki w Kołomyi;
Franciszka Vinzenza, b. właściciela destylarni nafty w Sopowie;
Leopolda Baczewskiego, właściciela fabryki w Zniesieniu;
Filipa Liebermanna, właściciela fabryki w Knihininie.

E. Z zawodu górnictwa:

Kazimierza Gąsiorowskiego, inż. górn. w Borysławiu;
Leona Syroczyńskiego, profesora politechniki we Lwowie;
Juliusza Niedźwieckiego, profesora politechniki we Lwowie;
Klaudyusza Angermana, aut. inż. bud. i górn. we Lwowie.

F. Specyalnie dla wywłaszczeń celem regulacyi rzek

w myśl § 21 rozporządzenia wykonawczego z dnia 21. kwietnia 1904 Dz. u. kr. Nr. 52, do ustawy z dnia 18. września 1901 Dz. u. kr. Nr. 100:

Władysława Serwatowskiego, właściciela dóbr w Jezierzanach;
Antoniego Jaworskiego, c. k. lustratora lasów w Mizuniu;
Stanisława Świrskiego, inżyniera Wydziału powiatowego w Kałuszu;
Hyacynta Markiewicza, przełożonego obsz. dworsk. w Brodkach;
Józefa Rychtera, profesora politechniki we Lwowie;
Łukasza Bodaszewskiego, aut. inż. cyw. we Lwowie;
Adolfa Turnaua, dzierżawcę dóbr w Tyszkowcach;
Karola Dudika, nadleśniczego w Koszarkach;
Stanisława Pieniążka, dzierżawcę dóbr w Meduszce;
Kazimierza Nowarskiego, inżyniera pryw. w Stryju;
Teodora Kozieka, właściciela dóbr w Lackiem wielkiem;
Stefana Dembińskiego, administratora dóbr w Radziechowie.

Lwów, dnia 12. stycznia 1909.

Tchorznicki w. r.

Nr. 19.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie z dnia 13. stycznia 1909, Prez. 99, którem się ogłasza listę zamianowanych na rok 1909 znawców do ocenienia gruntów, mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz koleji żelaznych, tudzież praw i urządzeń wodnych dla budowy dróg wodnych oraz regulacyi rzek.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie w myśl § 24 ustawy z dnia 18. lutego 1878 Dz. p. p. Nr. 30, tudzież w myśl § 14 rozp. min. z dnia 23. kwietnia 1903, Dz. p. p. Nr. 90, zgodnie z wnioskiem c. k. Namiest-

nictwa we Lwowie mianuje dla okręgu Krakowskiego c. k. Sądu krajowego wyższego na rok 1909 znawcami do ocenienia gruntów i innych przedmiotów, mogących uledz wywłaszczeniu na rzecz kolei żelaznych lub z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek, następujące osoby:

A. Z zawodu gospodarstwa wiejskiego:

1. Zygmunta br. Gostkowskiego, właściciela realności w Wesołowie, powiat Dąbrowa;
2. Stanisława Włodka, właściciela dóbr w Przysiekach, powiat Jasło;
3. Jana Rogawskiego, właściciela dóbr w Olpinach, powiat Jasło;
4. dr. Stefana Skrzyńskiego, właściciela dóbr w Karniowicach, powiat Kraków;
5. Włodzimierza Gasparskiego, dzierżawcę dóbr w Iwli, powiat Krosno;
6. Jana Artwińskiego, właściciela dóbr w Pleszowie, powiat Mielec;
7. Feliksa Kwiatkowskiego, właściciela dóbr w Lisówku, powiat Mielec;
8. Bolesława Targowskiego, właściciela dóbr w Tokarni, powiat Myślenice;
9. Juliana Bielańskiego, właściciela dóbr w Straszęcinie, pow. Ropczyce;
10. Władysława Głębockiego, właściciela dóbr w Zbyszycach, powiat Nowy Sącz;
11. Franciszka Kopaczyńskiego, właściciela realności i urzędnika Towarzystwa rolniczego w Nowym Sączu, powiat Nowy Sącz;
12. Zdzisława Wolskiego, właściciela dóbr w Siennowie, pow. Przeworsk;
13. Dominika Kwiatkowskiego, dzierżawcę dóbr Meszna szlachecka, powiat Tarnów;
14. Karola br. Lewartowskiego, dzierżawcę dóbr Wierzchosławice, powiat Tarnów;
15. Karola Czecza, właściciela dóbr Płaszów i Bierzanów, pow. Podgórze;
16. Adama Rudolfiego, dzierżawcę dóbr w Borku szlacheckim, powiat Podgórze;
17. Stefana hr. Bobrowskiego, właściciela dóbr w Andrychowie, powiat Wadowice;
18. dra Franciszka Łubieńskiego, właściciela dóbr w Stryszowie, powiat Wadowice;
19. Adama Finka, właściciela dóbr w Komornikach, powiat Wieliczka;
20. Maksymiliana Budinera, arcyksiążęcego zarządcę dóbr w Sporyszu powiat Żywiec;
21. Ludwika Lewandowskiego, dzierżawcę folwarku Bukowiec, powiat Dąbrowa;
22. Stanisława Straszewskiego, dzierżawcę dóbr w Mikołajowicach, powiat Tarnów;

23. Franciszka Kisielewskiego, b. właściciela dóbr w Tarnowie, powiat Tarnów;

24. Jana Wykowskiego, dzierżawcę dóbr w Łężkowicach, pow. Bochnia;

25. Henryka Groblewskiego, właściciela dóbr w Szymbarku, powiat Gorlice;

26. Jana Paska Błotnickiego, właściciela dóbr Dzikowiec, powiat Kolbuszowa;

27. Zygmunta Białobrzeskiego, zarządcę dóbr Wilcza Wola, powiat Kolbuszowa;

28. Józefa Reczyńskiego, zarządcę dóbr w Grębowie, pow. Tarnobrzeg;

29. Jana Mazarakiego, dzierżawcę dóbr w Krasnem, powiat Rzeszów;

30. Karola Skalaka, właściciela folwarku w Przybyszówce, pow. Rzeszów;

31. Józefa Cieślewicza, dzierżawcę dóbr w Wadowie, powiat Kraków;

32. Zdzisława de Laveaux, dzierżawcę dóbr w Łętowicach, powiat Brzesko;

33. Stanisława Dydyńskiego, dzierżawcę dóbr Godowa, powiat Strzyżów;

34. Józefa Wasilewskiego, b. rządcę dóbr i nadleśniczego we Lwowie, powiat Lwów.

B. Z zawodu leśnictwa:

1. Władysława Drezińskiego, leśniczego w Płokach, powiat Chrzanów;

2. Franciszka Reicharta de Reichardsperg, b dyrektora lasów ordynacyi łańcuckiej w Łańcucie, powiat Łańcut;

3. Michała Kabłąka, lustratora lasów gminnych w Nowym Targu, powiat Nowy Targ;

4. Włodzimierza Gasparskiego, dzierżawcę dóbr w Iwli, powiat Krosno;

5. Juliana Bielańskiego, właściciela dóbr w Straszęcinie, pow. Ropczyce;

6. Jana Pospischila, nadleśniczego w Rzeczynie długiej, powiat Tarnobrzeg;

7. Franciszka Pauera, nadleśniczego w Wierzchosławicach, pow. Tarnów;

8. Antoniego Czarneckiego, nadleśniczego w dobrach Władysława hr. Branickiego w Suchej, powiat Żywiec;

9. Stefana Krokowskiego, c. k. komisarza inspekcyi leśnej w Rzeszowie, powiat Rzeszów;

10. Michała Jaworowskiego, leśnika rady powiatowej w Nisku, powiat Nisko;

C. Z zawodu budownictwa i inżynieryi:

1. Jacka Matusińskiego, budowniczego w Krakowie, powiat Kraków;

2. Edwarda Uderskiego, autoryzowanego inżyniera cywilnego i budowniczego w Krakowie, powiat Kraków;

3. Kazimierza Górskiego, autoryzowanego inżyniera budownictwa, w Nowym Sączu, powiat Nowy Sącz;

4. Feliksa Daniłowicza, autoryzowanego geometrę w Dębicy, powiat Ropczyce;

5. Władysława Rippera, autoryzowanego inżyniera Rady powiatowej w Wadowicach, powiat Wadowice;

6. Janusza Rypuszyńskiego, autoryzowanego inżyniera budownictwa i budowniczego w Tarnowie, powiat Tarnów;

7. Tomasza Słomskiego, emerytowanego c. k. radcę budownictwa, rządowo upoważnionego inżyniera budownictwa, geometrę w Bochni, powiat Bochnia;

8. Gustawa Szurka, inżyniera autoryzowanego w Skawinie, powiat Podgórze.

D. Z zawodu fabrykantów:

1. Maksymiliana Szmeję, właściciela fabryki w Białej, powiat Biała;

2. Michała Rossknechta, dyrektora browaru w Okocimie, pow. Brzesko.

E. Z zawodu górnictwa:

1. Ferdynanda Jastrzębskiego, c. k. starszego komisarza górniczego i naczelnika okręgu górniczego w Krakowie, powiat Kraków;

2. Wiktora Petita, dyrektora kopalni nafty Henryka Laporte'a w Kobylance, powiat Gorlice;

3. Jana Lyssego, kierownika rafineryi w Krakowie, powiat Kraków.

F. Specyalnie dla wywłaszczeń praw i budowli wodnych z powodu budowy dróg wodnych i regulacyi rzek:

1. Oskara Rudno- Rudzińskiego, właściciela dóbr w Osieku, pow. Biała;

2. Mieczysława Jaszczurowskiego, właściela dóbr w Połoniu małym, powiat Brzesko;

3. Ludwika Nowakowskiego, pełnomocnika J. E. Antoniego hr. Wodzickiego w Kościelcu, powiat Chrzanów;

4. Kazimierza Bzowskiego, właściciela dóbr w Droginі, pow. Myślenice;

5. Fryderyka Muchę, arcyksiążęcego inspektora lasów w Ispie, powiat Żywiec;

6. Stanisława Straszewskiego, zarządcę dóbr w Mikołajowicach, powiat Tarnów:

7. Juliusza Wenusza, dyrektora dóbr w Nisku, pow. Nisko;

8. Stanisława Stokłosińskiego, leśniczego w Brodle, powiat Chrzanów;

9. Michała Gottwalda, nadleśniczego w Budzie stalowskiej, powiat Tarnobrzeg;

10. Rudolfa Pfistera, inżyniera prywatnego w Białej, powiat Biała;

11. Władysława Turskiego, emerytowanego starszego inżyniera Wydziału krajowego w Krakowie, powiat Kraków;

12. Maryana Kwiatkowskiego, inżyniera Rady powiatowej w Limanowej, powiat Limanowa;

13. Erwina Zipsera, właściciela fabryki sukna w Mikuszowicach, powiat Biała.

Kraków, dnia 13. stycznia 1909.

Hausner w. r.

Nr. 20.

U s t a w a

z dnia 13. stycznia 1909, zmieniająca § 80 ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 19, w brzmieniu ustawy z 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 80 ustawy gminnej z 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 19, zmieniony ustawą z 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36, znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma on opiewać jak następuje:

§ 80.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Przyzwolenie to potrzebnem jest nawet do nałożenia dodatków przenoszących 5% podatków bezpośrednich, jeżeli tego wymaga jeden z członków należących do Rady gminnej podług § 16 (radny bez wyboru). Żądanie to musi jednak być wniesione do Rady gminnej na tem posiedzeniu, na którem dodatek uchwalony został lub do Zwierzchności gminnej najpóźniej w ciągu ośmiu dni po tem posiedzeniu.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5. lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i w ogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specyalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej.

Art II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. stycznia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 21.

U s t a w a

z dnia 13. stycznia 1909, w przedmiocie zmiany § 86 ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 86 ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24 znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma on opiewać, jak następuje:

§ 86.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i wogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specyalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. stycznia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 22.

U s t a w a

z dnia 13. stycznia 1909, zmieniająca § 82 ustawy gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Paragraf 82 ustawy gminnej z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, znosi się w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma on opiewać, jak następuje:

§ 82.

Do nałożenia dodatków przenoszących 20% do 50% podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, potrzebne jest przyzwolenie Rady powiatowej.

Do nałożenia dodatków do podatków bezpośrednich lub podatku konsumcyjnego, przenoszących 50% do 100%, potrzebnem jest zezwolenie Wydziału krajowego za zgodą c. k. Namiestnictwa.

Takie zezwolenie jednak tylko najdłużej na 5 lat udzielonem być może.

Gdyby porozumienie między Wydziałem krajowym a c. k. Namiestnictwem do najbliższej sesyi sejmowej nie nastąpiło, sprawa winna być przedłożoną do uchwały Sejmu krajowego.

Dodatki na dłuższy okres aniżeli lat 5, lub przenoszące 100% podatków bezpośrednich, albo podatku konsumcyjnego, nakładane być mogą tylko na podstawie uchwały sejmowej i za Najwyższem zezwoleniem.

Do dodatków do podatków bezpośrednich, o których mowa w poprzednich ustępach, nie mają być wliczane dodatki na pokrycie datków konkurencyjnych nakładanych na gminę na podstawie ustaw szkolnych, tudzież dodatki przeznaczone na pokrycie potrzeb drogowych i wogóle takie dodatki, które nakładane są na pokrycie wydatków opartych na podstawie innych specyalnych ustaw, a nie na mocy ustawy gminnej.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13. stycznia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 23.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 17. lutego 1909, L. 1596/pr., o ustanowieniu dodatków do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego za rok 1908 i o upoważnieniu Wydziału krajowego przez Sejm krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 1,824.233 K.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 23. stycznia b. r. zatwierdzić uchwałę Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o definitywnem ustanowieniu dodatków krajowych na rok 1908 i o upoważnieniu Wydziału krajowego do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 1,824.233 K, a to co do poboru dodatków krajowych pod warunkami ustanowionymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898.

Według tego Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej uchwały sejmowej:

1. dodatek do państwowego podatku gruntowego, do państwowego podatku domowo-czynszowego, domowo-klasowego i pięcioprocentowego podatku od domów wolnych po 72 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do państwowych bezpośrednich podatków osobistych wprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 78 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858, Dz. u. p. Nr. 220.

Opodatkowani w mieście Krakowie tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim opłacać będą dodatek do podatków pod 1. wymienionych w wysokości 64 h, zaś do podatków pod 2. wymienionych w wysokości po 70 h od każdej korony całej należytości tych podatków.

Krótko terminowa pożyczka w kwocie 1,824.233 K ma być użyta na pokrycie reszty niedoboru w roku 1908.

Pożyczka ta ma być oprocentowana najwyżej po 4%, a zwrócona ma być najpóźniej 1. stycznia 1911.

Za c. k. Namiestnika:

Łoś w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 10. kwietnia 1909. **Część IV.**

Nr. 24.

Obwieszczenie.

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. kwietnia 1909 L. V a $\frac{84}{17}$/19.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości ustanowiony na podstawie § 42 części I. przepisów wykonawczych do ustawy wojskowej program czynności ruchomych komisyi poborowych dla przeprowadzenia głównego poboru wojskowego w roku 1909 w Galicyi.

Za c. k. Namiestnika:
Łoś w. r.

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asentc-runkowej	Stawiennictwa powiat	Stawiennictwa miejsce
W okręgu c. i k. komendy			
13.	I.	Chrzanów	Chrzanów
			Jaworzno
			Krzeszowice
		Wieliczka	Wieliczka
			Dobczyce
		Kraków miasto	Kraków
		Bochnia	Bochnia
	II.	Podgórze	Podgórze
		Kraków powiat	Kraków
20.	I.	Gorlice	Gorlice
			Biecz
		Grybów	Grybów
		Limanowa	Limanowa
			Mszana dolna
		Nowy Sącz	Muszyna
			Nowy Sącz
		Nowy Targ	Nowy Targ
			Krościenko
56.	I.	Biała	Kęty
			Biała
			Oświęcim
		Żywiec	Żywiec
		Wadowice	Andrychów
			Zator
			Wadowice
			Kalwarya
		Myślenice	Myślenice
			Maków
			Jordanów
57.	I.	Jasło	Żmigród
			Jasło
		Pilzno	Brzostek
			Pilzno
		Dąbrowa	Dąbrowa
		Tarnów	Tuchów
			Tarnów
		Brzesko	Brzesko
			Wojnicz
			Zakliczyn

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
1. korpusu w Krakowie.		
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22.		
23. 24.		
26. 27. 28. 29.		
30.	1. 3. 4. 5. 6.	
	7. 8. 10. 11.	
	12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 21.	
	22. 24. 25. 26. 27. 28. 29.	1. 2. 3. 4. 5. 7. 8.
14. 15. 16. 17. 19.		
20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 28.		
14. 15. 16. 17. 19.		
20. 21. 22.		
24. 26. 27. 28. 29.		
30.	1. 3. 4. 5. 6.	
	8. 10. 11.	
	12. 13. 14.	
	15. 17. 18. 19. 21. 22. 24. 25. 26. 27.	
	28. 29.	1. 2.
		5. 7.
14. 15. 16.		
17. 19. 20. 21. 22.		
23. 24.		
26. 27. 28. 29. 30.	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
	11. 12. 13.	
	14. 15.	
	17. 18. 19. 21.	
	22. 24. 25.	
	26. 27. 28. 29.	
		1. 2. 3.
		4. 5. 7.
14. 15. 16.		
17. 19. 20. 21. 22.		
23. 24.		
26. 27. 28.		
30.	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
	12. 13. 14.	
	17. 18. 19. 21. 22. 24. 25.	
	27. 28. 29.	1. 2. 3. 4.
		7. 8.
		11. 12.

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asente-runkowej	Stawiennictwa	
		powiat	miejsce
W okręgu c. i k. komendy			
9.	I.	Stryj	Skole
			Stryj
		Kałusz	Kałusz
			Wojniłów
		Żydaczów	Żurawno
			Żydaczów
			Mikołajów
	II.	Dolina	Bolechów
			Dolina
			Rożniatów
10.	I.	Brzozów	Brzozów
			Dynów
		Przemyśl	Krzywcza
			Przemyśl
		Dobromil	Dobromil
			Bircza
40.	I.	Kolbuszowa	Kolbuszowa
		Tarnobrzeg	Tarnobrzeg
		Mielec	Mielec
	II.	Strzyżów	Strzyżów
		Rzeszów	Rzeszów
		Ropczyce	Dębica
			Ropczyce
45.	I.	Krosno	Krosno
			Dukla
		Sanok	Rymanów
			Bukowsko
			Sanok
		Lisko	Lutowiska
			Ustrzyki
			Baligród
			Lisko

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
10. korpusu w Przemyślu.		
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21.		
22. 23. 24. 26. 27. 28. 29. 30.	1.	
	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.	
	17. 18. 19.	
	21. 22. 24. 25.	
	27. 28. 29.	
		1. 2. 3.
	3. 4. 5. 6.	
	8 10. 11.	
	13. 14. 15.	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21.		
23. 24. 26. 27.		
29. 30.	1.	
	3 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12.	
	14. 15. 17. 18. 19. 21.	
	24. 25. 26. 27. 28. 29.	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 26.		
28. 29. 30.	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
	12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 21. - 22. 24. 25.	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21.		
23. 24. 26. 27. 28. 29. 30.	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8.	
	10. 11. 12.	
	14. 15. 17. 18. 19. 21.	
14. 15. 16. 17. 19. 20.		
22. 23. 24.		
26. 27. 28. 29. 30.		
	1. 3. 4. 5.	
	7. 8. 10. 11. 12. 13.	
	15. 17. 18. 19.	
	21. 22. 24. 25.	
	26. 27. 28. 29.	
		1. 2. 3. 4. 5.

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa	
		powiat	miejsce
77.	I.	Sambor	Sambor
		Drohobycz	Podbuż
			Drohobycz
			Medenice
		Stary Sambor	Stary Sambor
		Turka	Turka
89.	I.	Rawa	Rawa
		Mościska	Sądowa Wisznia
			Mościska
		Gródek Jagiell.	Janów
			Gródek Jagiell.
	II.	Rudki	Komarno
			Rudki
		Jaworów	Jaworów
			Krakowiec
90.	I.	Nisko	Nisko
		Łańcut	Leżajsk
			Łańcut
		Jarosław	Jarosław
			Pruchnik
			Radymno
			Sieniawa
	II.	Przeworsk	Przeworsk
		Cieszanów	Lubaczów
			Cieszanów

W okręgu c. i k. komendy

15.	I.	Trembowla	Budzanów
			Trembowla
		Zbaraż	Zbaraż
		Skałat	Podwołoczyska
			Skałat
		Tarnopol	Tarnopol

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24.		
26. 27.		
29. 30.	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
	12. 13. 14.	
	17. 18. 19. 21. 22. 24. 25.	
	27. 28. 29.	1. 2. 3. 4. 5. 7.
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 28.		
30.	1. 3. 4.	
	5. 6. 7. 8. 10. 11.	
	13. 14. 15.	
	17. 18. 19. 21. 22.	
	4. 5. 6. 7. 8.	
	10. 11. 12. 13.	
	15. 17. 18. 19.	
	21. 22. 24. 25.	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21.		
22. 23. 24. 26. 27. 28. 29.		
30.	1. 3. 4. 5. 6.	
	8. 10. 11. 12. 13.	
	15. 17. 18. 19.	
	21. 22. 24. 25.	
	26. 27. 28. 29.	
14. 15. 16. 17. 19. 20.		
22. 23. 24. 26. 27. 28.		
29. 30.	1. 3.	

11. korpusu we Lwowie.

14. 15. 16. 17.		
19. 20. 21. 22. 23. 24.		
26. 27. 28. 29. 30.	1.	
	3. 4. 5.	
	7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15.	
	17. 18. 19. 21. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29.	1. 2. 3.

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asentc-runkowej	Stawiennictwa powiat	Stawiennictwa miejsce
24.	I.	Śniatyn	Śniatyn
		Peczeniżyn	Peczeniżyn
			Jabłonów
		Kosów	Kosów
			Żabie
	II.	Kołomyja	Kołomyja
30.	I.	Sokal	Sokal
			Bełz
		Lwów powiat	Lwów
		Lwów miasto	Lwów
	II.	Żółkiew	Mosty wielkie
			Żółkiew
55.	I.	Przemyślany	Gliniany
			Przemyślany
		Rohatyn	Bursztyn
			Bołszowce
			Rohatyn
		Podhajce	Podhajce
	II.	Brzeżany	Kozowa
			Brzeżany
		Bóbrka	Bóbrka
			Chodorów
58.	I.	Nadwórna	Nadwórna
		Stanisławów	Halicz
			Stanisławów
		Horodenka	Obertyn
			Horodenka
	II.	Bohorodczany	Bohorodczany
		Tłumacz	Tyśmienica
			Tłumacz
			Ottynia

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
21. 22. 23. 24. 26. 27. 28. 29. 30.	1. 3.	
	5 6. 7. 8.	
	10. 11. 12. 13.	
	15. 17. 18. 19. 21. 22. 24. 25. 26.	
	28. 29.	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 28. 29. 30.		
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23.		
24. 26. 27.		
29. 30.	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13.	
	14. 15. 17. 18. 19. 21. 22. 24. 25. 26. 27. 28.	
14. 15. 16. 17.		
19. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27.		
14. 15. 16. 17.		
19. 20. 21. 22. 23. 24.		
26. 27. 28. 29. 30.		
	3. 4. 5.	
	7. 8. 10. 11. 12. 13. 14.	
	17. 18. 19. 21. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29.	
14. 15. 16. 17. 19.		
21. 22. 23. 24. 26. 27. 28.		
30.	1. 3. 4. 5. 6.	
	8. 10. 11. 12. 13.	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24.		
26. 27. 28. 29. 30.	1.	
	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.	
	13. 14. 15. 17.	
	19. 21. 22. 24. 25. 26. 27. 28.	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22.		
24. 26. 27.		
29. 30.	1. 3. 4. 5. 6.	
	8. 10. 11. 12.	

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa	
		powiat	miejsce
80.	I.	Złoczów	Złoczów
		Brody	Założce
			Brody
	II.	Kamionka str.	Kamionka str.
			Busk
		Zborów	Zborów
95.	I.	Zaleszczyki	Tłuste
			Zaleszczyki
		Husiatyn	Husiatyn
			Kopyczyńce
		Borszczów	Borszczów
			Mielnica
	II.	Czortków	Czortków
		Buczacz	Buczacz

Dnie poboru w miesiącu		
kwietniu	maju	czerwcu
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 28. 29.		
	1. 3. 4. 5. 6.	
	8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 21. 22. 24. 25.	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24.		
26. 27. 28. 29. 30.		
	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11.	
14. 15. 16. 17.		
19. 20. 21. 22. 23. 24.		
26. 27. 28. 29. 30.	1.	
	3. 4. 5. 6. 7. 8. 10.	
	12. 13. 14. 15. 17. 18. 19. 21. 22.	
	24. 25. 26. 27. 28. 29.	
14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24.		
26. 27. 28. 29. 30.	1. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 17.	

Nr. 25.

U s t a w a

z dnia 2. marca 1909, o udzieleniu gminie miasta Kołomyi koncesyi na pobór opłat kopytkowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich nadaje się gminie miasta Kołomyi, na przeciąg trzech lat prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami poniżej określonymi.

Art. II.

Gmina miasta Kołomyi pobierać ma myto kopytkowe przy dwunastu rogatkach ustawionych w miejscach, gdzie w obręb miasta wchodzą następujące drogi:

1. Werbiąż-Kołomyja;
2. Oskrzesińce-Kołomyja;
3. Korolówka-Kołomyja;
4. Cieniawa-Kołomyja w punkcie dotychczasowym;
5. Piadyki-Kołomyja;
6. Kamioneczki-Kołomyja;
7. Słobódka leśna-Kołomyja w punkcie dotychczasowym:
8. Rakowczyk-Kołomyja w punkcie dotychczasowym;
9. Szeparowce-Kołomyja;
10. Diatkowce-Kołomyja;
11. Sopów-Kołomyja;
12. Ispas-Kołomyja.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1. od konia, osła lub muła w zaprzęgu 8 (ośm) h;
2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

3. od bydląt luzem idących, od konia, osła lub muła 4 (cztery) h;
4. od sztuki owiec, kóz, nierogacizny, jagniąt, koźląt, źrebiąt 2 (dwa) h.

Bydlęta ssące wszelkiego rodzaju, które z matkami idą, tak samo cielęta, owce, kozy, nierogacizna, jagnięta, koźlęta na wozie wiezione lub na plecach niesione są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o ich zniżeniu.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymania tychże w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel wszelkich zasobów ustawą drogową wskazanych.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową wskazanych, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu drogowego był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl § 21 ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155., przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe wskazane ustawą drogową z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kraj. Nr. 155.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu drogowego, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień § 24 ustęp ostatni ustawy drogowej z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina pobierająca myto kopytkowe nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Ustawa ta wchodzi w moc obowiązującą w 14 dni po ogłoszeniu jej w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Równocześnie utraci moc obowiązującą ustawa z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32, o udzieleniu gminie miasta Kołomyi koncesyi na pobór opłat kopytkowych.

Art. XIII.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 2. marca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 26.

U s t a w a

z dnia 13. marca 1909, o czasowem uwolnieniu nowych domów w Buczaczu od dodatków gminnych i powiatowych do podatku domowo-czynszowego i domowo-klasowego.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Nowe domy w m. Buczaczu, które zostaną zbudowane w latach 1908 i 1909, uwalnia się od dodatków gminnych i powiatowych do państwowego podatku domowo-czynszowego i domowo-klasowego na taki sam okres czasu, na jaki te domy uzyskają uwolnienie od państwowego podatku domowo-czynszowego i domowo-klasowego.

Art. II.

Nowe domy, które w latach 1900 włącznie do 1903 zbudowane zostały, uwalnia się od dodatków gminnych, nowe domy, które zostały zbudowane w latach 1904 włącznie do 1907, od dodatków gminnych i powiatowych do państwowego podatku domowo-czynszowego i domowo-klasowego, i to mianowicie tak za czas ubiegły, jak również i na przyszłość na taki sam okres czasu, na jaki domom tym przysługuje czasowe uwolnienie od państwowego podatku domowo-czynszowego i domowo-klasowego.

Art. III.

Właściciele domów wymienionych w Art I. i II. są natomiast obowiązani w czasie, w którym owe domy w myśl artykułu I. i II. tej ustawy korzystają z uwolnienia od dodatków gminnych, względnie od dodatków gminnych i powiatowych do państwowego podatku domowo-czynszowego i domowo klasowego, uiszczać dodatki gminne, względnie dodatki gminne i powiatowe do 5-procentowego podatku, który z mocy § 7 ustawy z 9. lutego 1882 Dz. p. p. Nr. 17 bywa przypisany budynkom, uwolnionym czasowo od podatku domowo-czynszowego.

Art IV.

Ustawa niniejsza nie narusza postanowień § 43 ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, względnie § 25 ustawy drogowej z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

Art. V.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. VI.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 13. marca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 19. kwietnia 1909. Część V.

Nr. 27.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 25. lutego 1909 L. 338/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Krzyworównia, powiatu Kosowskiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do miejscowości Krzyworównia, pow. Kosowskiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Lwów, dnia 25. lutego 1909.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Nr. 28.

Obwieszczenie

Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 19. lutego 1909 L. 1175/pr., w przedmiocie zwinięcia c. k. urzędów sprzedaży soli w Bochni i Wieliczce.

Na mocy Najwyższego postanowienia z dnia 23. stycznia 1908 i reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 17. marca 1908 L. 6016, zwija się z dniem 28. lutego 1909 urzędy sprzedaży soli w Bochni i Wieliczce.

Agendy kasowe i sprzedaży soli tych urzędów będą począwszy od dnia 1. marca 1909 załatwiały zarządy salinarne w Bochni i Wieliczce.

Prokopowicz w. r.

Nr. 29.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. lutego 1909 L. 18.635, w sprawie zezwolenia gminie Niepołomice na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51 Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Niepołomice na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i miodu w wysokości oznaczonej ustawą z dnia 3. czerwca 1899, Dz. u. kr. Nr. 70, na przeciąg lat 10, począwszy od r. 1909, tudzież na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa do końca r. 1914 w wysokości dotychczasowej, t. j. 2 K 40 h od hektolitra, zaś od roku 1915 do końca roku 1918 w wysokości 2 K od hektolitra, pod warunkiem, że gminie na czas po koniec roku 1910 nie będzie wolno dochodu z powyższych opłat zabezpieczyć inaczej, jak tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z miejscowymi dzierżawcami prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 30.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 9. lutego 1909 L. 13.233, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Lubaczowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Lubaczowie dla dorosłych na 1 K 46 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 73 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 31.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 14. marca 1909 L. 3749/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Lubycza królewska.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29 co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do miejscowości Lubycza królewska.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 32.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 6. lutego 1909 L. 14.238, w sprawie zezwolenia gminie Kalwarya Zebrzydowska na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu na rok 1909 i 1910.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Kalwarya Zebrzydowska na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu — przyzwolony pierwotnie ustawą z dnia 25. lipca 1892 Dz. u. kr. Nr. 52, a przedłużony tutejszem rozporządzeniem z dnia 20. stycznia 1905 Dz. u. kr. Nr. 21 do końca roku 1908 — na dalsze dwa lata t. j. do końca roku 1910 w wysokości i pod warunkami określonymi w rozporządzeniu Wydziału krajowego z dnia 20. stycznia 1905 Dz. u. kr. Nr. 21, względnie z dnia 24. grudnia 1896 Dz. u. kr. Nr. 2 ex 1897, z tem zastrzeżeniem, że zabezpieczenie dochodu z tych opłat nastąpić może tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 33.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. marca 1909 L. 21.853, w sprawie przedłużenia gminie Niepołomice, powiatu Bocheńskiego, koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez Wisłę pod Niepołomicami.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kraj. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie Niepołomice, powiatu Bocheńskiego, na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. kr. 39) do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez Wisłę pod Niepołomicami, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 34.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. marca 1909 L. 20.966, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kraj. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 19. marca 1894 (Dz. u. kr. Nr. 40/2) do pobierania opłat mytniczych na drodze

powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 35.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. marca 1909 L. 25.702, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Kołomyi koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kołomyja-Peczeniżyn.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kraj. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Kołomyi na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 27. lipca 1899 (Dz. u. kr. Nr. 99/IV.) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kołomyja-Peczeniżyn w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 36.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 12. marca 1909 L. 24.324, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Cieszanowie, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Oleszyce-Dzików.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Kra-

kowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Cieszanowie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 27. lipca 1899 (Dz. u. kr. Nr. 99/I.), do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Oleszyce-Dzików, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 37.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z 30. marca 1909, L. XVI. $\frac{537/2}{15}$, o utworzeniu w Ludwikówce ad Wełdzirz okręgu leśno-nadzorczego dla powiatu Dolina.

Na podstawie upoważnienia udzielonego reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 19. lutego 1909 L. 6.501, zarządza c. k. Namiestnictwo równocześnie utworzenie jednego okręgu leśno-nadzorczego w rządowej służbie leśnej administracyi politycznej dla powiatu Dolina ze stanowiskiem służbowem w Ludwikówce ad Wełdzirz.

C. k. Namiestnictwo.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 15. maja 1909. **Część VI.**

Nr. 38.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 4. maja 1909 L. 7341/pr., o poborze dodatków krajowych do państwowych podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego w roku 1909, i o upoważnieniu Wydziału krajowego przez Sejm krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem do zaciągnięcia pożyczki aż do wysokości 10,972.059 Koron.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej Najwyższem postanowieniem z dnia 11. kwietnia b. r. zatwierdzić uchwałę Sejmu Król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w sprawie ustanowienia dodatków krajowych na rok 1909 i w sprawie upoważnienia Wydziału krajowego do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 10,972 059 Koron a to co do poboru krajowych dodatków do podatków pod warunkami unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898.

Według Najwyższego postanowienia pobierany będzie na mocy tej ustawy:

1. dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i 5% podatku od domów wolnych od podatku po 72 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości podatkowej państwowej;

2. dodatek do podatków bezpośrednich osobistych z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego po 78 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości podatkowej państwowej, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych, uwolnień unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858 Dz. p. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie tudzież w powiatach Krakowskim i Chrzanowskim pobierany będzie dodatek do podatków wymieniony powyżej w ustępie 1.

w wysokości 64 groszy zaś od podatków w ustępie 2. wymienionych w wysokości 70 groszy od każdej korony całej przypisanej należytości podatkowej państwowej.

Krótkoterminowa pożyczka w kwocie 10,972.059 Koron ma być użyta na pokrycie niedoboru w roku 1909. Pożyczka ta ma być oprocentowana najwyżej po 4% a zwrócona ma być najpóźniej 1. stycznia 1911.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 39.

U s t a w a

z dnia 19. marca 1909, w przedmiocie zezwolenia gminie Mikołajów w powiecie Żydaczowskim na pobór gminnej opłaty od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Mikołajów (powiat Żydaczów) zezwala się na pobór przez lat pięć opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego po 5 koron rocznie.

Art. II.

Postanowienia wykonawcze oraz wskazanie wypadków, w których dozwolonem będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

W każdym razie wolne są od opłaty psy trzymane na uwięzi oraz psy utrzymywane do celów wojskowych.

Art. III.

Wykonanie ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 19. marca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 40.

U s t a w a

z dnia 19. marca 1909, w przedmiocie zezwolenia gminie Jordanów powiatu Myślenickiego na pobór opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Jordanów zezwala się pobierać opłaty gminne od każdego psa w gminie utrzymywanego w wysokości trzech (3) koron rocznie.

Art. II.

Postanowienie wykonawcze oraz wskazanie wypadków, w których dozwolonem będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

W każdym razie są wolne od opłaty psy, trzymane na uwięzi, oraz psy do celów wojskowych utrzymywane.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 19. marca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 41.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z 17. kwietnia 1909, L. XVI. $\frac{784}{15}$/10, o utworzeniu okręgu leśno-nadzorczego w Turce.

Na podstawie upoważnienia c. k. Ministerstwa rolnictwa z 24. czerwca 1908 L. 18.988, zarządza c. k. Namiestnictwo równocześnie utworzenie okręgu leśno-nadzorczego w rządowej służbie administracyi politycznej w Turce dla powiatów politycznych Turka, Stary Sambor.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. kwietnia 1909.

Nr. 42.

U s t a w a

z dnia 23. kwietnia 1909, uzupełniająca postanowienia § 18 statutu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ogłoszonego ces. pat. z 26. lutego 1861 Dz. u. p. Nr. 20.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia § 18 statutu krajowego dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ogłoszonego ces. patentem z dnia 26. lutego 1861 Dz. u. p. Nr. 20, uzupełnia się następującem postanowieniem:

§ 18 a).

Jako sprawy kultury krajowej uznaje się wszystkie sprawy, których przedmiotem jest produkcya rolnicza i leśna oraz uprawianie i używanie przeznaczonych dla niej obszarów kraju, jako to: leśnictwo, polowanie, rybołowstwo, chów bydła, ochrona pól, zarządzenia celem tępienia szkodników rolnych i leśnych, używanie wód, odprowadzanie ich i ochrona przed niemi, melioracya, zabudowanie potoków górskich, regulacya i wykupienie praw używania lasów i pastwisk. Należą dalej do spraw kultury krajowej wszelkie sprawy ustroju agrarnego, w szczególności: przepisy o wolnej podzielności gruntów lub o jej ograniczeniu o włościach rentowych, szczególne przepisy o dzieleniu spadków dla posiadłości włościańskich i przepisy o operacyach agrarnych, jak również udział w urządzeniu kredytu rolniczego, udział w organizacyi zawodów rolniczego i leśnego tudzież w urządzeniu stosunków robotniczych i czeladzi w rolnictwie i leśnictwie.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 23. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 4. czerwca 1909. **Część VII.**

Nr. 43.

Ustawa

z dnia 3. kwietnia 1909, obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, przedłużająca moc obowiązującą § 21 ustawy krajowej z dnia 20. lipca 1892 (Dz. u. kr. Nr. 51), o licencyonowaniu i utrzymywaniu buhajów gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia § 21 ustawy krajowej z dnia 20. lipca 1892 Dz u. kr. Nr. 51, których moc obowiązującą przedłużono art. III. ustawy krajowej z dnia 16. lutego 1902 Dz. u. kr. Nr. 26, obowiązywać będą przez dalszych lat sześć od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 3. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r. **Bráf** w. r.

Nr. 44.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 16. kwietnia 1909, L. 40.772, w sprawie przedłużenia gminie miasta Żółkwi koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Żółkwi na dalszy przeciąg lat trzech koncesyę z dnia 22. maja 1897 (Dz. u. kr. Nr. 32), do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 45.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 14. maja 1909, L. 7221/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Budy Przeworskie.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888, Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do miejscowości Budy Przeworskie.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 46.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. maja 1909 L. 53.322, w sprawie zezwolenia gminie Oświęcim na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Oświęcim na dalszy pobór przyzwolonych ustawą z 20. maja 1886 Dz. u. kr. Nr. 60, opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku, pod warunkami i w wysokości unormowanej rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 3. kwietnia 1903, Dz. u. kr. Nr. 54, a to przez lat 6, począwszy od 1. lipca 1909, do 30. czerwca r. 1915.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 47.

Ustawa

z dnia 12. maja 1909, o zaciągnięciu pożyczki na złagodzenie skutków klęsk elementarnych w roku 1908.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Na przywrócenie komunikacyj powiatowych i gminnych uszkodzonych przez powodzie i ulewne deszcze w r. 1908, na odwodnienie zabagnionych gruntów i wykonanie nagłych budowli wodnych, na zapomogi dla spółek wodnych, powiatów i gmin konkurujących do kosztów publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych, tudzież na zakupno paszy dla gospodarzy wiejskich upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki umarzalnej do wysokości 1,000.000 koron w gotówce.

§ 2.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom skarbu i spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 12. maja 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 48.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. maja 1909 L. 51.862, w sprawie zezwolenia gminie Brzozów na dalszy pobór opłat gminnych od piwa.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3 lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Brzozów na dalszy pobór opłat gminnych od piwa przyzwolony pierwotnie ustawą z dnia 17. kwietnia 1895 Dz u. kr. Nr. 38, a następnie przedłużony rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 2. stycznia 1906 r. Dz. u. kr. Nr. 19 do końca 1909 r., a to w wysokości 2 K 40 h od jednego hektolitra do końca roku 1914, zaś przez rok 1915 w wysokości 2 koron od jednego hektolitra.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 21. czerwca 1909. **Część VIII.**

Nr. 49.

U s t a w a

z dnia 7. maja 1909, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Skałacie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 80.000 koron na budowę drogi Skałat-Iwanówka-Kaczanówka.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Skałacie zezwala się w myśl § 24 ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 80.000 koron na budowę drogi Skałat-Iwanówka-Kaczanówka.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 7. maja 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 50.

Ustawa

z dnia 7. maja 1909, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Bochni na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 150.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Bochni zezwala się na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 150.000 K na budowę, względnie wykończenie budowy dróg: Ujście solne-Brzesko, Bochnia-Szczurowa, Niepołomice-Grabie, Grodkowice-Brzezie, Wiśnicz-Kobyle, Dziewin-Chobot i Kłaj-Zabierzów.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

Budapeszt, dnia 7. maja 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 51.

Ustawa

z dnia 30. kwietnia 1909, o zezwoleniu Reprezentacyi powiatowej w Bóbrce na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 100.000 K na pokrycie kosztów wykończenia i urządzenia szpitala w Bóbrce.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Bóbrce zezwala się w myśl postanowień § 24 ustawy o Reprezentacyi powiatowej z 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 21, na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 100.000 koron na pokrycie kosztów wykończenia i urządzenia szpitala w Bóbrce.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 52.

U s t a w a

z dnia 30. kwietnia 1909, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Nowym Targu na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 170.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Nowym Targu zezwala się w myśl § 24 ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 170.000 koron na założenie szpitala powszechnego w Nowym Targu.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 30. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 53.

U s t a w a

z dnia 12. maja 1909, o udzieleniu gminie miasta Buczacza prawa do poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Buczacza prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Buczacza pobierać ma myto kopytkowe na ośmiu rogatkach, a mianowicie:

1. Na drodze krajowej z Monasterzysk wiodącej, gdzie gościniec z Barysza wpada;
2. na drodze z Potoka do Buczacza wiodącej;
3. na drodze z Przewłoki do granicy terytoryum Buczackiego;
4. na drodze prowadzącej z Buczacza przez Nagorzankę do gościńca Czortkowsko-Monasterzyskiego;
5. na drodze przez Nagorzankę do targowicy bydła wiodącej;
6. na drodze z Trybuchowiec przez Fedor do Buczacza;
7. na drodze krajowej z Czortkowa do Buczacza;
8. na drodze krajowej Strussowsko-Buczackiej.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Konie, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych lub o ich zniżeniu.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania tychże w ogóle w dobrym stanie i używania na ten cel wszelkich zasobów ustawą drogową wskazanych.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czy i o ile roboty preliminowane na ten rok z funduszu myta kopytkowego, oraz

z innych zasobów ustawą drogową wskazanych, zostało uskutecznione i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu drogowego, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego oraz innych dochodów miejscowego funduszu drogowego wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl § 21 ustawy drogowej z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155, przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy, pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Buczacza pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155. Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organy miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu drogowego, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg, ulic i placów, nie mniej też funduszów, w myśl postanowienia § 24 ustęp ostatni ustawy drogowej.

Art. XI.

Od zwierząt w artykule III. poszczególnionych, t. j. opłatą myta kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Buczacza pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Z chwilą wejścia w życie tej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 7. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 48 o udzieleniu koncesyi do poboru myta kopytkowego na rzecz utrzymania dróg, ulic i placów miasta Buczacza.

Art. XIII.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 12. maja 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 54.

U s t a w a

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Krynica (powiat Nowy Sącz) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Krynica (powiat Nowy Sącz) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy na przeciąg lat dziesięciu opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po koniec roku 1910 po 11 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 11 K, zaś od roku 1911 po 20 h od jednego litra czyli po 20 K od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu.

2 Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jakoto: araku, rumu, ponczowej esencyi i rozolisu pò 11 K czyli od jednego litra po 11 h.

3. Od jednego hektolitra piwa po 2 K.

4. Od jednego hektolitra miodu po 12 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Krynica.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II. wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną po koniec r. 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w Krynicy a dla przeprowadzenia tej dzierżawy po koniec r. 1910 obowiązaną jest gmina zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 55.

U s t a w a

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Żołyni miastu (powiat Łańcut) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Żołyni miastu zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy przez lat dziesięć opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów, przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi, według następującej taryfy:

1. od jednego litra spirytusu, którego zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po dziesięć (10) halerzy;

2. od jednego litra rozolisu, rumu, araku, esencyi ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po pięć (5) halerzy;

3. od jednego hektolitra piwa po jednej (1) koronie;

4. od jednego litra miodu po pięć (5) halerzy.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Żołynia miasto.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną po koniec r. 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Żołynia miasto a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Żołyni mieście.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 56.

Ustawa

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie m. Sędziszów (powiat Ropczyce) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie m. Sędziszów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu, którego zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) koron.

2. Od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, śliwowicy, esencyi ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) koron.

3. Od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) korony.

4. Od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku po 12 (dwanaście) koron.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina m. Sędziszów.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w gminie m. Sędziszów, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Sędziszowie.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 57.

Ustawa

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Przemyślany na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Przemyślany zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1918 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 11 K.

2. Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jakoto: araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, śliwowicy i rozolisu po 11 K, czyli od jednego litra po 11 h.

3. Od jednego hektolitra piwa po 2 K.

4. Od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i poziomczaku po 8 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Przemyślany.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6. ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być po koniec roku 1910 złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Przemyślanach a dla przeprowadzenia tej dzierżawy po koniec roku 1910 obowiązaną jest gmina zgodnie porozumieć się z c. k Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 58.

U s t a w a

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Chorostków na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Chorostków (powiat Husiatyn) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy przez lat 10 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 10 (dziesięć) K;
2. od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, esencyi ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 (dziesięć) K;
3. od jednego hektolitra piwa po 1 (jednej) K 50 h.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Chorostków.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną po koniec r. 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Chorostków a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Chorostkowie.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 59.

Ustawa

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Kolbuszowa na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Kolbuszowa zezwala się pobierać począwszy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy aż do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego alkoholu po 11 (jedenaście) K;
2. od jednego hektolitra rumu i słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 (jedenaście) K;
3. od jednego hektolitra piwa po 2 (dwie) K;
4. od jednego hektolitra miodu po 22 (dwadzieścia dwie) K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Kolbuszowa.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. u. p. Nr. 120 część II., wolną jest ona od opłaty państwowej konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z prawa poboru tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Kolbuszowa, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w gminie Kolbuszowa.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 60.

U s t a w a

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Uście solne (powiat Bochnia) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Uście solne (powiat Bochnia) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy przez lat trzy opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 16 K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jakoto: araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, śliwowicy i rozolisu po 11 K, czyli od jednego litra po 11 h;

3. od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 K i wreszcie

4. od jednego hektolitra miodu po 2 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Uście solne.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną po koniec roku 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w Uściu solnem a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina po koniec r. 1910 zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Uściu solnem.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 61.

U s t a w a

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Cieszanów (powiat Cieszanów) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Cieszanów zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi, według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu, którego zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 4 (cztery) K;

2. od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, śliwowicy, esencyi ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 9 (dziewięć) koron;

3. od jednego hektolitra piwa po 1 (jednej) koronie;

4. od jednego hektolitra miodu wiśniaku i maliniaku po 4 (cztery) korony.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Cieszanów.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Cieszanów a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Cieszanowie.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 62.

U s t a w a

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Jodłowa (powiat Pilzno) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Jodłowa zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra spirytusu, którego zawartość alkoholu da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 K;
2. od jednego hektolitra rozolisu, likieru, rumu, araku, śliwowicy, esencyi ponczowej i innych słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 6 K;
3. od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 1 K;
4. od jednego hektolitra miodu po 5 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Jodłowa.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Jodłowej, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Jodłowej.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 63.

U s t a w a

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Ryglice (powiat Tarnów) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Ryglice zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy przez lat dziesięć opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 11 K;

2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jakoto:

araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, śliwowicy i rozolisu po 11 K, czyli od jednego litra po 11 h;

3. od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Ryglice.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną po koniec roku 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w Ryglicach a dla przeprowadzenia tej dzierżawy po koniec roku 1910, obowiązaną jest gmina porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 64.

U s t a w a

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie Limanowa (powiat Limanowa) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Limanowa (powiat Limanowa) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 10 hal. czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 10 K;
2. od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jakoto: araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, śliwowicy i rozolisu po 6 K, czyli od jednego litra po 6 hal.;
3. od jednego hektolitra piwa po 2 K;
4. od jednego hektolitra miodu, wiśniaku i maliniaku po 6 K;
5. od jednej flaszki półlitrowej piwa po 1 hal.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Limanowa.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Limanowej a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Limanowej.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 65.

U s t a w a

z dnia 28. kwietnia 1909, o zezwoleniu gminie m. Zatora (powiat Wadowice) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku na dołączonym do niej obszarze dworskim i przedmieściu Blech.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie m. Zatora zezwala się pobierać na dołączonym do niej obszarze dworskim i przedmieściu Blech od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi według następującej taryfy:

1. Od jednego hektolitra piwa dubelt po 44 h;
2. od jednego hektolitra piwa pojedynczego po 21 h;

3. od czterech litrów wódki prostej po 40 h;
4. od czterech litrów słodzonych napojów spirytusowych po 63 h;
5. od czterech litrów miodu, wiśniaku i maliniaku po 16 h.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi wcielony do gminy m. Zatora obszar dworski i przedmieście Blech.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozporządzenia z dnia 17. lipca 1899, Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolna jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączona z dzierżawą prawa propinacyi w gminie Zatorze a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązana jest gmina uzyskać zgodne porozumienie się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Zatorze.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. kwietnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 25. czerwca 1909. **Część IX.**

Nr. 66.

U s t a w a

z dnia 25. maja 1909, zmieniająca niektóre postanowienia statutu król. stoł. miasta Lwowa, nadanego ustawą z 14. października 1870 Dz. ust. kr. Nr. 79 i ustawą z 11. kwietnia 1896 Dz. ust. kr. Nr. 23.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia §§ 19, 20, 21, 23, 26, 35, 42, 53, 62, 63 i 86 ustawy krajowej z dnia 14. października 1870 Dz. ust. kr. Nr. 79, nadającej statut król. stoł. miastu Lwów, w brzmieniu ustalonem ustawą krajową z 11. kwietnia 1896 Dz. ust. kr. Nr. 23, oraz art. III. ustawy z dnia 11. kwietnia 1896 zostają uchylone, w ich zaś miejsce mają obowiązywać następujące postanowienia:

§ 19.

Reprezentacya gminy.

Gminę miasta Lwowa zastępuje i reprezentuje we wszystkich jej sprawach Rada miejska.

Rada miejska zawiaduje sprawami gminy sama albo przez Magistrat i inne urzędy miejskie.

Na czele Rady miejskiej, Magistratu i innych urzędów miejskich stoi Prezydent miasta.

Prezydenta miasta zastępują Wiceprezydenci, a mianowicie I. Wiceprezydent, w razie zaś zachodzącej przeszkody II., ewentualnie III. Wiceprezydent.

§ 20.

Skład, wybór Rady miejskiej i jej okres wyborczy.

Rada miejska składa się ze stu członków (radnych miejskich) wybieranych na sześć lat. Członek Rady miejskiej nie może być związany żadną instrukcyą.

Co trzy lata ustępuje 50 radnych, a w miejsce ustępujących nowy wybór będzie przedsięwziętym.

Z wyjątkiem wypadku rozwiązania Rady miejskiej (§ 112) ustępywać będą w liczbie 50-ciu radni, którzy przed 6-ciu laty zostali wybrani, jakoteż ci, dla których z końcem trzechlecia upłynął czas, na jaki przy uzupełniającym wyborze w myśl § 24 zostali wybrani.

Ustępujący mogą być ponownie wybrani.

Ustępujący radni urzędować będą aż do przeprowadzenia nowych wyborów.

Radni przed sześciu laty wybrani, którzy w ciągu kadencyi wskutek śmierci, dobrowolnego złożenia mandatu lub innej przyczyny przestali być członkami Rady miejskiej, mają być zaliczeni do liczby tych radnych, na których przypada kolej ustąpienia. Oprócz tego co trzy lata przeprowadzonym zostanie także wybór w miejsce tych przed trzema laty wybranych radnych, którzy w ciągu kadencyi wskutek śmierci, dobrowolnego złożenia mandatu lub z innej przyczyny przestali być członkami Rady miejskiej. Wybór ten przedsięwziętym będzie na trzy lata.

Gdyby Rada miejska została rozwiązaną (§ 112), natenczas po upływie trzech lat od dokonanego skutkiem rozwiązania Rady wyboru wszystkich stu członków Rady miejskiej, losowanie oznaczy tych radnych, którzy mają ustąpić.

Jeżeliby w ciągu pierwszego trzechlecia od wyboru pełnej Rady zmniejszyła się liczba radnych wskutek śmierci, ustąpienia lub z innej przyczyny, natenczas wylosowaną będzie tylko taka ilość radnych, jakiej potrzeba, ażeby liczba wylosowanych razem z tymi, którzy ubyli, dosięgła liczby 50.

Wylosowani radni mogą być ponownie wybrani. Szczegółowe przepisy co do sposobu przeprowadzenia losowania oznaczy regulamin czynności Rady miejskiej, który Rada miejska uchwali.

Prezydent miasta w żadnym razie nie podlega losowaniu.

Bliższe postanowienia o uprawnieniu do wyboru, obieralności i postępowaniu przy wyborach, zawiera ordynacya wyborcza dla miasta Lwowa.

§ 21.

Wybór Prezydenta, Wiceprezydentów i Delegatów miejskich.

Rada miejska wybiera ze swego grona Prezydenta, pierwszego, drugiego i trzeciego Wiceprezydenta oraz Delegatów.

Przy wyborze Delegatów miejskich oznacza Rada miejska także ich liczbę. Bliższe postanowienia o wyborze Prezydenta, Wiceprezydentów i Delegatów zawiera ordynacya wyborcza dla miasta Lwowa i art. II. niniejszej ustawy.

§ 23.

Okres urzędowania Prezydenta, Wiceprezydentów i Delegatów.

Prezydent wybieranym będzie na lat sześć, Wiceprezydenci na lat trzy. Jeżeli Prezydent wybrany będzie w ciągu kadencyi, w takim razie urzędowanie jego trwa tak długo, jak długo trwać ma jeszcze sześcioletni okres mandatu radnego. Wybrany w ciągu kadencyi Wiceprezydent urzędować będzie tylko do końca trzechlecia. Jednak po upływie tego czasu, jak i w razie wcześniejszego ustąpienia z Rady miejskiej (§ 20) pozostaje Prezydent w urzędowaniu aż do zaprzysiężenia nowego wybranego Prezydenta, Wiceprezydenci zaś aż do ponownego wyboru Wiceprezydentów.

Delegatów miejskich wybiera Rada na trzy lata. Ustępujący Prezydent, Wiceprezydenci i Delegaci mogą być ponownie wybrani.

Prezydent i Wiceprezydenci obejmują urząd z dniem złożenia przysięgi, Delegaci od dnia ich wyboru.

§ 26.

Urzędowanie i płace.

Prezydent, oraz I. i II. Wiceprezydent urzędują stale.

Rada miejska może powołać także III. Wiceprezydenta do stałego urzędowania.

Płace i inne pobory Prezydenta i urzędujących Wiceprezydentów ustanawia Rada miejska. Delegaci i inni członkowie Rady miejskiej urzędują bezpłatnie; za sprawowanie atoli interesów gminy poza jej obrębem należy im się odpowiednie wynagrodzenie. Prezydentowi lub Wiceprezydentowi, który pełnił przez lat 15 nieprzerwanie urząd Prezydenta lub Wiceprezydenta, przyzna Rada miejska odpowiednią emeryturę.

§ 35.

Sprawy zastrzeżone decyzyi Rady miejskiej.

Do spraw zastrzeżonych decyzyi Rady miejskiej należą:

a) ustanawianie zasad zarządu, tudzież sposobu użytkowania majątku i dobra gminy;

b) nabywanie nieruchomości lub praw takich, które według ustaw uważane są za nieruchomość, zbywanie majątku gminy, przyjmowanie zobowiązań wieczystych, przyjmowanie obowiązków służebnictwa, zastawu i poręczenia, zaciąganie pożyczek i operacye kredytowe.

W sprawach w tym ustępie b) określonych, uchwała, aby miała ważność, musi być powziętą na dwóch, nie prędzej jak w siedm dni po sobie następujących posiedzeniach, odbytych w obecności przynajmniej pięćdziesięciu członków Rady miejskiej. Nadto potrzeba zatwierdzenia Wydziału krajowego do ważności uchwały, przyzwalającej na zbywanie nieruchomości, lub praw za nieruchomość uważanych, jeżeli wartość tej nieruchomości lub takiego prawa przenosi 20.000 K, tudzież uchwały przyzwalającej zaciągania pożyczek i przyjęcia poręczenia, jeżeli pożyczka lub suma poręczoną być mająca z doliczeniem długów gminę już obciążających przenosi sumę rocznego dochodu gminy, wedle przecięcia ostatnich lat sześciu obliczoną;

c) lokowanie kapitałów;

d) przyjęcie lub zrzeczenie się spadku lub legatu.

Gdyby wartość spadku lub legatu przenosiła 20.000 K, wtedy uchwała na zrzeczenie się zapaść musi w sposób pod b) wskazany;

e) stawianie kosztem gminy nowych budowli lub przekształcenie albo znoszenie istniejących, tudzież inne przedsiębiorstwa nakładem gminy wykonać się mające;

f) zaprowadzenie nowych zakładów gminnych albo zwinięcie już istniejących;

g) zawieranie, rozwiązywanie i zmiany kontraktów najmu i dzierżaw;

h) zawieranie, rozwiązywanie i zmiany innych kontraktów, o ile Rada miejska nie uzna rzeczą stosowną czynności te poruczyć Prezydentowi lub Magistratowi;

i) zezwalanie na rozpoczęcie procesu lub na odstąpienie od takowego i na zawieranie ugód w sprawach rozpoczętych;

k) uchwalanie budżetu rocznego i środków pokrycia;

l) przyzwalanie na wydatki budżetem przewidziane, o ile takowe instrukcyą Rady miejskiej Prezydentowi lub Magistratowi poruczone nie będzie; tudzież przyzwalanie na większe wydatki budżetem nieprzewidziane;

m) rozpoznawanie i załatwianie rachunków rocznych;

n) umarzanie należytości wątpliwych lub takich, które ściągnięte być nie mogą, niemniej darowanie należących się gminie zwrotów i uchybień rachunkowych;

o) organizacya urzędów miejskich (Magistratu); oznaczenie liczby urzędników i sług miejskich, oraz wszystkich osób przez gminę płatnych, wydawanie przepisów dyscyplinarnych dla urzędników i sług miejskich, niemniej określenie ich uzdolnienia i obowiązków;

p) oznaczenie płac, pensyj i innych emolumentów dla urzędników i sług miejskich, dla ich wdów i sierót;

r) mianowanie, jakoteż uwolnienie od służby urzędników i sług miejskich, udział przy mianowaniu lub uwolnieniu od służby przełożonych i nauczycieli w szkołach i innych zakładach naukowych miejskich według istniejących przepisów i przyznawanie emolumentów dla ich wdów i sierót. Mianowanie niższych urzędników i sług może jednakże Rada miejska poruczyć Prezydentowi lub Magistratowi;

s) udzielanie zaliczek na płace i przyznawanie niesystemizowanych emolumentów, oznaczenie dyet i kosztów podróży, zapomóg i nagród dla urzędników i sług miejskich, niemniej dla innych osób, używanych w służbie gminnej;

t) opuszczanie zaliczek na płacę danych urzędnikom lub sługom miejskim;

u) udzielanie urlopów Prezydentowi i Wiceprezydentom; dozwalanie urlopów innym urzędnikom i sługom miejskim na czas dłuższy niż sześć tygodni.

§ 42.

Inne sprawy należące do zakresu działania Rady miejskiej.

Do zakresu działania Rady miejskiej należą jeszcze sprawy następujące:

a) wybór Prezydenta miasta, trzech Wiceprezydentów i Delegatów;

b) nadawanie prawa przynależności do gminy, nadawanie obywatelstwa miejskiego i honorowego, tudzież rozstrzyganie co do utraty obywatelstwa (§ 9), ustanawianie opłaty za nadanie prawa przynależności i obywatelstwa miejskiego, niemniej uwolnienie od niej;

c) czuwanie nad dokładnem prowadzeniem metryk gminy i spisu wyborców;

d) wykonywanie przysługującego gminie prawa patronatu lub prezentowania, tudzież rozdawanie stypendyów, jakoteż innych miejsc fundacyjnych;

e) zawiadywanie, nadzorowanie, zakładanie i utrzymywanie szkół ludowych i średnich w granicach ustawą oznaczonych;

f) wybór mężów zaufania do jednania stron (§ 30 m.);

g) uchwalanie wniosków do zmian statutu miejskiego lub zmiany granic miasta (§ 2), taka jednak uchwała, aby była ważna, musi być powziętą na

dwóch nie prędzej jak w siedm dni po sobie następujących posiedzeniach w obecności przynajmniej 60 członków Rady miejskiej i tylko większością $^2/_3$ obecnych.

Zmiany statutu jedynie w drodze ustawodawstwa krajowego nastąpić mogą.

§ 53.

Władza Prezydenta i jego zastępców w ogólności.

Prezydent miasta jest przełożonym Magistratu i urzędów miejskich, kieruje ich czynnościami i czynności te nadzoruje.

Prezydenta miasta zastępują w razie przeszkody Wiceprezydenci w porządku oznaczonym w § 19 niniejszego statutu.

Prócz tego pomagają urzędujący Wiceprezydenci Prezydentowi miasta w kierownictwie i nadzorze Magistratu i urzędów miejskich wedle podziału czynności, który ustanowi Prezydent miasta i przedłoży Radzie miejskiej do wiadomości.

§ 62.

Odpowiedzialność.

Prezydent odpowiada za czynności urzędowe, tak własne jak i swoich zastępców, Magistratu i urzędów miejskich Radzie miejskiej, a za czynności w poruczonym zakresie działania także rządowi.

W tej samej mierze odpowiedzialni są Wiceprezydenci w zakresie powierzonych im w myśl § 53 czynności, o ile zastępują Prezydenta miasta, czy to stale, czy czasowo.

Obok tej odpowiedzialności Prezydenta względnie jego zastępców, pozostaje nienaruszoną odpowiedzialność względem Rady miejskiej, innych członków Magistratu i urzędów miejskich za zaniedbanie lub nienależyte wykonanie czynności przekazanych im przez Prezydenta względnie jego zastępców.

Pretensye gminy do wynagrodzenia szkód pochodzących z odpowiedzialności orzeczonych w tym paragrafie, mają być poszukiwane zwykłą drogą prawa.

§ 63.

O składzie i zakresie działania Magistratu i innych urzędów miejskich.

Magistrat składa się z Prezydenta i Wiceprezydentów miasta, Delegatów miejskich (§ 70), z Dyrektora i radców Magistratu, tudzież urzędników pomocniczych.

Prezydent, Wiceprezydenci i Delegaci miejscy wchodząc w skład Magistratu, nie przestają być członkami Rady miejskiej.

Pod przewodnictwem Prezydenta, względnie jego zastępcy, zarządza Magistrat bezpośrednio sprawami gminy i zostających pod jej zarządem zakładów i funduszów i załatwia czynności bieżące w sprawach jemu przekazanych.

W sprawach poruczonego zakresu gminy, mianowicie w sprawach administracyi politycznej jest Magistrat pod przewodnictwem Prezydenta lub jego zastępcy pierwszą instancyą w obrębie miasta.

Kollegialnym posiedzeniom ciała radnego Magistratu przewodniczy Prezydent lub jego zastępca.

Bez przewodnictwa Prezydenta lub jego zastępcy Magistrat ważnej uchwały powziąć nie może.

§ 86.

Z dodatków do podatków i innych opłat.

O ile dochody w § 82 oznaczone nie wystarczają do pokrycia wydatków na cele gminne, może Rada nakładać:

a) dodatki do podatków bezpośrednich, lub do podatku konsumcyjnego;

b) inne opłaty, nie należące do kategoryi dodatków do podatków.

Do ważności uchwały, dotyczącej bądź nakładania dodatków do podatków, bądź zaprowadzenia nowych, lub podwyższenia istniejących opłat gminnych, potrzeba, aby taka uchwała była powzięta na dwóch, nie prędzej jak w siedm dni po sobie następujących posiedzeniach.

Art. II.

Postanowienia §§ 26—31 i 33 ordynacyi wyborczej dla gminy król. stoł. miasta Lwowa, o ile się odnoszą do wyboru pierwszego Wiceprezydenta, obowiązują także co do wyboru drugiego i trzeciego Wiceprezydenta.

Art. III.

Postanowienia tej ustawy wchodzą w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku ustaw krajowych.

Okres urzędowania członków prezydyum wybranych przed wejściem w życie tej ustawy, nie doznaje jednak zmiany.

Art. IV.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 25. maja 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 67.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. maja 1909 L. 51.845, w sprawie przedłużenia obszarom dworskim w Niezwiskach i Łuce koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża obszarom dworskim w Niezwiskach i Łuce na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 6. maja 1899 (Dz. u. kr. Nr. 62), do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Dniestr w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi. Powołanemu w owej koncesyi ustępowi 12 § 38 ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, odpowiada ustęp ostatni § 24 obecnie obowiązującej ustawy drogowej.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 1. lipca 1909. **Część X.**

Nr. 68.

Ustawa krajowa

z dnia 12. maja 1909, normująca płace emerytalne lekarzy okręgowych, tudzież zaopatrzenia wdów i sierót po nich pozostałych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Stale mianowani lekarze okręgowi mają prawo do emerytury, a pozostałe po nich wdowy i sieroty prawo do zaopatrzenia, a to w granicach tą ustawą określonych.

§ 2.

Postanowienia ustawy niniejszej mają zastosowanie do wszystkich lekarzy okręgowych, którzy w dniu nominacyi nie przekroczyli 40 roku życia.

Lekarze okręgowi, którzy w chwili nominacyi przekroczyli powyższy wiek normalny, a nie dosiągnęli lat 46-ciu, mogą nabyć prawa z niniejszej ustawy emerytalnej wypływające po uzyskaniu od Wysokiego Sejmu *veniam aetatis.*

Lekarze okręgowi, którym na mocy poszczególnych uchwał Wydziałów powiatowych zabezpieczoną już została płaca emerytalna i zaopatrzenie dla ich wdów i sierót, nie tracą nabytych praw z tego tytułu, o ile one są korzystniejsze, aniżeli niniejsza ustawa to zapewnia, i w takim razie fundusz krajowy przyczyniać się będzie do odnośnych wydatków powiatów udziałem w wysokości oznaczonej w § 3 tej ustawy.

Tacy jednak lekarze, jakoteż ci, którzy pobierają już emeryturę z innych funduszów publicznych, nie nabywają praw z niniejszej ustawy.

Fundusz pensyjny.

§ 3.

Celem zapewnienia lekarzom okręgowym emerytury, a ich wdowom i sierotom zaopatrzenia, utworzony zostaje fundusz pensyjny, do którego wpływać mają:

a) Opłaty uiszczane przez lekarzy okręgowych w wysokości 3% od pobieranej płacy lekarza okręgowego;

b) jednorazowe opłaty w kwocie 100 koron, uiszczane przez lekarzy okręgowych od dekretów nominacyjnych; opłaty te mogą być uiszczane ratami;

c) opłaty funduszu powiatowego, wynoszące 3% od płac pobieranych przez lekarzy okręgowych w odnośnym powiecie;

d) opłaty funduszu krajowego w tej samej wysokości, wreszcie

e) grzywny nakładane wedle § 15 ustawy z dnia 5. października 1906 Dz. u. kr. Nr. 148.

Opłaty powyższe pod a), c), d) wyszczególnione są minimalne i w miarę potrzeby mogą być w odpowiednim stosunku podwyższone, gdyby dochody z tych opłat okazały się nie wystarczającymi do pokrycia wydatków na płace emerytalne, pensye wdowie i zaopatrzenia sieroce.

§ 4.

Funduszem pensyjnym zarządza Wydział krajowy.

Koszta tego zarządu ponosić będzie fundusz krajowy tak długo, dopóki fundusz pensyjny nie wykaże nadwyżki, z której koszta zarządu częściowo lub w całości będą mogły być pokrywane.

Policzalny czas służby.

§ 5.

Przy przeniesieniu lekarza okręgowego w stały lub czasowy stan spoczynku policzone mu będą lata przepędzone nieprzerwanie w służbie lekarza okręgowego, licząc od dnia złożenia przysięgi służbowej.

Jeżeli lekarz okręgowy przeniesiony w czasowy stan spoczynku obejmie napowrót posadę, w takim razie przy przeniesieniu go w stały stan spo-

czynku przyjęte będą za podstawę do obliczenia definitywnej płacy emerytalnej tylko lata spędzone rzeczywiście w służbie z pominięciem okresu spędzonego w czasowym stanie spoczynku.

Przy wymiarze emerytury wliczonym będzie lekarzom okręgowym czas takiej samej służby odbytej w innym okręgu (powiecie), jeżeli przejście z jednego okręgu do drugiego nastąpiło bez przerwy.

Lekarzom, którzy bezpośrednio przed uzyskaniem posady lekarza okręgowego pozostawali nieprzerwanie w czynnej służbie przy szpitalach krajowych lub powszechnych, policzonym będzie czas tej służby przy przeniesieniu w stan spoczynku i wymiarze emerytury, pod warunkiem wniesienia opłat przewidzianych § 3 niniejszej ustawy.

Wyjątkowe policzenie lat służby.

§ 6

Jeżeli świadectwem lekarskiem stwierdzonem zostanie, iż lekarz okręgowy pozostający w czynnej służbie co najmniej przez lat 5 przy wykonywaniu tej służby, względnie z powodu jej spełniania stał się zupełnie niezdolnym do dalszej służby lekarskiej okręgowej, w takim razie doliczone mu będą lata brakujące do ustanowionego § 10 okresu lat 10-ciu służby.

Gdyby jednak z powodu pełnienia służby lekarskiej okręgowej wynikła dla lekarza okręgowego udowodniona świadectwem lekarskiem zupełna niezdolność do zarobkowania, wówczas otrzyma on przy przeniesieniu w stan spoczynku emeryturę należącą się za 20 lat służby.

Przeniesienie w stan spoczynku.

§ 7.

Przeniesienie w stan spoczynku jest:

1. Stałe i następuje na żądanie lub z urzędu — albo
2. czasowe (kwieskowanie) i następuje z urzędu.

Przeniesienie w stały stan spoczynku.

§ 8

1. Przeniesienie w stały stan spoczynku na żądanie może nastąpić:

a) Jeżeli lekarz okręgowy wykaże co najmniej 10 lat nieprzerwanej służby a nadto orzeczeniem lekarskiem stwierdzonem zostanie, że proszący na zawsze do pełnienia służby lekarskiej okręgowej stał się niezdolnym;

b) jeżeli przekroczył 70 lat życia, wreszcie

c) jeżeli wysłużył 35 lat na posadzie lekarza okręgowego.

2. Przeniesienie w stały stan spoczynku z urzędu zarządzi Wydział krajowy ze względów służbowych według własnego uznania.

§ 9.

Wydział krajowy przeniesie lekarza okręgowego w czasowy stan spoczynku:

1. Jeżeli chwilowa niezdolność do służby prawdopodobnie z czasem da się usunąć;

2. jeżeli posada nadana została zwiniętą, a umieszczenie na innej na razie jest niemożliwe;

3. jeżeli Wydział krajowy uzna przeniesienie takie za wskazane ze względów służbowych.

Lekarz okręgowy, przeniesiony w czasowy stan spoczynku, winien na wezwanie Wydziału krajowego do dni 30-tu, licząc od dnia doręczenia tego wezwania albo umieszczenia onego w gazecie urzędowej objąć wskazaną sobie posadę.

Wezwanie to wyda Wydział krajowy:

a) Jeżeli świadectwem lekarskiem stwierdzonem zostanie takie polepszenie stanu zdrowia, iż przeniesiony w czasowy stan spoczynku może objąć posadę, którą przedtem zajmował, albo inną odpowiednią;

b) jeżeli lekarz kwieskowany z powodu zwinięcia posady może być umieszczony na innej posadzie, względnie w innym okręgu;

c) jeżeli Wydział krajowy uchyli zarządzone przeniesienie w czasowy stan spoczynku.

Wymiar emerytury.

§ 10.

Wysokość płacy emerytalnej w stałym lub czasowym stanie spoczynku wynosi za pierwsze 10 lat policzalnej służby 40%, a za każdy następny rok służby 2·4% ostatniej płacy pobieranej przez lekarza okręgowego.

Po 35-letniej służbie zatem należy się pełna emerytura w wysokości całej ostatniej płacy.

Przy obliczaniu czasu służby liczą się ułamki roku, o ile przekraczają sześć miesięcy, za cały rok służby.

Odprawa.

§ 11.

Lekarzowi okręgowemu, który z powodu stwierdzonej świadectwem lekarskiem niezdolności do pełnienia swoich obowiązków urzędowych uwolniony zostaje ze służby, zanim uzyskał prawo do emerytury, względnie nie odbył jeszcze 5 lat służby, należy się odprawa w wysokości jednorocznej płacy ostatniej.

Lekarzowi okręgowemu, który nie nabył jeszcze prawa do emerytury a uwolnionym zostaje od służby z powodu zwinięcia zajmowanej posady i niemożności przeniesienia go na inną odpowiednią (§ 8 p. 2) należy się odprawa w wysokości 50% ostatniej jednorocznej płacy.

Lekarzowi okręgowemu, który w drodze dyscyplinarnej usunięty zostaje z posady, odprawa się nie należy.

Utrata prawa do emerytury.

§ 12

Lekarz okręgowy traci prawo do emerytury:

1 Jeżeli dobrowolnie zrzeka się swojej posady lub samowolnie służbę opuszcza, nie udowodniwszy niezdolności do jej pełnienia;

2. jeżeli w drodze orzeczenia dyscyplinarnego usuniętym został z posady;

3. jeżeli będąc w czasowym stanie spoczynku, nie uczynił zadość wezwaniu Wydziału krajowego (§ 9) co do objęcia wskazanej sobie posady;

4. jeżeli za zbrodnię, występek, albo za przekroczenie, wynikłe z chęci zysku lub naruszające moralność publiczną prawomocnie został zasądzonym.

O pensyach wdowich.

§ 13.

Pensyę wdowią otrzymują:

1. Wdowy po tych lekarzach okręgowych, którzy w czasie zgonu bądź już pobierali płacę emerytalną, bądź też posiadali prawo do emerytury, jeżeli małżeństwo było zawarte przed lub w czasie czynnej służby, jednak przed ukończeniem 55 roku życia zmarłego męża;

2. wdowy, których małżonkowie utracili życie skutkiem przypadku, jaki ich dotknął z powodu pełnienia służby lekarza okręgowego.

§ 14.

Nie mają prawa do pensyi wdowiej:

1. Wdowy, których mężowie nie mieli prawa do emerytury lub to prawo utracili;

2. wdowy, rozwiedzione i wdowy z własnej ich winy sądownie od stołu i łoża separowane, lub które samowolnie męża opuściły;

3. wdowy, których mężowie zamiast stałej emerytury otrzymali odprawę, lub zrzekli się dobrowolnie emerytury.

Odprawa wdowy.

§ 15.

Wdowa, której małżonek nie miał prawa do emerytury, lub do którego nie zastosowano wyjątkowego policzenia lat służby (wedle § 6), otrzymuje jednorazową odprawę równającą się ćwierćrocznej ostatniej płacy męża.

Wymiar pensyi wdowiej i zaopatrzenia sierót.

§ 16.

Pensya wdowy po lekarzu okręgowym wynosi 50% ostatniej przez tegoż pobieranej płacy.

Każdemu niezaopatrzonemu dziecku ślubnemu lekarza okręgowego, który miał prawo do poboru płacy emerytalnej lub emeryturę już pobierał, należy się po śmierci ojca dodatek na wychowanie, w wysokości $^1/_4$ części pensyi wdowiej, jednak najdłużej do ukończenia 24 roku życia.

Ogólna kwota tych dodatków nie może jednak przekraczać wysokości pensyi wdowiej. Dodatek powyższy wypłacanym będzie również sierotom po obojgu rodzicach w granicach § 18 niniejszej ustawy zastrzeżonych.

Wdowom i sierotom po lekarzach okręgowych, którym służy prawo do pensyi względnie zaopatrzenia na mocy Najwyższego rozporządzenia z dnia 3. lutego 1856 Dz. p. p. Nr. 113 i z dnia 9. marca 1857 Dz. p. p. Nr. 95 nie będzie przyznana pensya wdowia względnie dodatek na wychowanie na podstawie niniejszej ustawy.

Utrata pensyi wdowiej.

§ 17.

Prawo do poboru pensyi wdowiej traci wdowa:

a) Przez powtórne wejście w związek małżeński;

b) jeżeli w czasie wdowieństwa została prawomocnie zasądzoną za zbrodnię, występek, albo za przekroczenie z chęci zysku pochodzące, lub przeciw obyczajności publicznej.

Utrata dodatku na wychowanie.

§ 18.

Dziecko traci prawo do dodatku na wychowanie:

1. Skoro ukończy 24 lat wieku;
2. jeżeli otrzymało stałe zaopatrzenie;
3. jeżeli prawomocnie zasądzone zostało za zbrodnię, występek lub przekroczenie, wynikłe z chęci zysku, albo naruszające obyczajność publiczną.

Kwartał pośmiertny.

§ 19.

Wdowie, a jeśli ta już nie żyje, dzieciom lekarza okręgowego, który zmarł w czynnej służbie, posiadając prawo do emerytury, lub też w stanie spoczynku, należy się — niezależnie od innych poborów z tytułu zaopatrzenia — na opędzenie kosztów leczenia i pogrzebu kwartał pośmiertny w potrójnej kwocie tych poborów miesięcznych, które zmarły pobierał w ostatnim czasie tytułem płacy, względnie emerytury.

W braku wdowy, względnie dzieci, może być kwartał pozgonny przyznany i innym osobom, o ile udowodnią, że łożyły na koszta leczenia i pogrzebu.

Postanowienia przejściowe.

§ 20.

Lekarze okręgowi, mianowani przed wejściem w życie tej ustawy, którzy w chwili nominacyi przekroczyli 40 rok życia, a nie dosiągnęli lat 50, mogą nabyć prawa z niniejszej ustawy emerytalnej wypływające tylko po uzyskaniu od Sejmu *veniam aetatis.*

§ 21.

Lekarzom okręgowym, mianowanym przed wejściem w życie niniejszej ustawy, a pozostającym w czynnej służbie dłużej niż lat 10, może być przy wymiarze emerytury policzonym czas w tej służbie spędzony najwyżej za

10 lat wstecz od chwili wejścia w życie tej ustawy, pod warunkiem, że opłacą taksę nominacyjną w kwocie 100 koron (§ 3) i przypadające za policzony okres służby 3% roczne wkładki od pobieranej w tym czasie płacy.

Postanowienia końcowe.

§ 22.

We wszystkich przypadkach tą ustawą emerytalną objętych orzeka Wydział krajowy.

§ 23.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia jej w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Po ogłoszeniu tej ustawy Wydział krajowy wyda w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem rozporządzenie wykonawcze do poszczególnych postanowień niniejszej ustawy emerytalnej.

§ 24

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 12. maja 1909

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 24. lipca 1909. **Część XI.**

Nr. 69.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 11. czerwca 1909 L. 9944/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 11. maja 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 26. października 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Dąbrowskim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Dąbrowie zezwala się po myśli § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u kr. Nr. 51, pobierać w r. 1908 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 45% (czterdzieści pięć) od państwowych podatków bezpośrednich, w powiecie przypisanych, z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:

Bobrzyński w. r.

Nr. 70.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 11. czerwca 1909 L. 8779/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 11. maja 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 23. września 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Gorlickim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Gorlicach zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w r. 1908 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 46% (czterdzieści sześć) od państwowych podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 71.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 11. czerwca 1909 L. 8781/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 11. maja 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 16. września 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Wadowickim.

U c h w a ł a.

Reprezentacyi powiatowej w Wadowicach zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z 17. czerwca 1874 Dz. u. k. Nr. 51, pobierać w r. 1908 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 44% (czterdzieści cztery) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 72.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 11. czerwca 1909 L. 8786/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 11. maja 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 16. września 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Kolbuszowskim.

U c h w a ł a.

Reprezentacyi powiatowej w Kolbuszowej zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w r. 1908 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokoszi 51% (pięćdziesiąt jeden) od państwowych podatków bezpośrednich, w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to oprócz 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 73.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 11. czerwca 1909 L. 8852/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 11. maja 1909 raczy najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 16. września 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Staro Samborskim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Starym Samborze zezwala się w myśl § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w roku 1908 na cele powiatu 43% (czterdzieści trzy) dodatek do podatków bezpośrednich z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego obok 18% dodatku na cele drogowe przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 74.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 29. grudnia 1908 L. 134.254, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Tarnowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Tarnowie dla dorosłych na 1 kor. 58 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 78 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1909.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 75.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 2. stycznia 1909 L. 374, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Przemyślu.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Przemyślu dla dorosłych na 1 kor. 72 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 86 h dziennie począwszy od 1. stycznia 1909.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 76.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 10. lutego 1909 L. 13.468, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Husiatynie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Husiatynie dla dorosłych na 1 kor. 40 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 70 h dziennie, począwszy od 1. stycznia 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 77.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. maja 1909 L. 53.277, w sprawie przedłużenia gminie w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bugu.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem przedłuża gminie w Kamionce strumiłowej powiatu Kamioneckiego na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 27. lipca 1899 (Dz. u. kr. Nr. 99/VII), do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Bugu w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Powołanemu w owej koncesyi ustępowi 12-mu §-fu 38 ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, odpowiada ustęp ostatni §-fu 24 obecnie obowiązującej ustawy drogowej.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 78.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. maja 1909 L. 58.188, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na Wisłoku w Żarnowej.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie

powiatowej w Rzeszowie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 27. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 99/V., do pobierania opłat mytniczych od mostu powiatowego na Wisłoku w Żarnowej, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Powołanym w owej koncesyi §§ 14 i 35 (ustęp 3), ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, odpowiadają §§ 14 i 21 (ustęp 3) obecnie obowiązującej ustawy drogowej.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 79.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. maja 1909 L. 58.187, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Rzeszowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Domaradz-Strzyżów.

Na mocy § 7 ustawy z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Rzeszowie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 19. lipca 1899 Dz. u. kr. Nr. 91/IV., do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Domaradz-Strzyżów, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Powołanym w owej koncesyi §§ 14 i 35 (ustęp 3) ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, odpowiadają §§ 14 i 21 (ustęp 3) obecnie obowiązującej ustawy drogowej.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 80.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 2. czerwca 1909 L. 59 488, w sprawie zezwolenia gminie Radomyśl na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Radomyśl na dalszy pobór opłat od napojów spirytusowych piwa i miodu w wysokości i pod warunkami oznaczonymi w ustawie z dnia 13. marca 1903 Dz. u. kr. Nr. 39, na przeciąg lat 7 począwszy od roku 1910 do końca roku 1916 z tem zastrzeżeniem, że gmina obowiązaną jest zabezpieczyć dochód z tych opłat po koniec roku 1910, tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 81.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 28. grudnia 1908 L. 133.814, w sprawie podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Sokalu.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47 ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskim w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w So-

kalu dla dorosłych na 1 kor. 40 h., dla dzieci do lat 7 na 72 h. dziennie począwszy od 1. stycznia 1909.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 82.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 15. czerwca 1909 L. 63.368, w sprawie zezwolenia gminie Skałat na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Skałat na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, miodu, wiśniaku i maliniaku w wysokości ustanowionej w ustawie z 29. października 1900, Dz. u. kr. Nr. 3 ex 1901, na przeciąg lat 6 począwszy od roku 1911 do końca roku 1916, zaś od piwa w wysokości ustanowionej w powyższej ustawie przez lat 4 począwszy od r. 1911 do końca r. 1914 zaś w latach 1915 i 1916 nie wyżej jak po 2 K od jednego hektolitra piwa.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 83.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 22. czerwca 1909, L. 66.582, w sprawie zezwolenia gminie Jarosław na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na podstawie § 87 ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Jarosław na pobór w roku 1910, przyzwolonej jej pierwotnie ustawą z dnia 4. grudnia 1889, Dz. u. kr. Nr. 73, opłaty gminnej od piwa w wysokości po 2 K 40 h od jednego hektolitra i pod warunkami wymienionymi w tej ustawie.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 84.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. czerwca 1909 L. 68.123, w sprawie zezwolenia gminie Budzanów na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Budzanów na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa na czas do końca roku 1910 w wysokości i pod warunkami oznaczonymi w ustawie z dnia 11. lutego 1906, Dz. u. kr. Nr. 38, z tem zastrzeżeniem, że gmina nie będzie mogła dochodu z tych opłat zabezpieczyć inaczej, jak tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 85.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 22. czerwca 1909 L. 67.665, w sprawie zezwolenia gminie Wiśnicz nowy na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896, Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Wiśnicz nowy na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu pod warunkami i w wysokości oznaczonej w ustawie z dnia 14. lipca 1898 Dz. u. kr. Nr. 64, na czas do końca roku 1910, i pod warunkiem, że gmina nie będzie mogła dochodu z tych opłat zabezpieczyć inaczej, jak tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego, względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 86.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 25. czerwca 1909 L. 10.822/pr., wydane w porozumieniu z Wydziałem krajowym, zawierające przepisy wykonawcze do ustawy z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155 o budowie i utrzymaniu dróg publicznych niepaństwowych.

§ 1.

Przed założeniem drogi krajowej, powiatowej lub gminnej I. klasy porozumie się Wydział krajowy z c. k. Namiestnictwem co do ogólnego kierunku drogi ze względów wojskowych i publicznych.

Wydział krajowy ma uwzględnić żądania podniesione przy tej sposobności w interesie wojskowym nawet wtedy, gdyby te żądania nie odnosiły się do kierunku drogi.

§ 2.

Jeżeli zarząd drogowy chce na podstawie § 4 ustęp 4 ustawy po złożeniu oznaczonego wynagrodzenia objąć w posiadanie wywłaszczony przedmiot, ma się odnieść w tym celu o wykonanie prawomocnego orzeczenia wywłaszczającego do właściwej politycznej władzy powiatowej, która ma wydać zarządzenia z uwzględnieniem postanowień § 35 ustawy z 18. lutego 1878 Dz. u. p. Nr. 30.

Przy wydaniu wynagrodzenia złożonego do depozytu politycznego w myśl § 4 ustęp 4 ustawy drogowej należy strzedz praw osób trzecich po myśli obowiązujących ustaw. Władze polityczne winny przeto w razie wniesienia prośby o wydanie tego wynagrodzenia, uzyskać w szczególności także zgodę właściwego Sądu rzeczowego a pozwolenie na wydanie tego wynagrodzenia wygotować i doręczyć dopiero w miarę prawomocnej uchwały tego Sądu rzeczowego.

Skrócone postępowanie ekspropryacyjne w myśl § 4 ustęp 5 ma być wtedy zastosowane, jeżeli w celu usunięcia przerw w ruchu lub zapobieżenia im, trzeba wydać zarządzenia nie cierpiące zwłoki, które wymagają wykonania prawa wywłaszczenia.

§ 3.

Co do dodatków na cele drogowe należy stosować te same zasady, które obowiązują co do uwolnienia od innych dodatków autonomicznych.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 87.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 9. czerwca 1909 L. 65.155, o przedkładaniu deklaracyj do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1910/1911.

W myśl § 39 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, względnie artykułu 18 rozporządzenia

wykonawczego do działu I. tejże ustawy wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu do przedkładania deklaracyj do powszechnego podatku zarobkowego na okres wymiarowy 1910/1911 termin od 10. lipca do 10. sierpnia 1909.

Do opłaty powszechnego podatku zarobkowego, a tem samem do przedkładania dotyczących deklaracyj obowiązani są wszyscy trudniący się w krajach reprezentowanych w Radzie państwa jakiemkolwiek przedsiębiorstwem, lub zajęciem na zysk obliczonem.

O rozpoczęciu każdego nowego przedsiębiorstwa lub zatrudnienia należy donieść kompetentnej władzy podatkowej przed, lub najpóźniej w dniu rozpoczęcia, lub przedłożyć w tym terminie przepisaną deklaracyę do powszechnego podatku zarobkowego, która zastąpi w tym razie owe doniesienie.

W razie nieprzedłożenia deklaracyi w należytym terminie, czy to co do przedsiębiorstw już istniejących, czy też co do przedsiębiorstw nowo powstających, może komisya podatku zarobkowego, względnie władza podatkowa pierwszej instancyi wymierzyć podatek zarobkowy z urzędu, albo też zniewolić kontrybuenta karami porządkowemi do przedłożenia deklaracyi.

Co do przemysłów domokrążnych i wędrownych, określonych bliżej w §§ 78 i 82 ustawy, przedkładać należy deklaracye właściwej władzy podatkowej przed doręczeniem wydanego przez władzę polityczną pozwolenia na wykonanie odnośnego przemysłu.

Wspomniane wyżej deklaracye zeznawać należy zgodnie z prawdą, wedle najlepszej wiedzy i sumienia; podawać je można pisemnie na przepisanych drukach, albo też ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych.

W razie wniesienia pisemnej deklaracyi obowiązani są kontrybuenci wypełnić jak najdokładniej wszystkie rubryki odnośnego formularza.

Ścisłe dopełnienie tego obowiązku wskazanem jest w pierwszym rzędzie we własnym interesie kontrybuentów.

Druków na deklaracye udzielać będą władze stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie wraz z osobnemi odbitkami objaśnień o sporządzeniu deklaracyi, do których to ojaśnień ściśle zastosować się należy.

Do odbierania deklaracyi powołane są w miastach Lwów i Kraków c. k. Administracye podatków, zaś w powiatach c. k. Starostwa.

Władze te mogą jednak delegować do odbierania deklaracyj urzędy podatkowe w ich okręgu się znajdujące. Kontrybuenci, którzy chcą złożyć deklaracyę ustnie, powinni we własnym interesie dla uniknięcia późniejszego natłoku i straty czasu uskutecznić to jak najrychlej.

Dla uniknięcia tych ewentualności, niemiłych zarówno dla stron jak dla władz, upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom odpowiednich terminów do ustnego zeznawania deklaracyj.

Gdyby przeto zarządzenia takie nastąpiły, zechcą strony interesowane we własnym interesie do zarządzeń tych jak najściślej się zastosować.

Nr. 88.

U s t a w a

z dnia 27. czerwca 1909 zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Tarnobrzegu na przyjęcie imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 300.000 K, zaciągnąć się mającej przez powiatową Kasę oszczędności w Tarnobrzegu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Tarnobrzegu zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu poręki dla pożyczki w kwocie 300.000 K, zaciągnąć się mającej przez powiatową Kasę oszczędności w Tarnobrzegu.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Wiedeń, dnia 27. czerwca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 89.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 10. lipca 1909, L. 10.926/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowościach Ławoczne i Oporzec.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888, Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości Ławoczne i Oporzec powiatu politycznego Stryjskiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w r.

Nr. 90.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. lipca 1909 L. 70.876 w sprawie przedłużenia gminie miasta Rzeszowa koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża ponownie gminie miasta Rzeszowa na dalszych lat (3) trzy koncesyę z dnia 22 maja 1897 (Dz. u. kr. Nr. 32), do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 26. lipca 1909. **Część XII.**

Nr. 91.

U s t a w a

z dnia 22 czerwca 1909 obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z 13. października 1899 Dz. u. kr. Nr. 133, w brzmieniu ustawy z dnia 15. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 57.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia ustępów 3 do 8 § 20 ustawy z 13. października 1899 Dz. u. kr. Nr. 133, w brzmieniu ustawy z dnia 15. maja 1907 Dz. u. kr. Nr. 57, uchyla się a natomiast mają one opiewać:

3. Budynek z materyału ogniotrwałego, a także budynek z materyału nieogniotrwałego, lecz ogniotrwale pokryty i zaopatrzony w graniczny mur ogniochronny, może swym murem ogniochronnym przylegać do każdego budynku lub gruntu obcego.

Każdy nowy budynek, o ile nie ma przylegać do gruntu obcego, a ma stanąć przy drodze, ulicy lub placu publicznym, może być zbudowany na odległość najmniej pięciu metrów od granicy obcego gruntu.

4. Jeżeli rozmiar gruntu na odsunięcie nowego budynku na taką odległość nie dozwala, może Wydział powiatowy, po wysłuchaniu sąsiadów, zezwolić na budowę w odległości mniejszej, lecz nie mniejszej jak jednego metra od granicy gruntu obcego, jeżeli budynek będzie pobudowany w głębi

gruntu, w odległości najmniej dziesięciu metrów od każdego istniejącego już budynku obcego.

Jeżeli sąsiedni grunt obcy nie jest zabudowany, odległość budynku powstać mającego od frontu sąsiedniego gruntu niezabudowanego w ten sposób ma być oznaczoną, ażeby właściciel gruntu niezabudowanego, stosując się do przepisów ustawy niniejszej, nie był ograniczonym w zabudowaniu swego gruntu od frontu.

5. Budynek nieogniotrwały stary lub spalony może być odbudowany z materyału nieogniotrwałego na tem samem miejscu w dotychczasowych rozmiarach nawet w wypadku braku 5 metrowej odległości, jeżeli rozmiar gruntu nie dozwala na odsunięcie budynku do 5 metrowej odległości.

Pokrycie dachu w ten sposób odbudowanego budynku, dotąd nieogniotrwale krytego materyałem nieogniotrwałym, może być dozwolonem przez Wydział powiatowy po urzędowem stwierdzeniu ubóstwa właściciela.

6. Dach budynku przeznaczonego wyłącznie na przechowanie zboża, siana i t. p. płodów rolniczych można pokryć materyałem nieogniotrwałem z reguły tylko wtedy, jeżeli budynek rzeczony stanie w odległości najmniej trzydziestu metrów od zabudowanej części tej miejscowości.

7. Przytem mają być zachowane następujące warunki:

a) budynek taki ma stać na odległości nie mniejszej niż 5-ciu metrów od budynków tego samego właściciela;

b) w oddaleniu przynajmniej 2 metrów od granicy obcego gruntu i przynajmniej 12-stu metrów od budynków innych właścicieli i

c) będzie od nich oddzielony szeregiem drzew liściastych.

8. Wyjątek przewidziany pod 5 nie jest dozwolony na obszarze zdrojowisk i stacyi klimatycznych.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi robót publicznych.

Wiedeń, dnia 22. czerwca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Ritt w. r.

Nr. 92.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. lipca 1909 L. W. 71.672, w sprawie zezwolenia gminie Pruchnik na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Na podstawie § 81 ustawy z dnia 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Pruchnik na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa przyzwolonych pierwotnie ustawą z dnia 12. czerwca 1897, Dz. u. kr. Nr. 34, a następnie przedłużony rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 10. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 132, do końca roku 1908, w wysokości i pod warunkami unormowanymi w powyższej ustawie, a to na czas po koniec roku 1914, z tem zastrzeżeniem, że gmina obowiązaną jest, po koniec roku 1910 zabezpieczyć dochód z tych opłat tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi, — tudzież że powyższe opłaty nie będą żądane za czas ubiegły przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia w dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 93.

Ustawa

z dnia 3. lipca 1909 w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 68.400 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach zezwala się w myśl § 24 ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 68.400 K na pokrycie przypadającego na nią udziału konkurencyjnego na wybudowanie dojazdów kolejowych w powiecie Przemyślańskim do stacyj kolejowych linii kolei Lwów-Przemyślany-Podhajce.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Wiedeń, dnia 3. lipca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 94.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k Namiestnictwa we Lwowie z dnia 19. lipca 1909, L. 12.475/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 4. lipca 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 16. września 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Tarnobrzeskim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Tarnobrzegu zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać

w r. 1908 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 63% (sześćdziesiąt trzy) od państwowych podatków bezpośrednich, w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 95.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 19. lipca 1909 L. 12.474/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 4. lipca 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 8. października 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Łańcuckim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Łańcucie zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u kr. Nr. 51, pobierać w roku 1908 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 55% (pięćdziesiąt pięć) od państwowych podatków bezpośrednich, w powiecie przypisanych, z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 96.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 19. lipca 1909 L. 12.473/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 4. lipca 1909 raczył

najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 16. września 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Tłumackim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Tłumaczu zezwala się pobierać w roku 1908 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 49% (czterdzieści dziewięć) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 97.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 19. lipca 1909 L. 12.472/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 4. lipca 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 17. września 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Gródeckim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Gródku Jagiellońskim zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w roku 1908 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 50% (pięćdziesiąt) od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych, z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 98.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 19. lipca 1909 L. 12.471/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 4. lipca 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 16. września 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Przemyślańskim.

Uchwała.

Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w roku 1908 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 68% (sześćdziesiąt ośm) od państwowych podatków bezpośrednich, — w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 99.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 19. lipca 1909 L. 12.407/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 4. lipca 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałą galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 16. września 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Grybowskim.

U c h w a ł a

Reprezentacyi powiatowej w Grybowie zezwala się w myśl § 23 ustawy z 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w roku 1908 na cele powiatu 56% (pięćdziesiąt sześć) dodatek do podatków bezpośrednich, w powiecie przypisanych, z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego § 12 ustawy z 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 27. sierpnia 1909. **Część XIII.**

Nr. 100.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 22. lipca 1909 L. 12.642/pr., którem ogłasza się rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. czerwca 1909 o ustanowieniu c. k. Sądu obwodowego w Jarosławiu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 25. czerwca 1909 o ustanowieniu Sądu obwodowego w Jarosławiu w Galicyi.

Wskutek Najwyższego zezwolenia z dnia 18 czerwca 1909, tworzy się na podstawie ustawy z dnia 26. kwietnia 1873 Dz. u. p. Nr. 62, w okręgu Sądu krajowego wyższego we Lwowie, Sąd obwodowy z siedzibą w Jarosławiu dla powiatów sądowych Jarosław, Pruchnik, Radymno i Sieniawa, należących do okręgu Sądu obwodowego w Przemyślu, tudzież dla powiatów sądowych Cieszanów i Lubaczów, należących do okręgu Sądu krajowego we Lwowie.

Z dniem rozpoczęcia czynności urzędowej Sądu obwodowego w Jarosławiu, który będzie dodatkowo postanowiony i ogłoszony, ma Sąd obwodowy w Przemyślu i Sąd krajowy we Lwowie zastanowić czynności urzędowe co do wyżej wymienionych z ich okręgu wydzielonych powiatów sądowych.

Z powyższym dniem wejdą w zastosowanie do istniejącego w Jarosławiu Sądu powiatowego przepisy normy jur. z dnia 1. sierpnia 1895, Dz. u. p. Nr. 111 i ustawy organizacyjnej z dnia 27. listopada 1896, Dz. u. p. Nr. 217, o sądach powiatowych w siedzibie Sądu kolegialnego.

Hochenburger w. r.

Nr. 101.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 22. lipca 1909 L. XV. a. $\frac{3403/14}{2}$

w sprawie udzielania koncesyi na przemysł murarski, kamieniarski, ciesielski i studniarski pod lżejszymi warunkami.

Na podstawie postanowień § 6 ustawy z dnia 26. grudnia 1893, Dz. p. p. Nr. 193, w sprawie uregulowania koncesyonowanego przemysłu budowlanego wydaje c. k. Namiestnictwo na wniosek Wydziału krajowego następujące postanowienie:

We wszystkich miejscowościach kraju, z wyjątkiem miast Lwowa i Krakowa, tudzież z wyjątkiem miejscowości wymienionych w ustawie budowniczej z dnia 28. kwietnia 1882 roku Dz. u. kr. Nr. 77, mogą być aż do dalszego odmiennego zarządzenia na zasadzie § 6 ustawy z dnia 26. grudnia 1893 Dz. p. p. Nr. 193, udzielane koncesye na wykonywanie przemysłu murarskiego, ciesielskiego, kamieniarskiego i studniarskiego pod lżejszymi warunkami.

Te lżejsze warunki, pod którymi koncesye na wykonywanie wyżej wyszczególnionych rodzajów przemysłu wydawane być mogą, polegają na tem, że ubiegający się o koncesyę oprócz zadośćuczynienia ogólnym warunkom, wymaganym według § 23 ustawy przemysłowej do wykonywania przemysłu koncesyonowanego, winien przedłożyć tylko dowód wyuczenia się odnośnego przemysłu i dowód uzdolnienia praktycznego, nabytego przez pracę najmniej czteroletnią w tym przemyśle, przyczem nie wymaga się złożenia egzaminu przepisanego w § 9 przytoczonej wyżej ustawy.

Tego rodzaju koncesya upoważnia jednak tylko do wykonywania robót około budowli danej miejscowości właściwych i w obrębie miejscowości, w dokumencie koncesyjnym oznaczonych.

Koncesya może być wydana tylko w granicach potrzeby miejscowej i zawsze należy przedtem wysłuchać Izbę handlową i przemysłową, która ma zaciągnąć zdania właściwego Stowarzyszenia przemysłowego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej z dniem jego ogłoszenia.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 102.

Ustawa

z dnia 7. lipca 1909, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o poborze 30% dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

W obrębie kraju całego pobierany będzie na rzecz funduszu krajowego 30% dodatek krajowy do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

§ 2.

Dodatek ten pobierany będzie razem z odnośnym podatkiem państwowym przez te same organa i tymi samymi środkami.

Tak samo odbywać się będzie w razie potrzeby także przymusowe ściąganie tego dodatku krajowego.

§ 3.

Orzecznictwo w sprawach poboru niniejszego dodatku przysługuje państwowym władzom skarbowym.

Orzeczenie co do odpisania dodatku krajowego przysługuje Wydziałowi krajowemu.

§ 4.

Co do ukróceń dodatku krajowego od podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego nie będzie miało

miejsca osobne postępowanie, w sprawach takich stosować należy postanowienia, jakie obowiązują co do ukróceń podatku państwowego.

§ 5.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1910, a przestaje obowiązywać z dniem 31. grudnia 1914.

§ 6.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 7. lipca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 103.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. lipca 1909 L. 12.691/pr., którem wydane zostają w porozumieniu z Wydziałem krajowym przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 7 lipca 1909, Dz. u. kr. Nr. 102, o poborze 30% dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego.

§ 1.

Zażalenie przeciw wymiarowi i poborowi 30% dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu i zacieru winnego, tudzież moszczu owocowego, należy wnosić do c. k. okręgowej Dyrekcyi skarbu; przeciw orzeczeniu tej władzy dopuszczalny jest rekurs do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu, a w dalszym ciągu do c. k. Ministerstwa skarbu.

Ewentualne odpisanie i zwrot dodatku krajowego zarządzić ma na rachunek funduszu krajowego orzekająca w postępowaniu rekursowem władza skarbowa.

§ 2.

O ile jednak kontrybuent czuje się obciążonym wymiarem i poborem dodatku krajowego przez to, że wymiar i pobór dodatku państwowego wydaje mu się niesłusznym, wtedy osobny środek prawny przeciw poborowi dodatku krajowego nie jest dopuszczalny.

Jeśli w drodze rekursu przeciw wymiarowi i poborowi podatków państwowych następuje obniżenie takowych, ma państwowa władza skarbowa orzekająca w postępowaniu rekursowem, zarządzić równocześnie na rachunek funduszu krajowego stosunkowe odpisanie i zwrot dodatków krajowych za wiele uiszczonych.

§ 3.

O innych sporach wynikających z wymiaru i poboru dodatków krajowych, mianowicie takich, które powstały skutkiem wydzierżawienia podatku konsumcyjnego, orzeka okręgowa władza skarbowa, a przeciw jej orzeczeniu dopuszczalny jest rekurs do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu a w dalszym toku do c. k. Ministerstwa skarbu.

Jeżeli spory te dotyczą także wymiaru i poboru państwowych podatków, to rozprawę i orzeczenie, o ile one odnoszą się do dodatków krajowych, należy razem połączyć z rozprawą i orzeczeniem o podatkach państwowych.

§ 4.

Terminy do wnoszenia środków prawnych o których wyżej mowa w §§ 1 i 3, naznacza się podług ustawy z dnia 19. marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28.

§ 5.

Prawo orzekania o prośbach tyczących się odpisania dodatków krajowych z wyjątkiem tych, które następują skutkiem wydanego w drodze prawnej orzeczenia lub z powodu nieściągalności podatku państwowego i dodatku krajowego — zastrzega się Wydziałowi krajowemu, ktory odnośną rezolucyę swoją poda do wiadomości przynależnej okręgowej Dyrekcyi skarbu, celem zarządzenia odpisania dodatku krajowego.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 104.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 22. lipca 1909 L. 80.350, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Dolinie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem galicyjskiem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Dolinie dla dorosłych na 1 koronę 50 hal. a dla dzieci do lat 7-miu na 75 hal. dziennie od dnia 22. lipca 1909 r. począwszy.

Marszałek krajowy
Zastępca:
Dr. Tadeusz Pilat w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 105.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 31. lipca 1909 L. 12.817/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Słonne w powiecie Myślenickim.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości Słonne w powiecie Myślenickim.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2 kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 106.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 17. lipca 1909 L. 72.678, w sprawie przedłużenia gminie miasta Tarnopola koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Tarnopola na dalsze trzy lata koncesyę z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32, do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 107.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 28. lipca 1909 L. 84.517, o uzupełniających wyborach członków i zastępców członków komisyj powszechnego podatku zarobkowego.

W myśl postanowień §§ 16, 18 i 22 ust. 2 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, oraz § 17 przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego z dnia 28. stycznia 1897 Dz. u. p. Nr. 35 do I. działu powołanej ustawy) rozpisuje c. k. krajowa Dyrekcya skarbu niniejszem na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 6. lutego 1909 L. 8784 wybory uzupełniające członków i zastępców członków komisyj powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych I., II., III. i IV. klasy tutejszego okręgu administracyjnego w miejsce ustępującej połowy członków i zastępców członków tych komisyj i wyznacza do przeprowadzenia uzupełniających wyborów następujące terminy:

A. W miastach Lwowie i Krakowie.

I.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych I. i II. klasy w okręgu rozkładowym „Izby handlowe i przemysłowe lwowska i brodzka“ dzień 20. września 1909.

II.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego I. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej krakowskiej dzień 20. września 1909.

III.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego II. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej krakowskiej dzień 22. września 1909.

IV.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w mieście Lwowie dzień 22. września 1909.

V.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego III. klasy w mieście Krakowie dzień 20. września 1909.

VI.

Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego IV. klasy w mieście Krakowie dzień 22. września 1909.

B. W powiatach politycznych.

I.

Dla tych towarzystw podatkowych, których członkowie uprawnieni są po myśli ustępu 2 § 18 powołanej wyżej ustawy do wyborów bezpośrednich mianowicie:

Dla towarzystw podatkowych	W okręgach rozkładowych	Dzień wyboru członków i zastępców członków komisyi
III. klasy	Miasto Kołomyja z gminą polityczną Werbiąż niżny, oraz miasta:	20. września 1909
IV. klasy	Przemyśl, Stanisławów, Stryj, Tarnopol i Tarnów.	22. września 1909

II.

Dla tych towarzystw podatkowych, których członkowie wykonać mają prawo wyboru po myśli ustępów 3, 4 i 5 § 18 powołanej ustawy w drodze prawyborów, mianowicie:

Dla towarzystw podatkowych	W okręgach rozkładowych	Dzień wyboru wyborców (prawybory)	Dzień wyboru członków i zastępców członków komisyi
III. klasy	Wszystkie powiaty polit. z wyłączeniem miasta Kołomyi z gminą Werbiąż niżny, dalej miast	20. września 1909	11. października 1909
IV. klasy	Przemyśla, Stanisławowa, Stryja, Tarnopola i Tarnowa.	22 września 1909	12. października 1909

Wybory ad A) I. i IV. odbędą się we Lwowie, ad A) II., III., V. i VI. w Krakowie, ad B) I. w miastach Kołomyi, Przemyślu, Stanisławowie, Stryju, Tarnopolu i Tarnowie.

Prawybory ad B) II. odbędą się w siedzibach Urzędów podatkowych każdego poszczególnego powiatu politycznego, zaś wybory ad B) II. w siedzibach c. k. powiatowych Władz politycznych.

Co do zaliczenia do poszczególnych klas podatku zarobkowego i uprawnienia do głosowania otrzymają P. T. kontrybuenci od kompetentnych Władz podatkowych I. instancyi osobne uwiadomienie, względnie legitymacye przepisane artykułem 13. powołanego na wstępie rozporządzenia wykonawczego z dokładnem oznaczeniem miejsca wyboru, lokalu wyborczego, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczby mających się wybrać wyborców, względnie członków i zastępców członków komisyi.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania osobne urzędowe karty wyborcze.

Wyborcy wybrani przy prawyborach i powołani jako tacy do wybrania członków i zastępców członków odnośnych komisyi, otrzymają obok potrzebnych kart wyborczych osobne karty legitymacyjne.

Warunki prawa wyboru i wybieralności, oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§ 18, 20 i 21 powołanej na wstępie ustawy i wspomniane tam przepisy wyborcze.

Lwów, dnia 28. lipca 1909.

Kasprzyszak w. r.

Nr. 108.

U s t a w a

z dnia 19. maja 1909, o utworzeniu z przysiółka Berezów średni, należącego do związku gminy Berezów wyżny, powiatu politycznego Peczeniżyn, samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą Berezów średni.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Berezów średni wyłącza się ze związku gminy Berezów wyżny, powiatu politycznego Peczeniżyn i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną pod nazwą Berezów średni.

Art. II.

Granicę między gminami Berezów średni i Berezów wyżny tworzyć mają zewnętrzne granice parcel katastralnych gminy katastralnej Berezów wyżny, oznaczonych w Berezowie wyżnym liczbami: p. gr. 3515/1, 3478/1, 3478/2, 3478/3, 3476/5, 3475/1, 3474/3, 3473/2, 4681/1, 3473/4, 3471/1, 3470, 3469/3, 4674/1, 4592, 2707, 2747/1, 2747/2, 2749/1, 2749/2, 2749/3, 2749/4, 2769/1, 2769/2, 2770, 2777, 2778, 2785, 2790/1, 2790/2, 2789, 2791/3, 2792/1, p. bud. 390, p. gr. 2793/2, 2841, 2842, 2843, 2844, 2848/2, 2849/1, 2849/2, 2849/3, 4587, 2847/2, 4585, 4670/1, 2335/1, 4573, 4548/1, 4547, 410, 315, 316, 319, 320, 441, 468, 469/1, 469/2, 471, 488, 489, 498, 500/1, 500/2, 501, 502/1, 502/2, 503, 4538, 506, 495/2, p. bud. 52, p. gr. 4679/1, 559, 549, 4532, 546, 547/1, 554, 576, 577, 613, 614, 618, 619 i 548;

zaś w Berezowie średnim liczbami: p. gr. 205, 207, 208, 209, 213/2, 214, 228, 229/1, 229/2, 285, 289/4, 289/5, 289/6, 314, 321/2, 337, 338, 339, 348/2, 349/6, 349/7, 349/8, 349/9, 349/10, 349/11, 349/12, 349/16, 507/2, 508, 509/2, 510/1, 511, 534, 4531, 540, 541, 545, 1237/1, 1237/2, p. bud. 163, p. gr. 1238/1, 1238/3, 1239/4, p. bud. 160, p. gr. 1240, 1241/1, 1241/3, 1242, 1255, 1251/1, 1251/10, 1251/3, 1253/1, 1253/2, 1253/3, p. bud. 165, 1252/2, 1252/3, 1252/4, 1252/6, 4548/2, p. bud. 766, p. gr. 4679/2, 4591, 2807/1, 2807/2, 2850, 2851, 2852, 2853, 4675, 3476/1, 3437, 3438, 3439/1, 3439/3, 3439/4, 4681/2, 3439/2, 3466/2, 3467, 4674/2, 3462/1, 3462/2, 3462/3, 3462/4, 3462/5, 3462/11, 3462/7, 2748/1, 2748/2, 2748/3, 2748/4, 2786/1, 2786/2, 2797, 2796/1, 2795, 2794, 2816/2, 2816/3, 2816/4, 2816/5, 2812, 2813, 2814, 2817/1, 2817/2, 2817/3, 2817/4, 2817/5, 2877, 4670/2, 2335/2 i 4546.

Art. III.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ma być rozwiązaną dotychczasowa Rada gminna w Berezowie wyżnym, a natomiast mają być zarządzone wybory i przeprowadzone do Rady gminnej w Berezowie wyżnym i Berezowie średnim.

Art. IV.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń dnia 19. maja 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 109.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. lipca 1909 L. 82.249, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Jaworowie koncesyi do pobierania opłat myta na drodze powiatowej Jaworów-Niemirów.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Jaworowie na dalsze pięć lat koncesyę z dnia 27. stycznia 1904 (Dz. u. kr. Nr. 31/I.), do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Jaworów-Niemirów, w wysokości i pod warunkemi w tej koncecyi wymienionymi.

Powołanym w owej koncesyi §§ 14 i 35 (ustęp 3) ustawy drogowej z 5. lipca 1897 Dz. u kr. Nr. 43, odpowiadają §§ 14 i 21 ustęp 3 obecnie obowiązującej ustawy drogowej.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 110.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 28. lipca 1909 L. 81.149, w sprawie przedłużenia gminie miasta Przemyśla koncesyi do pobierania opłat myta kopytkowego.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Przemyśla na dalsze trzy lata koncesyę z dnia 22. maja 1897 (Dz. u. kr. Nr. 32), do pobierania opłat myta kopytkowego w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 111.

Ustawa

z dnia 26 lipca 1909, zmieniająca postanowienia § 21 ustawy z 21. kwietnia 1885 Dz u. kr. Nr. 31, zawierającej ustawę budowniczą dla królewskiego stołecznego miasta Lwowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Postanowienia § 21 ustawy z dnia 21. kwietnia 1885, Dz. u. kr. Nr. 31 zawierającej ustawę budowniczą dla Królewskiego stołecznego miasta Lwowa zostają uchylone, a natomiast paragraf ten ma opiewać, jak następuje:

a) Domów mieszkalnych nie wolno z reguły budować wyżej jak na trzy piętra, nie licząc parteru, przyczem mezanin liczy się za piętro.

b) domy jednopiętrowe mogą być wszędzie budowane bez względu na szerokość ulicy;

c) domy dwu lub trzypiętrowe wolno stawiać tylko tam, gdzie ich wysokość nie przewyższa szerokości ulicy.

d) Natomiast wolno:

1. w miejscu, gdzie już dom istniał, budować dom nowy w wysokości dawniejszego;

2. w ulicy częściowo już zabudowanej wyprowadzić dom nowy w wysokości większej części domów tamże już istniejących;

3. w wypadkach ad 1 i 2 wysokość domu nie może atoli przenosić 16 metrów;

4. na narożnikach dwóch ulic budować dom w wysokości odpowiadającej szerszej ulicy, atoli długość takiego narożnego budynku w ulicy węższej nie może przenosić dwukrotnej szerokości tej węższej ulicy.

e) Budowa domów czteropiątrowych może być również dozwoloną:

1. w ulicach i przy placach, które oznaczy Rada miejska a ich szerokość wynosi przynajmniej 22 metrów;

2. na narożnikach dwóch ulic pod warunkami zawartymi w ustępie d./4;

3. w śródmieściu w ulicach głównych o szerokości nie mniejszej jak 15 metrów, wysokość domu takiego nie może jednak przenosić 20 metrów;

f) dokoła rynku nie wolno budować domów frontowych czteropiętrowych;

g) jeżeli domy są cofnięte od frontu według warunków § 20 wolno podnieść ich wysokość w miarę wysokości odstępu od linii regulacyjnej;

h) Maksymalna wysokość budynku, o ile jej poprzednie ustępy nie określają, nie może przenosić 22 metrów.

Wysokość ta mierzy się od najwyższego punktu chodnika do górnej krawędzi gzymsu głównego.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi robót publicznych.

Wiedeń, dnia 26. lipca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Ritt w. r.

Nr. 112.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 30. lipca 1909 L. 83.726, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Śniatynie koncesyi do pobierania opłat myta na drogach powiatowych Załucze-Rożnów i Zabłotów-Rożnów.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Śniatynie na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 25. marca 1900 (Dz. u. kr. Nr. 58/XIV.), do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych z Załucza do Rożnowa, a to: myta drogowego na dwóch stacyach i myta mostowego od mostu na rzece Rybnicy w Rożnowie i na drodze powiatowej z Zabłotowa do Rożnowa, a to myta drogowego na jednej stacyi i myta mostowego od mostu na rzece Prucie pod Zabłotowem na drugiej stacyi, w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 113.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 29. lipca 1909 L. 87.120, o opustach w podatkach bezpośrednich.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, że w myśl artykułów IV. do XI. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220 i rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 20. lipca 1909 L. 53.068, należą się w roku 1909 następujące opusty w podatkach bezpośrednich;

a) w podatku gruntowym opust w wysokości 15%;

b) w podatkach domowych z wyjątkiem podatku 5% od dochodu z budynków czasowo uwolnionych od podatku domowego opust w wysokości 12·5%.

Ogólna suma powszechnego podatku zarobkowego została zniżona na rok 1909 podobnie, jak za rok poprzedni o 25% i wynosi kwotę — 36,632.889 K 26 h.

Podatek zarobkowy od przedsiębiorstw obowiązanych do publicznego składania rachunków wymienionych w § 100 ustęp 1 i 5 powołanej ustawy ma być przypisany i pobierany w roku 1909 tak jak w roku ubiegłym w wysokości 10%.

Opusty pod a) i b) będą obliczone tylko od rządowej należytości podatkowej z wyłączeniem dodatków autonomicznych i zostaną zapisane przez c. k. Urzędy podatkowe w książeczkach podatkowych i nakazach płatniczych na odnośne podatki.

Kiedy zapisanie to będzie mogło nastąpić poda każdy Urząd podatkowy osobnemi obwieszczeniami do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 29. lipca 1909.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 15. września 1909. Część XIV.

Nr. 114.

U s t a w a

z dnia 3. sierpnia 1909, o poręczeniu przez kraj pożyczki król. stoł. miasta Lwowa w sumie 4,000.000 koron na rozszerzenie miejskiej kolei elektrycznej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem poręcza za pożyczkę w wysokości czterech milionów (4,000 000) koron, którą gmina król. stołecznego miasta Lwowa zamierza w Banku krajowym we Lwowie zaciągnąć w obligacyach kolejowych tegoż Banku.

Pożyczka ta jest przeznaczoną na rozszerzenie sieci miejskiej kolei elektrycznej i budowę nowej elektrowni miejskiej.

Art. II.

Raty amortyzacyjne od tej pożyczki obowiązaną jest Rada król. stołecznego miasta Lwowa przez cały czas okresu umorzenia wstawiać do budżetu i obowiązaną jest przy uchwaleniu budżetu uchwalić stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego. Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła, Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne od niniejszej pożyczki w budżet gminy miasta Lwowa i nałoży stosowne dodatki gminne do podatków na pokrycie pożyczkowych rat amortyzacyjnych, względnie na pokrycie niedoboru budżetowego.

Budżet przez Radę miejską uchwalony przedłoży Magistrat król. stoł. miasta Lwowa Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 15. grudnia przed rokiem przedmiotowym.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży Magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 1. września.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Bad Ischl, dnia 3. sierpnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 115.

Ustawa

z dnia 5. sierpnia 1909, zmieniająca Art. II. ustawy z dnia 4. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 129, którą zezwolono gminie król. stoł. miasta Krakowa pobierać opłaty gminne od napojów rozpalających, do miasta wprowadzanych, lub w mieście wyrabianych i w niem zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Art. II. ustawy z dnia 4. grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 129 przestaje obowiązywać w dotychczasowem brzmieniu, a natomiast ma on opiewać:

Art. II. Opłaty wymienione w Art. I. 4. b) ustają z końcem 1910 r.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Bad Ischl, dnia 5. sierpnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 116.

Ustawa

z dnia 29. czerwca 1909, o zaliczeniu gminy Głogów, powiatu Rzeszowskiego, do miejscowości podlegających ustawie gminnej z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gmina Głogów powiatu Rzeszowskiego zaliczoną zostaje do miejscowości, w których obowiązuje ustawa gminna z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Bad Ischl, dnia 29. czerwca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 117.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. sierpnia 1909 L. 14.019/pr., którem w porozumieniu z Wydziałem krajowym wydaje się postanowienia wykonawcze do ustawy z dnia 15. czerwca 1904 Dz. u. kr. Nr. 94, o zalesieniach ochronnych.

Komisye dla zalesień ochronnych.

§ 1.

Do przeprowadzenia zarządzeń objętych w § 1. ustawy z dnia 15. czerwca 1904 Dz. u. kr. Nr. 94, powołaną jest galicyjska komisya krajowa dla zalesień ochronnych z urzędową siedzibą we Lwowie przy współdziałaniu komisyj powiatowych, które na razie ustanawia się w siedzibach następujących Starostw:

1. Mielec,
2. Tarnobrzeg,
3. Jarosław,
4. Cieszanów,
5. Jaworów,
6. Mościska,
7. Rawa ruska,
8. Sokal,
9. Myślenice,
10. Wieliczka,
11. Nowy Targ,
12. Nowy Sącz,
13. Grybów,
14. Gorlice,
15. Dobromil.

W miarę potrzeby będą ustanawiane dalsze komisye powiatowe w drodze rozporządzenia.

Skład komisyi krajowej.

§ 2.

W skład komisyi krajowej wchodzą:

1. Zastępca Namiestnictwa, jako przewodniczący,
2. Delegat Wydziału krajowego,

3. Delegat Towarzystwa gospodarczego we Lwowie,
4. Delegat Towarzystwa rolniczego w Krakowie,
5 Krajowy inspektor lasowy, jako leśno-techniczny referent,
6. Administracyjny referent c. k. Namiestnictwa dla spraw lasowych.

Skład komisyi powiatowej.

§ 3.

W skład komisyi powiatowej wchodzą:

1. Zastępca politycznej Władzy powiatowej, jako przewodniczący,
2. Delegat Rady powiatowej,
3. Delegat odnośnego oddziału Towarzystwa gospodarczego względnie odnośnego okręgowego Towarzystwa rolniczego,
4. Państwowy technik lasowy, przeznaczony do bezpośredniego kierownictwa zalesieniami ochronnemi w danym okręgu.

Zastępcy członków komisyi.

§ 4.

Dla każdego członka komisyi krajowej i powiatowej — z wyjątkiem wymienionego w § 3 sub 4 technika lasowego — będzie ustanowiony zastępca, który go zastępuje w razie zajścia przeszkody w urzędowaniu członka.

Prawa członków komisyi do wynagrodzenia kosztów.

§ 5.

Członkowie komisyi i ich zastępcy nie pobierają za swoje funkcye żadnego wynagrodzenia. Mają jednak — z wyjątkiem krajowego inspektora lasowego względnie tegoż zastępcy tudzież rządowego technika lasowego, sprawującego bezpośrednie kierownictwo zalesień ochronnych, — na wypadek sprawowania czynności urzędowych poza siedzibą miejsca swego zamieszkania prawo do dyet i zwrotu kosztów podróży. Rządowemu technikowi lasowemu, sprawującemu bezpośrednie kierownictwo zalesień ochronnych należą się jednak w wypadku, przewidzianym w ustępie trzecim § 8 dyety i zwrot kosztów podróży z galicyjskiego funduszu zalesień ochronnych.

Dyety i koszta podróży wymierza się tym członkom komisyi (zastępcom), którzy są urzędnikami państwowymi, według normy urzędniczej, innym członkom (zastępcom) krajowej komisyi w wymiarze ustanowionym dla

urzędników VIII. klasy rangi, — zaś członkom (zastępcom) komisyi powiatowej według wymiaru ustanowionego dla urzędników państwowych IX. klasy rangi.

Reprezentacya komisyi na zewnątrz.

§ 6.

Komisyę krajową reprezentuje wobec władz i stron zastępca Namiestnictwa, komisyę powiatową zaś zastępca politycznej władzy powiatowej.

Zwoływanie komisyi krajowej na posiedzenia i załatwianie spraw w komisyi krajowej.

§ 7.

Posiedzenia komisyi krajowej zwołuje przewodniczący, który wyznacza termin i miejsce zebrania.

Komisya krajowa zbiera się co najmniej raz na rok, a to przedewszystkiem w celu sporządzenia preliminarza zapotrzebowania i programu zalesień na rok następny (§ 22 ustęp 2).

Oprócz tego zwołuje przewodniczący posiedzenie komisyi krajowej, ilekroć wymaga tego załatwienie spraw nagłych lub jeżeli delegat Wydziału krajowego przedstawi wniosek na zwołanie posiedzenia.

§ 8.

Zaproszenia na posiedzenie należy doręczać członkom komisyi najmniej na 8 dni przed posiedzeniem w tym celu, aby członek komisyi w razie przeszkody mógł zawczasu zawiadomić o przeszkodzie przewodniczącego, celem powołania właściwego zastępcy.

Wraz z zaproszeniem na posiedzenie należy członkom komisyi względnie ich zastępcom przesłać także porządek dzienny posiedzenia.

Na posiedzenia komisyi krajowej mogą być powołani z głosem doradczym także ci państwowi technicy lasowi, ustanowieni dla bezpośredniego kierownictwa zalesień ochronnych, których obchodzić może przedmiot obrad ze względu na ich okręgi leśne.

§ 9.

Przewodniczący przydziela sprawy — o ile nie dotyczą administracyi krajowego funduszu zalesień ochronnych (§ 26) — poszczególnym członkom

komisyi, wyznacza w miarę potrzeby terminy dla dochodzeń na miejscu i zawiadamia o tem strony interesowane, celem wzięcia udziału w tem dochodzeniu.

Przewodniczący zagaja posiedzenie, podaje do wiadomości porządek dzienny i zaprasza sprawozdawców do przedstawienia spraw, im przydzielonych. Sprawy załatwia się na posiedzeniach w kollegialnych obradach i przez głosowanie.

Po zamknięciu obrad przewodniczący poddaje wnioski pod głosowanie.

§ 10.

Do ważności uchwał komisyi krajowej potrzeba prócz obecności przewodniczącego i krajowego inspektora lasowego przynajmniej obecności delegata Wydziału krajowego.

§ 11.

Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów członków komisyi (zastępców) obecnych na posiedzeniu i uprawnionych do głosowania.

W razie równości głosów rozstrzyga zdanie, do którego przyłączył się przewodniczący.

§ 12.

Uchwały komisyi krajowej wykonuje w jej imieniu przewodniczący przy współdziałaniu krajowego inspektora lasowego, który może przytem dać się zastąpić przez podwładnych mu techników leśnych.

§ 13.

Z każdego posiedzenia ma być spisany protokół, w którym wymienić należy obecnych członków (zastępców) oraz sprawy, które były przedmiotem obrad — przebieg obrad tudzież uchwały przez komisyą powzięte.

Na żądanie członka komisyi (zastępcy), który przy głosowaniu został w mniejszości, należy wciągnąć do protokołu wniosek mniejszości z krótkiem uzasadnieniem wnioskodawcy.

Protokół mają natychmiast po zamknięciu posiedzenia podpisać wszyscy obecni członkowie (zastępcy).

§ 14.

Do prowadzenia protokołu komisyi krajowej wyznaczy c. k. Namiestnictwo protokolanta.

Protokołowanie aktów, wpływających do komisyi krajowej, porucza się krajowemu inspektorowi lasowemu, który będzie czuwał także nad ich przechowaniem.

Wygotowaniem czystopisów i ich doręczeniem zajmie się Ekspedyt Namiestnictwa.

§ 15.

Akta komisyi podpisuje przewodniczący względnie tegoż zastępca.

Zwoływanie komisyi powiatowej na posiedzenia i załatwianie spraw w komisyi powiatowej.

§ 16.

Posiedzenia komisyi powiatowej zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby lub jeżeli tego zażąda delegat Rady powiatowej.

Przewodniczący wyznacza termin i miejsce zebrania posiedzenia.

§ 17.

Do ważności uchwał komisyi powiatowej potrzeba obecności przewodniczącego, delegata Rady powiatowej i przynajmniej rządowego technika lasowego, sprawującego kierownictwo zalesień w powiecie.

Uchwały komisyi powiatowej wykonuje przewodniczący przy współdziałaniu rządowego technika lasowego.

§ 18.

Do prowadzenia protokołu komisyi powiatowej wyznaczy c. k. Starostwo protokolanta.

Protokołowanie i przechowanie aktów komisyi powiatowej, niemniej wygotowanie i doręczenie czystopisów należy do politycznej władzy powiatowej.

§ 19.

Postanowienia § 8., ustęp 1. i 2. tudzież §§ 9., 11., 13. i 15. mają analogiczne zastosowanie do komisyi powiatowej.

Odwołanie.

§ 20.

Od uchwał i orzeczeń komisyi krajowej dla zalesień ochronnych służy stronom interesowanym prawo odwołania się do Ministerstwa rolnictwa.

Odwołanie należy wnieść w terminie czterych tygodni, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia rezolucyi, do Namiestnictwa, które ma je przedłożyć c. k. Ministerstwu rolnictwa po zasiągnięciu opinii komisyi krajowej.

Kataster gruntów ochronnych i ich zalesienie.

§ 21.

Wszystkie grunta przeznaczone prawomocnie do ochronnego zalesienia należy wpisać według gmin, właścicieli i parcel do katastru, którego formularz przepisze krajowa komisya dla zalesień ochronnych.

Dla komisyi krajowej założy krajowy Inspektor lasowy kataster zalesień ochronnych dla całego kraju i będzie go utrzymywał w ewidencyi. Taki sam kataster założą dla swoich powiatów polityczne władze powiatowe i będą go utrzymywały w ewidencyi.

Potrzebnych do tego druków dostarczy na żądanie Ekonomat Namiestnictwa za zwrotem kosztów druku z funduszu zalesień ochronnych.

Preliminowanie, przeprowadzenie, pokrycie kosztów i wykazy zalesień ochronnych.

§ 22.

Komisya powiatowa winna przedłożyć z końcem listopada każdego roku komisyi krajowej program zalesień na rok następny wraz ze spisem gruntów, przeznaczonych do zalesienia i preliminarzem wydatków.

Komisya krajowa układa do końca marca każdego roku szczegółowy preliminarz robót i wydatków galicyjskiego funduszu zalesień ochronych na następny rok i przedkłada go do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa.

§ 23.

Krajowy Inspektor lasowy ma obowiązek prócz współdziałania przy układaniu preliminarza robót i wydatków funduszu zalesień ochronnych, wykonywać zwierzchniczy nadzór robót leśno-technicznych, które komisya krajowa

zarządziła i kontrolować czynności tak fachowych organów leśnych, którym poruczono bezpośrednie kierownictwo tych robót, jakoteż przydzielonego im do pomocy personalu technicznego i organów dozoru.

§ 24.

W granicach rocznie przyzwolonej dotacyi jest komisya krajowa uprawnioną do pokrywania z otrzymanych funduszów kosztów robót i zalesień ochronnych tudzież innych z zalesieniem połączonych wydatków.

Co do wydatków, nie objętych zatwierdzonym preliminarzem rocznym, ma komisya każdym razem postarać się naprzód o przyzwolenie Wydziału krajowego i Ministerstwa rolnictwa.

§ 25.

Komisya powiatowa ma z końcem roku administracyjnego podać do wiadomości komisyi krajowej dokładny wynik przeprowadzonych zalesień.

Administracya funduszu zalesień ochronnych.

§ 26.

Administracya galicyjskiego funduszu zalesień ochronnych należy do komisyi krajowej.

Manipulacyę kasową prowadzić i fundusze przechowywać ma c. k. Kasa główna krajowa we Lwowie, a poza Lwowem c. k. Kasy skarbowe na rachunek wspomnianej Kasy, według postanowień ogólnych, obowiązujących Kasy państwowe. Prawo asygnaty we wszystkich sprawach, odnoszących się do funduszu zalesień ochronnych, przysłuża komisyi krajowej.

Fundusze rozporządzalne należy lokować na procenta w papierach pupilarnych według uchwał Komisyi krajowej.

§ 27.

Państwowy technik lasowy, sprawujący bezpośrednie kierownictwo robót ochronnych, otrzyma na wniosek krajowego Inspektora lasowego od przewodniczącego komisyi krajowej odpowiednie zaliczki na wykonanie robót leśno-technicznych. Tenże ma z otrzymanych zaliczek przedkładać krajowej komisyi za każdy ubiegły miesiąc kalendarzowy do 15. następnego miesiąca należycie udokumentowany, chronologicznie prowadzony rachunek, który

Departament rachunkowy c. k. Namiestnictwa we Lwowie, ma przejrzeć i odpowiednio sprawdzić.

Do tych rachunków, które podpisać ma krajowy Inspektor lasowy, należy dołączyć imienne listy wypłat wraz z pokwitowaniami stron, uprawnionych do odbioru zarachowanych kwot.

§ 82.

Obrachunek i kontrolę obrotu funduszu zalesień ochronnych sprawuje Departament rachunkowy Namiestnictwa we Lwowie według ogólnych postanowień obowiązujących Departamenty rachunkowe władz, powołanych do asygnaty.

Zamknięcie rachunków funduszu zalesień ochronnych za czas jednego roku kalendarzowego, wygotowane przez Departament rachunkowy i podpisane przez ten Departament jak i przez Komisyę krajową ma być podane do wiadomości Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego do 1. maja każdego roku.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 118.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14 sierpnia 1909 L. 81.802, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Stryju.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Stryju dla dorosłych na 1 K 54 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 78 h dziennie, począwszy od 1. października 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 28. września 1909. Część XV.

Nr. 119.

U s t a w a

z dnia 20. lipca 1909, o obowiązku właścicieli domów w gminie miasta Nowego Sącza wybudowania kanałów domowych, połączenia tych kanałów z kanałami miejskimi i zezwalająca tej gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Każdy właściciel domu w obrębie gminy miasta Nowego Sącza obowiązany jest na wezwanie Magistratu, odpływ ścieków z odpadków atmosferycznych, wód użytkowych i nieczystości płynnych ze swej realności połączyć za pomocą kanału domowego z kanałem publicznym.

Właściciele domów o kilku frontach mogą być zobowiązani do wybudowania kilku kanałów i połączenia ich z kanałami publicznymi wzdłuż tych frontów.

§ 2.

Koszta budowy kanału domowego aż do 10 metrów od zewnętrznej linii tej ściany domu, która stoi najbliżej kanału publicznego, ponosi właściciel domu, nadwyżkę zaś kosztów ponad 10 metrów ponosi gmina.

Gdyby jednak ze względów publicznych okazała się potrzeba poprowadzenia kanałów domowych przez obcy grunt lub zabudowaną przestrzeń, właściciel tychże obowiązany jest za odpowiedniem odszkodowaniem zezwolić na taką budowę kanałów domowych na swej realności. Odszkodowanie i koszta

ewentualnego wywłaszczenia na rzecz budowy kanałów domowych ponosi obowiązany do budowy tychże kanałów domowych właściciel domu, a to w granicach ustanowionych w pierwszym ustępie tego paragrafu.

§ 3.

Rodzaj konstrukcyi i wielkość domowych kanałów ustanowi Magistrat jako władza budownicza.

Jeżeli właściciel domu lub budujący nie zastosuje się do wydanego w myśl § 1 wezwania, natenczas przysługują Magistratowi środki z ustawy budowniczej z 28. kwietnia 1882 Dz. u. kr. Nr. 77.

§ 4.

Na pokrycie kosztów połączonych z zaprowadzeniem kanalizacyi miejskiej, jej utrzymaniem i administracyą, przysługuje gminie prawo pobierania przez lat pięćdziesiąt siedm od dnia oddania kanałów na użytek publiczny, najwcześniej jednak od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, podatku gminnego w wysokości jeden procent zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków położonych w obrębie gminy. Coroczne opłaty kanalizacyjne od realności i budynków nie opłacających podatku domowo-czynszowego pobierane będą przez powyższy czasokres w stosunku cztery całe sześć dziesiętnych (4·6) halerza od każdego metra kwadratowego zabudowanej powierzchni. Przy budynkach kilkopiętrowych za powierzchnię zabudowaną uważać się będzie powierzchnię przyziomu pomnożoną ilością piątr. Piwnice i poddasza nie podlegają opłacie, o ile nie są zamieszkane.

Powyższy podatek gminny mają uiszczać właściciele domów położonych przy tej ulicy publicznej lub przy tym placu publicznym, gdzie kanał został oddany na użytek publiczny, a to bez względu czy kanał przed czy po wejściu w życie niniejszej ustawy został zbudowany.

Od domów, które później powstaną, jak również od domów obok których kanał publiczny dopiero później będzie oddany do publicznego użytku, należy pobierać rzeczony podatek gminny tylko do końca powyższego pięćdziesięciosiedmioletniego czasokresu.

§ 5.

Podatek gminny (§ 4) ściągany będzie w obrębie gminy podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§ 6.

Odpisanie podatku domowo-czynszowego dlatego, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku gminnego (§ 4).

§ 7.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§ 8.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Bad Ischl, dnia 20. lipca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 120.

U s t a w a

z dnia 20. lipca 1909, o obowiązku właścicieli domów w gminie miasta Nowego Sącza połączenia swych domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu tej gminie na pobór gminnego podatku od czynszów najmu, oraz opłat gminnych na urządzenie, utrzymanie i odnowienie wodociągu miejskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Każdy właściciel domu położonego w obrębie gminy miasta Nowego Sącza obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub dotyczącym placu połączyć swój dom z wodociągiem miejskim (§ 2).

Połączenie to ma nastąpić według przepisów osobnego regulaminu technicznego (§ 13) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§ 2.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej do dwóch lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub placu.

Jeżeli właściciel nie wykona tego połączenia w powyższym terminie, może gmina miasta Nowego Sącza wykonać je na jego koszt i stratę.

Domy, które powstaną dopiero po zaprowadzeniu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem zezwolenia na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

§ 3.

Koszta doprowadzenia wody do wodociągu miejskiego aż do granicy realności, ponosi gmina miasta Nowego Sącza, koszta zaś dalszego połączenia i wewnętrznego urządzenia ponosi właściciel realności, gmina jednak wykonuje część tego połączenia od granicy realności aż do odległości 1 metra poza wodomierz na koszt właściciela. W domach, w których na razie nie będzie wodomierzy, orzeknie Magistrat, jak daleko część tego połączenia od granicy realności gmina wykona na koszt właściciela.

§ 4.

Gdyby koszta urządzenia wodociągowego wewnątrz domu były w stosunku do jego wartości za wysokie, może Rada miejska wyjątkowo zwolnić właściciela od obowiązku w § 1 określonego, jeżeli dostateczne zaopatrzenie domu w zdrową wodę do picia, z powodu bliskości publicznej studni wodociągowej jest zapewnione, a okoliczność ta została urzędownie stwierdzoną.

Koloniom robotniczym, dalej właścicielom domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym może Rada miejska zezwolić na urządzenie ich kosztem wspólnych studzien wodociągowych zamiast łączenia poszczególnych domów z wodociągiem miejskim.

Przeciwko odmownej uchwale Rady miejskiej nie przysługuje prawo wnoszenia rekursu.

Z ustaniem powodu zwolnienia od wykonania domowego urządzenia wodociągowego zwolnienie to traci moc obowiązującą.

§ 5.

Na pokrycie kosztów urządzenia, odnowienia i utrzymania wodociągu miejskiego przysługuje gminie miasta Nowego Sącza prawo pobierania przez lat pięćdziesiąt siedm, licząc od dnia oddania wodociągu do użytku publicznego (§ 9), podatku gminnego aż do wysokości ośmiu procentów (8%) zeznanego i przez władzę sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków położonych przy wodociągu w obrębie gminy.

Zwolnienie od połączenia domu z wodociągiem miejskim (§ 4) nie uwalnia od uiszczania podatku wodociągowego.

§ 6.

Za używanie wody:

a) do celów gospodarstwa domowego t. j. do picia, gotowania, prania, czyszczenia, kąpieli i t. p. powyżej 50 litrów na głowę i dobę;

b) na cele przemysłowe, jak do fabryk, zajazdów, hoteli, łazienek, kawiarń, dla zakładów dorożkarskich, do pojenia koni pociągowych, w przedsiębiorstwach przemysłowych i t. p.;

c) na cele zbytkowe, jak do ogrodów, wodotrysków, do pojenia koni pojazdowych i zbytkownych i t. p., wreszcie

d) za użycie wody w budynkach niepodlegających podatkowi domowoczynszowemu jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, dworcach kolejowych i t. p. może gmina miasta Nowego Sącza pobierać opłaty według wydać się mającej taryfy.

§ 7.

W granicach zakreślonych § 5 i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§ 6) ma Rada miejska ustanawiać corocznie wysokość gminnego podatku wodociągowego.

§ 8.

Podatek gminny (§ 5) i opłaty za używanie wody (§ 6) ponosić mają mieszkańcy, względnie używający wody.

Za podatek gminny (§ 5) i opłatę za wodę zużytą w gospodarstwie domowem ponad przepisaną ilość 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę (§ 6 a) odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do najmujących mieszkania.

Opłaty za używanie wody na cele wymienione w § 6 b), c), d), ściągane będą wprost od tych, na których żądanie lub zgłoszenie zakład wodociągowy miejski wody lub urządzeń wodociągowych dostarcza.

§ 9.

Dzień, od którego pobór podatku wodociągowego się rozpoczyna (§ 5), poda Magistrat osobnem obwieszczeniem do publicznej wiadomości.

§ 10.

Do czasu, pokąd mieszkańcy nie będą mogli korzystać z miejskich wodociągów z powodu niewykonania urządzeń domowych, obowiązek płacenia podatku wodociągowego ciąży wyłącznie na właścicielach realności.

§ 11.

Podatek gminny (§ 5) i opłaty (§ 6) ściągane będą w obrębie gminy miasta Nowego Sącza podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§ 12.

Odpisanie rządowego podatku domowo-czynszowego wskutek opróżnienia mieszkania pociąga za sobą odpisanie podatku gminnego.

§ 13.

Regulamin techniczny (§ 1), taryfę opłat (§ 6), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§ 8) i wogóle wszelkie rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy uchwali Rada miejska.

Uchwała ta wymaga do swej ważności zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może nastąpić zmiana regulaminu, taryfy lub wogóle rozporządzenia wykonawczego.

§ 14.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§ 15.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Bad Ischl, dnia 20. lipca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 121.

U s t a w a

z dnia 20. lipca 1909, o obowiązku właścicieli domów w gminie miasta Tarnowa połączenia swych domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu tej gminie na pobór gminnego podatku od czynszów najmu, oraz opłat gminnych na urządzenie, utrzymanie i rozszerzenie wodociągu miejskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Każdy właściciel domu położonego w obrębie gminy miasta Tarnowa obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub dotyczącym placu połączyć swój dom z wodociągiem miejskim (§ 2).

Połączenie to ma nastąpić podług przepisów osobnego regulaminu technicznego (§ 13) i wykonywane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§ 2.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej do dwóch lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub placu.

Jeżeli właściciel nie wykona tego połączenia w powyższym terminie, może gmina miasta Tarnowa wykonać na jego koszt i stratę.

Domy, które powstaną dopiero po zaprowadzeniu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem zezwolenia na ich zamieszkanie lub użytkowanie.

§ 3.

Właściciel domu ponosi koszta połączenia z miejskim wodociągiem od katastralnej granicy swej realności i koszta urządzenia wewnątrz realności. Koszta doprowadzenia wody do wspomnianej granicy ponosi gmina.

§ 4.

Gdyby koszta urządzenia wodociągowego wewnątrz domu były w stosunku do jego wartości za wysokie, może Rada miejska wyjątkowo zwolnić

właściciela od obowiązku w § 1 określonego, jeżeli dostateczne zaopatrzenie domu w zdrową wodę do picia z powodu bliskości publicznej studni wodociągowej jest zapewnione, a okoliczność ta została urzędownie stwierdzoną.

Koloniom robotniczym, dalej właścicielom domów o charakterze wiejskim lub prowizorycznym może Rada miejska zezwolić na urządzenia ich kosztem wspólnych studzien wodociągowych, zamiast łączenia poszczególnych domów z wodociągiem miejskim.

Udzielenie zwolnienia w myśl obydwu powyższych ustępów może nastąpić tylko w razie przychylnego wniosku Magistratu na posiedzeniu Rady miejskiej przy komplecie przynajmniej 27 radnych i większością $^3/_4$ głosów.

Przeciwko odmownej uchwale Rady miejskiej nie przysługuje prawo wnoszenia rekursu.

Z ustaniem powodu zwolnienia od wykonania domowego urządzenia wodociągowego zwolnienie to traci moc obowiązującą.

§ 5.

Na pokrycie kosztów urządzenia, rozszerzenia i utrzymania wodociągu miejskiego przysługuje gminie miasta Tarnowa prawo pobierania przez lat pięćdziesiąt siedm, licząc od dnia oddania wodociągu do użytku publicznego (§ 9) podatku gminnego aż do wysokości pięciu procentów (5%) zeznanego i przez władze sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej budynków położonych przy wodociągu w obrębie gminy.

Zwolnienie od połączenia domu z wodociągiem miejskim (§ 4) nie uwalnia od uiszczania podatku wodociągowego.

§ 6.

Za używanie wody:

a) do celów gospodarstwa domowego, t. j. do picia, gotowania, prania, czyszczenia, kąpieli i t. p. powyżej 50 litrów na głowę i dobę;

b) na cele przemysłowe, jak do fabryk, zajazdów, hoteli, łazienek, kawiarń, dla zakładów dorożkarskich, do pojenia koni pociągowych, w przedsiębiorstwach przemysłowych i t. p.;

c) na cele zbytkowe jak do ogrodów, wodotrysków, do pojenia koni pojazdowych i zbytkownych i t. p., wreszcie

d) za użycie wody w budynkach niepodlegających podatkowi domowoczynszowemu jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, dworcach kolejowych i t. p. może gmina miasta Tarnowa pobierać opłaty według wydać się mającej taryfy.

§ 7.

W granicach zakreślonych § 5 i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§ 6) ma Rada miejska ustanawiać corocznie wysokość gminnego podatku wodociągowego.

§ 8.

Podatek gminny (§ 5) i opłaty za używanie wody (§ 6) ponosić mają mieszkańcy, względnie używający wody.

Za podatek gminny (§ 5) i opłaty za wodę zużytą w gospodarstwie domowem ponad przepisaną ilość 50 litrów na głowę mieszkańca i dobę (§ 6 a) odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do najmujących mieszkania.

Opłaty za używanie wody na cele wymienione w § 6 b), c), d), ściągane będą wprost od tych, na których żądanie lub zgłoszenie zakład wodociągowy miejski wody lub urządzeń wodociągowych dostarcza.

§ 9.

Dzień, od którego pobór podatku wodociągowego się rozpoczyna (§ 5), poda Magistrat osobnem obwieszczeniem do publicznej wiadomości.

§ 10.

Do czasu, pokąd mieszkańcy nie będą mogli korzystać z miejskich wodociągów z powodu niewykonania urządzeń domowych, obowiązek płacenia podatku wodociągowego ciąży wyłącznie na właścicielach realności.

§ 11.

Podatek gminny (§ 5) i opłaty (§ 6) ściągane będą w obrębie gminy miasta Tarnowa podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§ 12.

Odpisanie rządowego podatku domowo-czynszowego wskutek opróżnienia mieszkania pociąga za sobą odpisanie podatku gminnego.

§ 13.

Regulamin techniczny (§ 1), taryfę opłat (§ 6), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§ 8) i wogóle wszelkie rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy uchwali Rada miejska.

Uchwała ta wymaga do swej ważności zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

W taki sam sposób może nastąpić zmiana regulaminu, taryfy lub wogóle rozporządzenia wykonawczego.

§ 14.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§ 15.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Bad Ischl, dnia 20. lipca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 122.

U s t a w a

z dnia 20. lipca 1909, o obowiązku właścicieli domów w król. wol. mieście Rzeszowie połączenia swoich domów z miejskim wodociągiem, tudzież o zezwoleniu tej gminie na pobór podatku gminnego od czynszów najmu i opłat gminnych na urządzenie, utrzymanie i rozszerzenie wodociągu miejskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

§ 1.

Każdy właściciel domu, położonego w obrębie gminy król. wol. miasta Rzeszowa, obowiązany jest po otwarciu miejskiego wodociągu w dotyczącej ulicy lub dotyczącym placu połączyć dom swój z tym wodociągiem. Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić podług przepisów regulaminu technicznego (§ 9) i wykonane być może tylko przez osoby posiadające do tego uzdolnienie w myśl przepisów ustawy przemysłowej.

§ 2.

Połączenie domów z miejskim wodociągiem ma nastąpić najpóźniej w przeciągu 2 lat po otwarciu wodociągu w odnośnej ulicy lub odnośnym placu. Jeżeli właściciel nie wykona tego połączenia w tym terminie, może gmina wykonać je na jego koszt i stratę. Domy, które powstaną dopiero po otwarciu wodociągu, mają być z nim połączone przed wydaniem konsensu na zamieszkanie lub użytkowanie.

§ 3.

Koszta doprowadzenia wody do wodociągu miejskiego aż do granicy realności, ponosi gmina miasta Rzeszowa, koszta zaś dalszego połączenia i wewnętrznego urządzenia ponosi właściciel realności, gmina jednak wykonuje część tego połączenia od granicy realności aż do odległości 1 metra poza wodomierz na koszt właściciela. W domach, w których na razie nie będzie wodomierzy, orzeknie Magistrat, jak daleko część tego połączenia od granicy realności gmina wykona na koszt właściciela.

§ 4.

Od obowiązku, określonego w § 1 ustęp pierwszy, może uwolnić Magistrat tych właścicieli domów, którzy w przeciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy wykażą się poświadczeniem zakładu upoważnionego przez władze do badania środków spożywczych, że woda w ich studniach jest zdrową, o ile te studnie przed wejściem w życie tej ustawy istniały. Uwolnienie to może jednak Magistrat odwołać, jeżeli przy następnem badaniu wody okaże się, że stała się niezdrową.

Koszta ponownego badania wody ponosi gmina, jeżeli woda uznaną zostanie za zdrową, zaś właściciel domu, jeżeli woda zostanie uznaną za niezdrową.

Gdy koszta połączenia w stosunku do wartości domu, o ile powstał przed wejściem w życie ustawy, będą za wysokie, może Rada miejska uwolnić od obowiązku w § 1 ust. 1 określonego, jeżeli dostateczne zaopatrzenie domu w zdrową wodę jest zapewnione, czy to z powodu bliskości studni publicznej, czy też w inny sposób. Na żądanie właścicieli i po zbadaniu stosunków miejscowych, może Rada miejska również zezwolić na urządzenie kosztem właściciela i dla zakładów przemysłowych lub kolonii robotniczych, położonych w obrębie gminy, stosownej liczby studzien wodociągowych, zamiast połączenia poszczególnych domów z wodociągiem miejskim. Przeciw omówionym w tym paragrafie uchwałom Magistratu i Rady miejskiej nie przysługuje prawo wnoszenia rekursu.

§ 5.

Na pokrycie kosztów urządzenia, utrzymania i administracyi wodociągu miejskiego, tudzież rozszerzenia sieci rur wodociągowych, przysłuża gminie król. wol. miasta Rzeszowa prawo pobierania przez lat pięćdziesiąt, licząc od dnia oddania wodociągu na użytek publiczny, od budynków w obrębie gminy się znajdujących:

a) podatku gminnego aż do wysokości 5% od zeznanego przez Władze sprawdzonego czynszu najmu lub wartości czynszowej;

b) opłaty za spotrzebowanie wody w budynkach nie podlegających podatkowi domowo-czynszowemu, jak n. p. w budynkach rządowych, krajowych, miejskich, dworcach kolejowych i t. p., według ceny jednostkowej ustanowionej w taryfie;

c) opłaty stosownie do ceny jednostkowej za jeden metr sześcienny wody podług taryfy, za użycie wody do celów przemysłowych, jako to: łazienek, hoteli, kawiarń, ogrodów i t. p. jako też (opłaty stosownie do ceny jednostkowej za 1 m^3 wody podług taryfy za nadmiar użytej w roku wody, t. j. ponad ilość, której wartość podług ceny taryfowej odpowiada opłacanemu podatkowi wodociągowemu). Podatek gminny od czynszów a) i opłaty b), c) nie obciążają realności położonych przy ulicach i placach, przy których na razie nie będą umieszczone rury wodociągowe, dopóki to nie nastąpi.

Od podatku gminnego a) może Rada gminna uwolnić tych lokatorów, którzy płacą czynsz nie przenoszący 100 koron rocznie. Odpisanie rządowego podatku domowo-czynszowego dlatego, że mieszkanie stało próżne, pociąga za sobą uwolnienie od podatku gminnego w a).

§ 6.

W granicach oznaczonych § 5 a) i po uwzględnieniu dochodu z opłat (§ 5 b) i c) ma Rada miejska ustanowić corocznie wysokość gminnego podatku (§ 5 a).

§ 7.

Podatek gminny (§ 5 a) i opłaty za używanie wody (§ 5 b) i c) ponosić mają lokatorowie, względnie używający wody. Za podatek gminny (§ 5 a) odpowiadają gminie bezpośrednio właściciele realności z prawem regresu do swych lokatorów. Opłaty zaś za używanie wody (§ 5 b) i c) ściągane będą wprost od pobierających wodę, lub od tych, na których żądanie zakład wodociągowy wody dostarcza. Sposób uiszczania tego podatku i opłat określi regulamin (§ 9).

§ 8.

Podatek gminny i opłaty (§ 5 a) b) c) ściągane będą w obrębie gminy od obowiązanych do ich ponoszenia podług przepisów istniejących dla ściągania podatków rządowych.

§ 9.

Regulamin techniczny (§ 1), taryfę opłat (§ 5 b) i c), sposób uiszczania podatku gminnego i opłat (§ 7) i w ogóle wszelkie rozporządzenia wykonawcze do niniejszej ustawy co do używania wody i wynagradzania za używanie wodomierzy uchwali Rada miejska. Uchwała ta jednak wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem. W taki sposób może nastąpić zmiana regulaminu taryfy i rozporządzeń wykonawczych.

§ 10.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§ 11.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Miinistrowi spraw wewnętrznych.

Bad Ischl, dnia 20. lipca 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 123.

U s t a w a

z dnia 15. września 1909, dotycząca zmiany §§ 1, 4, 6, ustawy z dnia 1. grudnia 1889, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 71, w brzmieniu ustanowionem ustawą z 22. czerwca 1899 Dz u. i rozp. kraj. Nr 81, oraz §§ 5, 8 i 11 ustawy z 1. grudnia 1889 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 71.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Paragrafy 1, 4, 6 ustawy z dnia 1. grudnia 1889 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 71 w brzmieniu ustanowionem ustawą z 22. czerwca 1899 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 81 oraz §§ 5, 8 i 11 ustawy z dnia 1. grudnia 1889 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 71 uchyla się w ich brzmieniu dotychczasowem i mają opiewać jak następuje:

§ 1.

W publicznych pospolitych szkołach ludowych o czterech lub więcej klasach tudzież w szkołach wydziałowych, ustanowieni będą osobni nauczyciele religii ze stałą płacą, jeżeli liczba godzin nauki religii we wszystkich klasach, w których mają jej udzielać, wynosi razem przynajmniej ośmnaście godzin tygodniowo a liczba uczniów ich wyznania i obrządku przenosi ośmdziesiąt.

Taki nauczyciel obowiązany jest aż do dwudziestu czterech godzin nauki tygodniowo, jeżeli zaś udziela nauki religii w większej liczbie godzin, należy mu się dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę ponad dwadzieścia cztery w wysokości oznaczonej w § 6 niniejszej ustawy.

Exhortę liczy się za dwie godziny.

Nauczyciel religii mianowany będzie dla jednej szkoły, a to dla szkoły ludowej najwyższej kategoryi w miejscu istniejącej; można jednak nałożyć na niego obowiązek udzielania nauki religii także w innych publicznych szkołach ludowych w tej miejscowości aż do oznaczonej w ustępie pierwszym i drugim liczby godzin.

Gdzie stosunki tego wymagają może Rada szkolna krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym ustanowić nauczyciela religii przy szkole więcejklasowej, nakładając na niego obowiązek udzielania nauki religii aż do oznaczonej ustawą liczby godzin także w szkołach sąsiednich miejscowości.

§ 4.

Nauczycielowi religii osobno ustanowionemu będą przyznawane pobory służące innym nauczycielom tej szkoły, dla której jest stale zamianowany; jednak nauczyciel religii, posiadający ukończone studya teologiczne na uniwersytecie, względnie w teologicznym zakładzie naukowym, otrzymuje odrazu przy stałej nominacyi najwyższy stopień płacy.

Co do innych stosunków służbowych podlega nauczyciel religii osobno ustanowiony wszystkim przepisom ustaw, odnoszących się do nauczycieli tej szkoły, dla której jest mianowanym, nie uwłaczając prawom służącym zwierzchniczej władzy wyznaniowej.

Jednak nauczycielom religii, którzy przeszli z duszpasterstwa do służby szkolnej, ma być policzonym do emerytury czas spędzony w duszpasterstwie.

Przy przeprowadzaniu tych przepisów drogą ogólnych rozporządzeń oraz stosowaniu ich w poszczególnych wypadkach będą władze szkolne o ile możności zasięgały opinii władz wyznanionych.

§ 5.

O ile nauka religii katolickiej w szkołach publicznych nie jest zapewniona w myśl § 1 przez ustanowienie osobnego nauczyciela religii ze stałą płacą, a obowiązek bezpłatnego udzielania w nich tej nauki ciąży w myśl ustaw państwowych na duchowieństwie parafialnem, obowiązany jest duszpaszterz miejscowy (proboszcz względnie administrator parafii lub w ich zastępstwie wikaryusz) co do bezpłatnego udzielania nauki religii z tytułu duszpasterstwa w dziewięciu godzinach tygodniowo we wszystkich szkołach do parafii należących, za każdą zaś godzinę nauki w tygodniu ponad ten wymiar łącznie z exhortą i nauką dopełniającą przypada mu wynagrodzenie oznaczone w § 6 niniejszej ustawy.

Nauka religii innego uznanego wyznania religijnego w szkołach ludowych więcejklasowych począwszy od 4-klasowych i w szkołach wydziałowych, które nie posiadają własnego nauczyciela tej religii ze stałą płacą, może być zabezpieczoną przez władzę szkolną w porozumieniu z właściwą władzą wyznaniową w ten sposób, że się ją powierza za remuneracyą osobom posiadającym ogólne warunki przewidziane w § 3; remuneracya przypada od każdej godziny w tygodniu we wszystkich klasach łącznie z exhortą i w wysokości oznaczonej w § 6 niniejszej ustawy.

Remuneracya ta płatną jest miesięcznie z dołu.

Exhorta liczy się za dwie godziny i może się odbywać w szkołach ludowych więcejklasowych począwszy od czteroklasowych i w szkołach wydziałowych.

§ 6.

Duszpasterzowi względnie nauczycielowi religii za remuneracyą należy się wynagrodzenie od każdej godziny w tygodniu po 40 K rocznie, a w miejscowościach I. klasy płac nauczycielskich po 50 K rocznie.

Wynagrodzenie to jednak należy się tylko za te godziny, co do których władza szkolna okręgowa stwierdzi, że nauka religii odbywała się rzeczywiście, a władza wyznaniowa poświadczy, że udzielano jej z dobrym skutkiem, a nadto co do duszpasterza tylko wtedy, jeżeli w myśl § 5 udzielał nauki religii z tytułu duszpasterskiego bezpłatnie w dziewięciu godzinach tygodniowo.

Wypłatę wynagrodzenia zarządza się z końcem każdego półrocza szkolnego na podstawie dowodów przedstawionych przez władzę szkolną okręgową.

Władza szkolna krajowa może jednak w porozumieniu ze zwierzchnią władzą wyznaniową (§ 2 ustawy z dnia 20. czerwca 1872 Dz. u. p. Nr. 86) ściągać poszczególne klasy lub oddziały równorzędne, względnie stopnie nauki, w ten sposób, aby liczba tak połączonych dzieci szkolnych danego obrządku lub wyznania nie przekraczała pięćdziesięciu.

§ 8.

Wynagrodzenie kosztów podróży, które ma być przyznane z powodu udzielania nauki religii w szkołach ludowych znajdujących się poza miejscem zamieszkania nauczyciela religii lub duszpasterza, będzie pokrywane w myśl § 6 i 7 ustawy z 24. kwietnia 1894 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 49.

O potrzebie dojazdów i o wysokości przypadającego za nie wynagrodzenia orzeka władza szkolna okręgowa. Wypłatę tego wynagrodzenia po stwierdzeniu ilości odbytych dojazdów i ilości godzin nauki rzeczywiście udzielanej, zarządza Władza szkolna okręgowa bezpośrednio do rąk odnośnego nauczyciela religii lub duszpasterza.

Bliższe szczegóły co do sposobu postępowania przepisze osobna instrukcya.

§ 11.

Jeżeli nauki religii udziela w myśl § 5 ustawy z dnia 14. maja 1869 (Dz. u. p. Nr. 62) świecki nauczyciel na podstawie misyi otrzymanej od Władzy wyznaniowej i z polecenia władzy szkolnej należy mu się wynagrodzenie wynoszące 1% miesięcznej płacy za każdą godzinę w tygodniu bez względu na to, czy nauczyciel taki zajęty jest w szkole w pełnej liczbie 30 godzin obowiązkowych, czy poniżej tego wymiaru, ale tylko wtedy, jeżeli nauka trwa najmniej przez jeden miesiąc.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z początkiem roku szkolnego 1909/10.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi Wyznań i Oświaty.

Wiedeń, dnia 15. września 1909.

Franciszek Józef w. r.

Stürgkh w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 30. września 1909. **Część XVI.**

Nr. 124.

U s t a w a

z dnia 2. września 1909, o utworzeniu z przysiółka Barcice niemieckie, należącego do związku gminy Barcice, powiat Nowy Sącz, samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą Barcice dolne.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Barcice niemieckie, o ile tworzy zwarty kompleks gruntów, wyłącza się w tym zwartym kompleksie ze związku gminy Barcice, powiat Nowy Sącz i tworzy się z niego samoistną gminę administracyjną pod nazwą Barcice dolne.

Art. II.

Do dni sześćdziesięciu po ogłoszeniu niniejszej ustawy należy rozwiązać obecną Reprezentacyę gminną w Barcicach i przeprowadzić wybory do nowych reprezentacyi gminnych w Barcicach i Barcicach dolnych.

W dniu, w którym nowe Reprezentacye gminne w Barcicach i Barcicach dolnych ukonstytuują się, wchodzi w życie niniejsza ustawa.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 2. września 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 125.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. września 1909 L. 99.306, w sprawie zezwolenia gminie Buczacz na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Na podstawie § 87 ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Buczacz na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa pod warunkami i w wysokości określonej w rozporządzeniu Wydziału krajowego z 17. stycznia 1902 Dz. u. kr. Nr. 6, na czas od 1. października 1909 po koniec roku 1910.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 126.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie, z dnia 23. września 1909 L. 16.239.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 12. września 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 2. listopada 1908, w sprawie pożyczki komunalnej na budowę zbiorników na ropę.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

U c h w a ł a

Sejm zmienia uchwałę z dnia 23. września 1907 I. a., podnosząc kredyt 1½ miliona koron do nieprzekraczalnych 1,800.000 K, przy równoczesnej odpowiedniej zmianie uchwały I. a. i c., upoważniając Wydział krajowy do podwyższenia kwoty zaciągnąć się mającej pożyczki komunalnej do wysokości 1,800.000 K.

Nr. 127.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 6. września 1909 L. 98.400, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1910.

W myśl § 200 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych, przedkładać mają corocznie wymienione niżej osoby dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego następujące wykazy:

1. właściciele domów zamieszkanych, względnie tychże zastępcy — wykaz wszystkich mieszkańców domu;

2. osoby wypuszczające mieszkanie w podnajem — wykaz podnajemców;

3. głowy rodzin — wykaz wszystkich tych osób należących do ich gospodarstwa domowego, które posiadają własny dochód.

Wzywa się przeto wszystkie wymienione osoby do przedłożenia poszczególnionych wyżej wykazów w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego na rok 1910 i wyznacza się w tym celu termin do 15. listopada b. r.

Wykazy te sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Wykazy pod 2 i 3 stanowić mają przy budynkach wynajętych załącznik wykazu pod 1. i przedłożone być mają przez właścicieli domów łącznie z tymże wykazem tej władzy podatkowej, w której okręgu dotyczący dom leży.

Z jakiego dnia podany ma być stan mieszkańców w tych trzech wykazach oznaczą poszczególne władze podatkowe I. instancyi.

Jakie zeznania zawierać ma każdy z wykazów wyżej wspomnianych, wskazują rubryki odnośnych druków.

Bliższe wyjaśnienia w tym względzie obejmuje zresztą, obok powołanego na wstępie postanowienia prawnego, artykuł 39 rozporządzenia wykonawczego z dnia 24. kwietnia 1897 Dz. u. p. Nr. 108.

Co do następstw nieprzedłożenia wykazów lub zeznań nieprawdziwych odsyła się strony interesowane do postanowień § 247 powołanej na wstępie ustawy.

Lwów, dnia 6. września 1909.

Nr. 128.

U s t a w a

z dnia 20. sierpnia 1909, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o utworzeniu z posiadłości powstałych z rozparcelowanych dóbr tabularnych Zagórze, powiat Przeworsk, nowej gminy administracyjnej pod nazwą Medynia kańczucka.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Posiadłości powstałe wskutek rozparcelowania majętności tabularnej Zagórze, powiat Przeworsk, a stanowiące zwarty obszar, tworzyć mają nową samoistną gminę administracyjną pod nazwą Medynia kańczucka.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Bad Ischl, dnia 20. sierpnia 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 26. października 1909. **Część XVII.**

Nr. 129.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z 10. września 1909 L. 86.841, w przedmiocie zezwolenia gminie Ciężkowice na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy § 83 ustawy z 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Ciężkowice na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku przyznany pierwotnie ustawą z 26. stycznia 1888 r. Dz. ust. kraj. Nr. 22, a następnie przedłużony rozporządzeniami Wydziału krajowego z 5. stycznia 1894 Dz. ust. kraj. Nr. 8, z 9. listopada 1897 r. Dz. ust. kraj. Nr. 69, tudzież z 27. listopada 1903 Dz. ust. kraj. Nr. 120, na dalszych sześć lat, a to od 1. stycznia 1910 do końca 1915 r. pod dotychczasowymi warunkami i w dotychczasowej wysokości z tem zastrzeżeniem, że na czas po koniec roku 1910 nie będzie mogła gmina dochodu z tych opłat zabezpieczyć inaczej, jak tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego fnnduszu propinacyjnego, względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 130.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 29. września 1909 L. 106.340, w sprawie zezwolenia gminie Grybów na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Grybów na dalszy pobór opłaty od piwa przyzwolonej pierwotnie ustawą z dnia 2. marca 1887 Dz. u. kr. Nr. 25, a następnie przedłużony rozporządzeniami Wydziału krajowego z dnia 14. lutego 1897 Dz. u. kr. Nr. 12, tudzież z dnia 30. listopada 1906 Dz. u. kr. Nr. 162, na przeciąg lat 5, począwszy od roku 1910 do końca 1914 w dotychczasowej wysokości po 3 korony 40 hal. od jednego hektolitra.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 131.

Ustawa

z dnia 23. września 1909 o wcieleniu gminy Posady sanockiej, powiatu Sanockiego, do gminy miasta Sanoka.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Gminę administracyjną Posada sanocka, powiatu Sanok, wciela się do gminy miasta Sanoka.

Art. II.

Majątek gminy Posady sanockiej zostaje włączony do majątku gminy miasta Sanoka, zaś gmina Sanok przyjmuje na siebie wszystkie zobowiązania gminy Posady sanockiej.

Art. III.

Wszelkie prawa przysługujące c. k. galic. funduszowi propinacyjnemu do końca roku 1910 na terytoryum dotychczasowej gminy Posady sanockiej pozostają niniejszą ustawą nienaruszone i gminie miasta Sanoka nie będzie przysługiwać prawo nakładania na dochody z praw tych ani na wykonywanie ich na terytoryum dotychczasowej gminy Posady sanockiej do tego czasu żadnych opłat gminnych.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 23. września 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 132.

U s t a w a

z dnia 2. września 1909 zezwalająca Reprezentacyi powiatowej w Tłumaczu na przyjęcie imieniem powiatu poręki za założyć się mającą powiatową kasę oszczędności w Tłumaczu tudzież za lokowane w niej wkładki i ich oprocentowanie, oraz zezwalająca tejże Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 50.000 K.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Tłumaczu zezwala się na przyjęcie imieniem powiatu Tłumackiego poręki za powiatową kasę oszczędności w Tłumaczu, tudzież za lokowane w niej wkładki i ich należyte oprocentowanie.

Art. II.

Reprezentacyi powiatowej w Tłumaczu zezwala się w myśl § 24 ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 50.000 K, na założenie kasy oszczędności i na dostarczenie tejże kasie kapitału obrotowego.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 2. września 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 133.

U s t a w a

z dnia 29. września 1909 w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Dolinie na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 40.000 K.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Dolinie zezwala się w myśl § 24 ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu w Banku krajowym pożyczki komunalnej w kwocie 40.000 K na pokrycie kosztów adaptacyi i wewnętrznego urządzenia szpitala powszechnego w Dolinie.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29. września 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 134.

U s t a w a

z dnia 29. września 1909 o zezwoleniu Reprezentacyi powiatowej w Białej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 367 400 K na pokrycie połowy kosztów budowy szpitala w Białej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Białej zezwala się w myśl postanowień § 24. ustawy o Reprezentacyi powiatowej z 12. sierpnia 1866 Dz. u. kr. Nr. 21, na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 367.400 K na pokrycie połowy kosztów budowy szpitala powszechnego w Białej.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29. września 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 135.

U s t a w a

z dnia 16. września 1909, zmieniająca postanowienia §§ 41 i 87 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

§§ 41 i 87 krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, zostają uchylone w dotychczasowem brzmieniu i mają opiewać jak następuje:

§ 41.

Do stawiania w wodach publicznych wszelkich budowli wodnych, mających na celu uregulowanie wody lub ochronę od wody, potrzeba zezwolenia właściwej władzy politycznej.

Pozwolenie takie wtedy tylko potrzebne jest do podobnych budowli w wodach prywatnych, jeżeli one oddziaływują na cudze prawa, albo na jakość, bieg, lub wysokość wody w wodach publicznych.

Przy budowlach ochronnych i regulacyjnych w wodach publicznych, które przeprowadza państwo, albo które w interesie publicznym zarządzone zostały osobną ustawą krajową na podstawie projektu zatwierdzonego przez interesowane Ministerstwa, odpada potrzeba udzielenia pozwolenia, o ile do do tych budowli nie mają zastosowania postanowienia ustawy z 30. czerwca

1884 Dz. p. p. Nr. 117; postępowanie wodno-prawne zatem, które co do takich projektów przeprowadzać ma polityczna władza krajowa, jako I. instancya, ograniczyć się winno do rozprawy nad zarzutami i roszczeniami stron interesowanych wobec urządzeń przewidzianych w projekcie szczegółowym i do wydania orzeczenia co do tych zarzutów i roszczeń.

§ 87.

W razie jeżeli nastąpi warunek wskazany w § 37 (§ 17 ustawy państwowej), musi orzeczenie władzy politycznej zawierać postanowienie co do jakości i wysokości uiścić się mającego wynagrodzenia, które w braku zezwolenia wierzycieli tabularnych ma być złożone w sądzie realnym, któremu podlega grunt wywłaszczyć lub służebnością obciążyć się mający.

Jeżeli się interesowani tem nie zadowolą, kwota wynagrodzenia ma być oznaczoną przez sądowe oszacowanie według zasad postępowania przy wywłaszczeniu, do którego obydwie strony powołać należy.

O sądowe oszacowanie winni interesowani odnieść się w ciągu jednego roku po prawomocności orzeczenia władzy politycznej do tego Sądu powiatowego, w którego okręgu znajduje się urządzenie uzasadniające żądanie wynagrodzenia.

Wykonaniu służebności jednak, albo wywłaszczeniu nie można przeszkadzać, skoro tylko orzeczenie władzy politycznej stało się prawomocnem i tymczasowo wyznaczona kwota wynagrodzenia albo wykupna sądownie została złożoną, albo też zabezpieczonem zostało rocznie płacić się mające wynagrodzenie.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, sprawiedliwości, spraw wewnętrznych, handlu i robót publicznych.

Wiedeń, dnia 16. września 1909.

Franciszek Józef w. r.

Ritt w. r. **Bráf** w. r.

Weiskirchner w. r. **Hochenburger** w. r.

Nr. 136.

U s t a w a

z dnia 4. października 1909, o zezwoleniu gminie Andrychów (powiat Wadowice) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Andrychów (powiat Wadowice) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1912 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 16 h czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 16 K;
2. Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: araku, rumu, koniaku, ponczowej essencyi, likieru, rozolisu i innych słodzonych napojów spirytusowych po 11 koron, czyli od jednego litra po 11 halerzy;
3. od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 3 K 40 h;
4. od jednego hektolitra miodu po 22 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Andrychów.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postsnowienie co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną po koniec roku 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w Andrychowie a dla przeprowadzenia tej dzierżawy po koniec roku 1910 obowiązaną jest gmina zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi.

Art. VII.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostają uchylone postanowienia ustawy z dnia 15. kwietnia 1899, Dz. u. kr. Nr. 43.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 4. października 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 137.

U s t a w a

z dnia 4. października 1909, o zezwoleniu gminie Majdan (powiat Kolbuszowa) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Majdan (powiat Kolbuszowa) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1910 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. od jednego litra stustopniowego spirytusu dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 h czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 11 K;

2. Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jakoto: araku, rumu, koniaku, ponczowej essencyi, likieru śliwowicy i rozolisu po 11 K czyli od jednego litra po 11 h;

3. Od jednego hektolitra piwa po 2 K;

4. Od jednego hektolitra miodu po 11 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Majdan.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Majdanie, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest

gmina zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Majdanie.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń dnia 4. października 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 138.

Ustawa

z dnia 22. września 1909, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o utworzeniu z posiadłości powstałych z rozparcelowanych dóbr tabularnych w Majdanie średnim, powiat Nadwórna, nowej gminy administracyjnej pod nazwą św. Józef.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Posiadłości powstałe wskutek rozparcelowania majętności tabularnej w Majdanie średnim powiat Nadwórna a wchodzące w skład gminy katastralnej Majdan graniczny tworzyć mają nową samoistną gminę administracyjną św. Józef.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 22. września 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 139.

U s t a w a

z dnia 4. października 1909, o zezwoleniu gminie miasta Buczacza na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Buczacza zezwala się pobierać opłaty gminne od napojów spirytusowych i piwa przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi według następującej taryfy:

1. od napojów spirytusowych, przy których zawartość alkoholowa da się oznaczyć alkoholometrem 22 h od jednego litra alkoholu albo 22 K od jednego hektolitra alkoholu;

2. od jednego litra rumu, araku, rozolisu i wszelkich innych słodzonych napojów spirytusowych, przy których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć alkoholometrem 11 h od litra albo 11 K od hektolitra i wreszcie

3. od jednego hektolitra piwa 3 K 40 h.

Prawo poboru opłat od napojów spirytusowych ustaje z końcem roku 1910, zaś od piwa z końcem roku 1909.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Buczacza.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można obciążać nią produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ustawy z 20. czerwca 1888 Dz. p. p. Nr. 95, w brzmieniu cesarskiego rozp. z 17. lipca 1899 Nr. 120 Dz. p. p. wolną jest ona od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Dzierżawa niniejszych opłat ma być połączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Buczaczu a to za poprzedniem porozumieniem się gminy z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Buczaczu.

Art. VI.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art VII.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia. Równocześnie przestaje obowiązywać ustawa w przedmiocie opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa w gminie miasta Buczacza z dnia 19. marca 1883 Dz. u. kr. Nr. 62, której czas trwania przedłużony został rozporządzeniami Wydziału krajowego z dnia 25. sierpnia 1893 Dz. u. kr. Nr. 61 i z dnia 17. stycznia 1902 Dz. u. kr. Nr. 6, wydanemi w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 4. października 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 140.

U s t a w a

z dnia 4. października 1909, o zezwoleniu gminie Jaśliska (powiat Sanok) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Jaśliska (powiat Sanok) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy przez przeciąg lat pięciu opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów przeznaczonych dla miejscowej konsumcyi według następującej taryfy:

1. Od jednego litra trunków spirytusowych po 11 h czyli od jednego hektolitra po 11 K;

2. Od jednego hektolitra piwa po 2 K 12 h;

3. Od jednego hektolitra miodu po 10 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Jaśliska.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa. dochodu z tych opłat ma być po koniec r. 1910 złączoną z dzierżawą prawa propinacyi w Jaśliskach a dla przeprowadzenia tej dzier-

żawy po koniec r. 1910 obowiązaną jest gmina zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 4. października 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 17. listopada 1909. **Część XVIII.**

Nr. 141.

U s t a w a

z dnia 5. października 1909, o osuszeniu bagien Rzeszowskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich: Dąbrowa, Trzciana, Mrowla, Świlcza, Bratkowice, Lipie, Rogóżnica, Rudna mała i Rudna wielka powiatu Rzeszowskiego, tudzież w gminie i obszarze dworskim Klęczany powiatu Ropczyckiego ma być wykonane jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie § 45 krajowej ustawy wodnej z 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1905, który preliminuje koszta robót na 460.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu budowy.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §§ 6 i 4 ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy a to w myśl § 66 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§ 4.

Termin rozpoczęcia i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w § 3 pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 5.

Wykonanie robót oraz zarząd funduszu budowy obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Administracyą państwa, której podobnie jak i Wydziałowi spółki wodnej przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 6.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz którym zarządzać będzie Wydział spółki.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp potoków i rowów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12;

3. z corocznych datków spółki wodnej, które mają być rozłożone na członków spółki według miary ustanowionej w statucie.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 5. października 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Bráf** w. r.

Nr. 142.

U s t a w a

z dnia 5. października 1909 o regulacyi potoków Kłodnicy (Nieżachówki) i Brydnicy z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Regulacya potoku Kłodnicy (Nieżachówki) od mostu na gościńcu państwowym w Nieżuchowie do ujścia do Dniestru, tudzież potoku Brydnicy z dopływami ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie § 45 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1907, który preliminuje koszta robót na 1,750.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 6 ustępu 2 i § 4 ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztę preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl § 66 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§ 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w § 3 pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp potoków Kłodnicy (Nieżachówki) i Brydnicy z dopływami;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwacyę, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut, mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń dnia 5. października 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Bráf** w. r.

Nr. 143.

U s t a w a

z dnia 5. października 1909, o regulacyi rzeki Sołokii z dopływami.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Regulacya rzeki Sołokii od jazu w Korniach do ujścia do Bugu z dopływami ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie § 45 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1908, który preliminuje koszta robót na 6,000.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 6 ustępu 2 i § 4 ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl § 66 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§ 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w § 3 pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1 z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp rzeki Sołokii dopływów;

2. z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwacyę, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 5. października 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Bráf** w. r.

Nr. 144.

U s t a w a

z dnia 5. października 1909 o regulacyi potoku Macochy z dopływami.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Regulacya potoku Macochy od mostu na drodze gminnej w Kętach do ujścia do Soły wraz z dopływami ma być wykonaną jako przedsiębiorstwo przymusowej spółki wodnej, mającej się zawiązać na podstawie § 45 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, subwencyonowane z funduszu krajowego.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z r. 1907, który preliminuje koszta robót na 1,166.000 koron.

Wydział krajowy zostaje jednak upoważniony do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

§ 3.

Koszta budowy wraz z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl § 6 ustępu 2 i § 4 ustępu 2 a) ustawy z dnia 30. czerwca 1884 Dz. u. p. Nr. 116, bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent kosztów, z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym przez władze administracyjne oznaczyć się mającym resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl § 66 krajowej ustawy wo-

dnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa. które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§ 4.

Termin rozpoczęcia robót i czas trwania budowy, tudzież wysokość i termina płatności corocznych rat datków kraju, państwa i stron interesowanych w § 3 pod c) wymienionych oznaczy Wydział krajowy wspólnie z Administracyą państwa.

§ 5.

Dla utrzymania wykonanych robót ma być utworzony oddzielny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z dochodów uzyskanych z wydzierżawiania skarp potoku Macochy i dopływów;

2 z grzywien nakładanych za przekroczenia wodne przy tem przedsiębiorstwie, w myśl art. I. ustawy z dnia 4. stycznia 1903 Dz. u. kr. Nr. 12;

3. z corocznych datków kraju i prestacyj konkurencyjnych.

Dalsze postanowienia co do wysokości datków kraju i prestacyj konkurencyjnych na konserwacyę, oraz co do zarządzeń potrzebnych dla utrzymania wykonanych budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§ 6.

Zarząd budowy oraz funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego obejmie Wydział krajowy.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału określi statut, mający się ułożyć przez władzę polityczną.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, krόremu podobnie jak i stronom interesowanym przyznany będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania państwowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa określi rozporządzenie wykonawcze, które ułoży Wydział krajowy, wspólnie z Administracyą państwa.

§ 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa i skarbu.

Wiedeń, dnia 5. października 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Bráf** w. r.

Nr. 145.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. października 1909 L. 114.837, w sprawie zezwolenia gminie Maków na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Maków na dalszy pobór pierwotnie ustawą z dnia 17. kwietnia 1895 Dz. u. kr. Nr. 37, przyzwolony, i następnie rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 10. października 1899 Dz. u. kr. Nr. 130, i z dnia 27. września 1904, Dz. u. kr. Nr. 104, przedłużony pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i dereniaku na dalszych lat pięć od 1. stycznia 1910 do końca grudnia 1914 w wysokości i pod warunkami określonymi w powołanej wyżej ustawie, oraz z zastrzeżeniem, że gmina obowiązaną będzie po koniec roku 1910 zabezpieczyć dochód z tych opłat tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego względnie z miejscowym dzierżawcą prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 146.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 4. listopada 1909 L. 18.429/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 18. października 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 23. października 1908 o poborze dodatków powiatowych od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie Turka.

U c h w a ł a

Reprezentacyi powiatowej w Turce zezwala się w myśl postanowień § 23 ustawy z dnia 17. czerwca 1874 Dz. u. kr. Nr. 51, pobierać w roku 1909 na cele powiatu dodatki powiatowe w wysokości 85% (ośmdziesiąt pięć) od państwowych podatków bezpośrednich, w powiecie przypisanych, z wyłączeniem podatku osobisto-dochodowego, a to obok 18% dodatku na cele drogowe, przepisanego §-fem 12 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 147.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego z dnia 19. października 1909 L. 111.314, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Sokalu koncesyi do pobierania opłat myta na drodze powiatowej Bełz-Waręż.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Sokalu na dalszych pięć lat koncesyę z dnia 27.

lipca 1899 (Dz. u. kr. Nr. 99/VI.), do pobierania opłat myta na drodze powiatowej Bełz-Waręż w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 30. listopada 1909. **Część XIX.**

Nr. 148.

U s t a w a

z dnia 13 listopada 1909 w przedmiocie przyłączenia kilkunastu gmin i kilku obszarów dworskich do miasta Krakowa, wyłączenia tychże gmin i obszarów dworskich z okręgów Rad powiatowych Krakowskiej i Wielickiej, tudzież w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 6. października 1901, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 108, nadającej statut dla stoł. król. miasta Krakowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminy i obszary dworskie, w Krakowskim autonomicznym powiecie położone, a mianowicie gminy: Półwsie Zwierzynieckie, Zwierzyniec, Czarna Wieś z Kawiorami, Nowa Wieś Narodowa, Łobzów, Krowodrza, Grzegórzki-Piaski, część gminy Prądnik biały, położona po prawym brzegu potoku Sudoł, część gminy Prądnik czerwony, leżąca po prawym brzegu rzeki Białuchy, a z przysiółka Prądnika czerwonego-Olszy część aż po obecny wał fortyfikacyjny, oraz obszary dworskie: Półwsie Zwierzynieckie i Zwierzyniec — a następnie gminy i obszary dworskie, położone w autonomicznym powiecie Wielickim, a mianowicie gminy: Zakrzówek z Kapelanką i Dębniki — oraz obszary dworskie: Zakrzówek, Kapelanka i Dębniki z Rybakami — zostają połączone z miastem Krakowem w jedną gminę miejscową pod wspólną nazwą stołeczne królewskie miasto Kraków.

Art. II.

Wskutek tego połączenia przestają w art. I. wymienione, a w całości do Krakowa wcielone, gminy i obszary dworskie istnieć jako samodzielne jednostki administracyjne, tamże zaś wyszczególnione części gmin Prądnik biały i Prądnik czerwony z Olszą zostają odłączone od dotyczących gmin.

Art. III.

Granica rozszerzonego miasta Krakowa od strony samodzielnej części gminy Prądnik biały biegnie środkiem koryta potoku Sudoł, a mianowicie środkiem parceli l. k. 553, aż do jej wschodniego końca, od tego punktu zaś północno-wschodnią granicą parceli l. k. 140/2, a następnie północną granicą parceli l. k. 513 i 532 aż do północnego końca wschodniej granicy odłączonej części gminy Prądnik biały, a od strony samodzielnej części gminy Prądnik czerwony biegnie nowa granica środkiem rzeki Białuchy, stanowiącej parcelę l. k. 1100.

Od strony obszaru dworskiego Olsza odcina granicę rozszerzonego miasta Krakowa wschodnia strona parceli l. k. 66/3 i południowa strona parceli l. k. 79, leżąca między parcelą l. k. 80/1, a wschodnią stroną parceli l. k. 66/3.

Art. IV.

Równocześnie z przyłączeniem do Krakowa zostają wymienione w art. I. gminy i części gmin oraz obszary dworskie wyłączone z odnośnych okręgów Rad powiatowych Krakowskiej i Wielickiej.

Art. V.

Gmina miasta Krakowa przejmuje prawa i obowiązki gmin w całości przyłączonych, z wyjątkiem praw i obowiązków, wypływających z takich umów, które potrzebują do ważności swej zatwierdzenia przez władze przełożone, a które zatwierdzenia tego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jeszcze nie uzyskały.

Co do stosunków gminy miasta Krakowa z gminami, z których tylko części odłączono, celem ich przyłączenia do Krakowa, obowiązują umowy, zawarte między temiż gminami, a gminą miasta Krakowa.

Art. VI.

Gmina miasta Krakowa obowiązaną jest ściśle dopełnić zobowiązań przyjętych mocą zawartych z wymienionymi w artykule I. gminami i obszarami dworskimi umów, zatwierdzonych uchwałą Rady miasta z dnia 19. września 1907.

Nad ścisłem dopełnieniem powyższych zobowiązań czuwać będzie Wydział krajowy, któremu w tym celu służy prawo zarządzić stosowne środki zaradcze.

Gdyby Rada miejska nie wstawiła we właściwym czasie w swój budżet kwoty, potrzebnej na pokrycie wydatków, połączonych z wypełnieniem takiego zobowiązania, będzie miał Wydział krajowy prawo kwotę tę wstawić do budżetu miejskiego.

Art. VII.

W celu złagodzenia, względnie usunięcia utrudnień w administracyi powiatowej, powstających z powodu wyłączenia z okręgu Rady powiatowej Krakowskiej i Wielickiej gmin i obszarów dworskich w art. I. wymienionych, oraz w celu uregulowania stosunków, wynikłych z odpowiedzialności za zobowiązania Wielickiej Kasy oszczędności gmin i obszarów dworskich, w Wielickim powiecie autonomicznym położonych, a również w art. I. wymienionych, obowiązaną jest gmina miasta Krakowa uiścić:

a) Reprezentacyi powiatowej w Krakowie w pierwszych trzydziestu latach po przejściu wymienionych w art. I. tej ustawy gmin i obszarów dworskich, względnie części gmin, pod zarząd Rady miejskiej i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa (art. XIV.) corocznie w ratach kwartalnych z dołu na podstawie wyniku podatkowego za rok ubiegły taką kwotę, która się równa różnicy pomiędzy 49 razy wziętą wydatnością jednego halerza w gminach przy powiecie Krakowskim pozostających a kwotą 116.000 K.;

b) Reprezentacyi powiatowej w Wieliczce w pierwszych dwudziestu latach po przejściu wymienionych w art. I. tej ustawy gmin i obszarów dworskich pod zarząd Rady miejskiej i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa (art. XIV.) corocznie sumę 3.662 K, a prócz tego do końca roku 1912 corocznie sumę 3.866 K, wreszcie w pierwszym roku po przejściu rzeczonych gmin i obszarów dworskich pod zarząd Rady miejskiej i Magistratu król. stoł. miasta Krakowa jednorazowo sumę 47.650 K.

Na wypadek sporu między gminą miasta Krakowa a powiatem Krakowskim co do oznaczenia podstaw i wysokości odszkodowania, n. p. wskutek zmiany systemu podatkowego, rozstrzygnie rzecz Wydział krajowy.

Art. VIII.

Z dniem wcielenia do stoł. król. miasta Krakowa wymienionych w art. I. gmin i obszarów dworskich, oraz części gmin (art. XIV.) przechodzi na gminę miasta Krakowa obowiązek utrzymywania, znajdujących się na wcielonym do miasta Krakowa obszarze, dróg gminnych i powiatowych, jako dróg gminnych.

Z dniem powyższym przechodzi na gminę miasta Krakowa prawo poboru myta, przysługujące dotąd Radzie powiatowej w Wieliczce na mocy ustawy z dnia 10. września 1892, Dz. u. kr. Nr. 71.

Art. IX.

Prawo propinacyjne na terytoryach gmin i obszarów dworskich do miasta Krakowa przyłączonych, pozostaje niezmienione do końca roku 1910.

Po roku 1910 terytorya te podlegać będą przepisom, obowiązującym dla miasta Krakowa (art. I. ustawy krajowej z dnia 20. grudnia 1905, Dz. u. kr. Nr. 11 ex 1906).

Art. X.

Ustawy krajowe, obowiązujące w mieście Krakowie, mają obowiązywać także i w powstałem przez przyłączenie sąsiednich gmin i obszarów dworskich powiększonem terytoryum miasta Krakowa, o ile tą ustawą dla tego terytoryum osobne przepisy nie zostały wydane.

W sprawie przepisów budowlanych dla terytoryów przyłączonych do miasta Krakowa gmin i obszarów dworskich wydane zostaną w drodze ustawy krajowej osobne postanowienia z uwzględnieniem zawartych umów (art. VI.) i stosunków miejscowych.

Do czasu ustawodawczego uregulowania powyższych stosunków obowiązywać będzie w przyłączonych terytoryach ustawa budownicza dla miasta Krakowa z dnia 18. lipca 1883, Dz. u. kr. Nr. 63, zmieniona częściowo ustawą z dnia 28 marca 1905, Dz. u. kr. Nr. 57 z następującymi wyjątkami:

1. Istniejące dotąd na całym obszarze, do miasta Krakowa niniejszą ustawą przyłączonym nieogniotrwałe pokrycia dachów, winny być w ciągu lat 15, licząc od dnia wejścia w życie tej ustawy, zamienione na ogniotrwałe.

2. Na przyłączonym do miasta Krakowa obszarze gminy Zwierzyniec wolno będzie przez lat 20 od dnia wejścia w życie tej ustawy stawiać domy parterowe. Również na folwarku zwierzynieckim na terytoryum przyłączo-

nego do Krakowa obszaru dworskiego Zwierzyniec, stawiać będzie wolno parterowe domy, jednak tylko dla służby folwarcznej i klasztornej.

3. Rada miasta Krakowa jest upoważnioną do wydania z uwzględnieniem zawartych umów (art. VI.) i miejscowych stosunków, przejściowych przepisów co do urządzenia, względnie przerobienia dołów kloacznych i gnojowisk, oraz co do przebudowy istniejących budynków mieszkalnych i gospodarczych.

Art. XI.

Postanowienia § 18, § 29, § 30, § 31, § 32, § 33, ustęp 1. i 2., § 36 ustęp 2, 9 i 10, § 41, § 45, § 53 ustęp 1. i 5. ustawy z dnia 6. października 1901 Dz. u. kr. Nr. 108, obejmującej statut gminy stoł. król. miasta Krakowa, znosi się w ich dotychczasowem brzmieniu, a natomiast opiewać mają jak następuje:

§ 18.

Rada miejska składa się z 83 członków (radców miejskich).

Z powyższej ilości członków Rady miejskiej wybierają wyborcy zamieszkali na terytorium Krakowa, jakie istniało przed obecnie dokonanem przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich, 72 radców, a wyborcy zamieszkali na terytoryach, przyłączonych obecnie do Krakowa gmin i obszarów dworskich, 11 radców. W szczególności zaś wybierają wyborcy zamieszkali na terytorym dotychczasowej gminy: Zakrzówek z Kapelanką 1 radcę, Dębniki 1 radcę, Półwsie Zwierzynieckie 1 radcę, Zwierzyniec 1 radcę, Czarna Wieś z Kawiorami 1 radcę, Nowa wieś Narodowa 1 radcę, Łobzów 1 radcę, Krowodrza 2 radców, część Prądnika białego oraz część Prądnika czerwonego i Olszy 1 radcę Grzegórzki-Piaski 1 radcę.

Wyborcy zamieszkali na przyłączonych do Krakowa obszarach dworskich będą wykonywali czynne prawo wyborcze razem z wyborcami tej gminy, z którą obszar dworski wspólną nosi nazwę.

Członków rady miejskiej wybierają członkowie gminy, prawo głosowania mający. Gdyby powyższa liczba radców miejskich pomiędzy jednym a drugim wyborem przez śmierć lub rezygnacyę, lub utratą urzędów się zmniejszyła, wtedy rada miejska do pełnienia obowiązków radców przyzwie tych, którzy przy odnośnym wyborze po wybranych w kole oddziale lub okręgu wyborczym, do którego ubyły radca należał, największą liczbę głosów otrzymali. Radcy, przez Radę miejską przybrani, tylko do najbliższych wyborów obowiązki pełnić będą (§ 45).

§ 29.

Celem dopełnienia wyborów będą wyborcy, zamieszkali na terytoryum miasta Krakowa, jakie istniało przed obecnem przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich, podzieleni na trzy koła wyborcze:

W pierwszem mieścić się będą wyborcy, wymienieni w § 19 pod literami: a), b), c), d), e), f), g), h), i), k), l), m);

w drugiem właściciele lub dożywotnicy nieruchomości, o których mówi § 19 pod literą n);

w trzeciem wyborcy wymienieni w § 19 pod literami o) i p).

Wyborcy, zamieszkali na terytoryach przyłączonych do Krakowa gmin i obszarów dworskich, będą wykonywali w wyznaczonych dla nich okręgach czynne prawo wyborcze razem, bez podziału na koła wyborcze.

§ 30.

Dla wyborców, zamieszkałych w granicach Krakowa, jakie istniały przed obecnem przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich, ustanawia się następujące oddziały dla wyborców koła drugiego i trzeciego:

Koło drugie podzielone będzie na dwa oddziały, według wysokości podatku. W tym celu należy ułożyć spis wyborców, w porządku wysokości wymierzonego im na rok ostatni podatku domowo-czynszowego, gruntowego i 5% podatku od budynków uwolnionych od podatku domowo-czynszowego, poczynając od najwyżej, a kończąc na najniżej opodatkowanych.

Suma podatku tak uporządkowanego, podzielona będzie na dwie połowy; wyborcy w pierwszej połowie ogólnej sumy podatkowej umieszczeni, stanowić będą pierwszy oddział, zaś należący do drugiej połowy, drugi oddział drugiego koła.

Koło trzecie podzielone będzie na trzy oddziały.

Oddział pierwszy obejmować będzie wyborców, wymienionych w § 19 pod lit. p), tudzież z wyborców wymienionych w § 19 pod lit. o), te osoby, które przy ostatnim rozkładzie podatku zarobkowego powszechnego zaliczone zostały do I. i II. klasy opodatkowanych.

Oddział drugi obejmować będzie z wyborców, wymienionych w § 19 pod lit. o), te osoby, które są rękodzielnikami, posiadającymi kartę przemysłową, na samoistnie prowadzony przemysł rękodzielniczy, o ile nie należą do oddziału, pierwszego, trzeciego koła.

Oddział trzeci obejmować będzie resztę wyborców, wymienionych w § 19, pod lit. o), nie zaliczonych ani do pierwszego, ani do drugiego oddziału tego koła.

Wyborcy, zamieszkali na terytoryum dotychczasowej gminy Krowodrza, wybierać będą swoich członków Rady miejskiej w 2 terytoryalnych okręgach, a mianowicie wyborcy, zamieszkali na części dotychczasowej gminy Krowodrzy, graniczącej z dzielnicami Kleparz i Piasek aż po obecną linię akcyzową, wybierać będą wraz z wyborcami Krowodrzy murowanej 1 radcę a wyborcy, zamieszkali w Krowodrzy poza obecną linią akcyzową, wybierać będą drugiego radcę.

Wyborcy wszystkich innych przyłączonych do Krakowa gmin sąsiednich, o ile im według § 18 niniejszego statutu służy prawo wyboru własnego reprezentanta do Rady miejskiej, wybierać ich będą w okręgach, odpowiadających granicom, jakie gminy te posiadały w czasie przyłączenia ich do miasta Krakowa, powiększonym o terytoryum obszaru dworskiego, posiadającego z gminą wspólną nazwę.

§ 31.

Liczba wybrać się mających radców miejskich z terytoryum Krakowa, jakie istniało przed przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich, będzie podzielona pomiędzy trzy koła wyborcze w ten sposób, że na każde koło przypada 24 radców.

W kole drugiem każdy oddział wybiera połowę radców, na toż koło do wyboru przypadających.

W kole trzeciem wybiera pierwszy oddział 10 radców, drugi oddział 4 radców, trzeci oddział 10 radców.

Liczbę radców wybierać się mających z terytoryów przyłączonych do Krakowa gmin i obszarów dworskich, tudzież okręgi, z których radcy ci mają być wybrani, podaje § 18 i 30 tego statutu.

§ 32.

Spisy wyborców, zamieszkałych na tem terytoryum miasta Krakowa, jakie istniało przed obecnem przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich sporządzone będą według wyżej wymienionych kół wyborczych i to w kole pierwszem w porządku alfabetycznym, w kole drugiem i trzeciem zaś w porządku wysokości podatku.

Dla każdego oddziału wyborczego koła trzeciego ułożony będzie odrębny spis wyborców. Spisy obejmować będą imiona i nazwiska wyborców (§ 30), tytuł, na którym się ich prawo głosowania opiera a w szczególności w kole drugiem, wymienienie realności, numeru, ulicy i dzielnicy miasta, zaś w kole trzeciem wymienienie rodzaju zatrudnienia lub przedsiębiorstwa za-

robkowego; w kole drugiem i trzeciem ma być uwidoczniona obok każdego wyborcy cyfra podatkowa.

Dla każdego okręgu wyborczego na terytoryum Krakowa, powstałego przez przyłączenie sąsiednich gmin i obszarów dworskich, sporządzony będzie osobny spis wyborców. W spisie tym umieszczeni będą wyborcy uprawnieni do głosowania według postanowień tego statutu w porządku alfabetycznym, z uwidocznieniem obok każdego z nich tytułu (§ 30), na którym się ich prawo głosowania opiera.

§ 33.

Ustęp 1. Każdy wyborca ma tylko jeden głos i to w tem kole lub w tym okręgu wyborczym, w którego spisie zamieszczony będzie.

Ustęp 2. Zasadą do zamieszczenia w kołach wyborczych jest główne zatrudnienie wyborcy.

§ 36.

Ustęp 2. Głosowanie odbywa się pisemnie kartkami, które zawierać mają tyle nazwisk, ilu członków Rady miejskiej odnośne koło, oddział lub okręg wybiera.

Ustęp 9. Wybrany w dwóch lub więcej oddziałach albo okręgach wyborczych powinien oświadczyć w dniach trzech, w którym oddziale albo okręgu wyborczym wybór przyjmuje, a gdyby żadnego nie dał oświadczenia, uważanym będzie za przyjmującego wybór w tym oddziale lub okręgu wyborczym, w którym najpierw wybrany został, a gdyby wybory w tych oddziałach lub okręgach wyborczych odbyły się równocześnie, w tym oddziale lub okręgu wyborczym, który los wyciągnięty przez prezydenta miasta na pełnem posiedzeniu Rady miejskiej oznaczy.

Ustęp 10. W takim razie w innych oddziałach lub okręgach wyborczych za wybranych uważać należy tych, którzy po ostatnim wybranym najwięcej otrzymali głosów. W razie równości głosów zastosować należy analogiczne postanowienie ustępu 7 tegoż paragrafu.

§ 41.

Dla uzupełnienia miejsc, opróżnionych wskutek nieważności lub nieprzyjęcia wyboru, poleci Rada miejska prezydentowi rozpisać bezzwłocznie na podstawie tych samych spisów nowy wybór w tem kole, oddziale albo okręgu wyborczym, w którym wybór był unieważniony albo nieprzyjęty.

§ 45.

Radcy miejscy z terytoryum m. Krakowa, jakie istniało przed obecnem przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich, wybierani są na lat sześć. Co trzy lata połowa radców, z każdego koła i oddziału wyborczego wybranych, ustępuje, a na ich miejsce wstępują do Rady nowowybrani z właściwych kół wyborczych, wybory przeto do Rady miejskiej odbywają się co trzy lata.

Ustępujący radcy miejscy pozostają na urzędzie aż do prawomocnego przeprowadzenia nowych wyborów. Po upływie 3 lat od pierwszego wyboru ustępuje wskazana losem połowa członków Rady. Losowanie radców, ustępujących z końcem pierwszego trzechlecia, winno nastąpić w takim czasie, aby nowe wybory na sześć tygodni przed ukończeniem kadencyi nastąpić mogły. Losowania dokonywa prezydent miasta lub jeden z wiceprezydentów wobec zgromadzonej Rady.

Do mandatów, opróżnić się mających z końcem pierwszego trzechlecia przez losowanie, tak samo do opróżnić się mających z końcem sześciolecia mandatów tych radców, którzy przez sześć lat swój urząd sprawowali, wliczyć należy mandaty tych radców, którzy w ciągu ostatniego trzechlecia ubyli z Rady przez śmierć, rezygnacyę, lub z innych przyczyn, statutem przewidzianych i w ten sposób co trzy lata dokonać wyboru na wszystkie opróżnione mandaty.

Członkowie Rady miasta z okręgów utworzonych na przyłączonem do Krakowa terytoryum sąsiednich gmin i obszarów dworskich wybierani są również na lat sześć. Przewidziane w tym paragrafie losowanie połowy członków Rady po upływie 3 lat od pierwszego wyboru nie ma zastosowania do członków Rady miasta, wybranych z okręgów, utworzonych na przyłączonem do Krakowa terytoryum sąsiednich gmin i obszarów dworskich.

§ 53.

Ustęp 1. W razie rozwiązania Rady miejskiej przez polityczną władzę krajową mają być najdalej do sześciu tygodni ogłoszone i rozpisane nowe wybory 83 członków Rady.

Ustęp 5. Z radców, po rozwiązaniu Rady wybranych z terytoryum Krakowa, jakie istniało przed przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarow dworskich, ustąpi po upływie pierwszego trzechlecia z każdego koła i oddziału połowa, którą los oznaczy. Losowania dokona prezydent na posiedzeniu Rady.

Losowanie powyższe nie dotyczy członków Rady miasta wybranych z okręgów położonych na terytoryach przyłączonych do Krakowa sąsiednich gmin i obszarów dworskich.

Art. XII.

Czas trwania mandatu członków Rady miasta, wybranych z terytoryum Krakowa, jakie istniało przed obecnem przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich, nie doznaje zmiany przez obecne rozszerzenie granic miasta Krakowa.

Art XIII.

Wybór członków Rady miasta Krakowa z okręgów, utworzonych z powodu przyłączenia do miasta Krakowa gmin i obszarów dworskich, nastąpi po myśli przepisów tego statutu zaraz po faktycznem przejęciu tych gmin i obszarów dworskich pod zarząd gminy miasta Krakowa.

Wybrani z powyższych okręgów nowi członkowie Rady miasta pełnić będą swe funkcye aż do najbliższych wyborów do Rady miasta, poczem nastąpią tak na terytoryum miasta Krakowa, jakie istniało przed obecnem przyłączeniem sąsiednich gmin i obszarów dworskich, jakoteż i na terytoryum Krakowa, powstałem przez przyłączenie tychże gmin i obszarów dworskich, nowe wybory po myśli przepisów, zawartych w art. XI. tejże ustawy i w odnośnych paragrafach obowiązującego w Krakowie statutu miejskiego.

Art. XIV.

Termin, w którym wymienione w art. I. tejże ustawy gminy i obszary dworskie, względnie części gmin, przejdą pod zarząd Rady miejskiej i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa, wyznaczy c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Z dniem tym przestaną na przyłączonych do miasta Krakowa terytoryach obowiązywać ustawy krajowe, którym one jako gminy wiejskie względnie obszary dworskie i składowe części autonomicznych powiatów podlegały, a natomiast zaczną obowiązywać ustawy krajowe (art. X.), którym podlega miasto Kraków.

Z dniem powyższym zostaną rozwiązane Rady gminne w gminach, przyłączonych w całości do miasta Krakowa.

Do terminu w niniejszym artykule oznaczonego pozostanie w terytoryach do miasta Krakowa przyłączonych nadal w mocy urzędowa działalność c. k. Władz państwowych administracyjnych.

Art. XV.

Od chwili wejścia w życie niniejszej ustawy, zarządy gmin w całości przyłączonych nie mogą bez zgody prezydenta m. Krakowa zaciągać nowych zobowiązań ani też zawierać umów, względnie przedsiębrać czynności, któreby pociągały za sobą zmiany w stanie posiadania, obciążenia lub używania majątku i dobra gminnego, oraz nie mogą czynić wydatków budżetem gminnym nieprzewidzianych. Budżety uchwalone w powyższym czasie przejściowym na rok następny przez Rady powyższych gmin, muszą być zatwierdzone przez prezydenta miasta Krakowa.

Przeciw odmowie prezydenta m. Krakowa przysługuje jednak Reprezentantom gminnym prawo wniesienia zażalenia do Wydziału krajowego, który rozstrzyga ostatecznie.

C. k. Namiestnictwo i Wydział krajowy zarządzą, aby działalność urzędów państwowych i autonomicznych o ile ona dotyczy przyłączonych gmin i obszarów dworskich jak najspieszniej przekazaną została gminie m. Krakowa w zakresie, statutem tejże gminy określonym.

C. k. Namiestnictwo zarządzi również, aby w miejsce c. k. Władz państwowych, właściwych dotychczas dla gmin i obszarów dworskich, do miasta Krakowa przyłączonych, czynności odnośne objęły c. k. Władze państwowe właściwe dla miasta Krakowa.

Wydział krajowy wyda odpowiednie zarządzenia, aby majątek i dobro gminne przez gminy w całości do miasta Krakowa przyłączone temuż miastu inwentarycznie oddane zostały.

Art. XVI.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. XVII.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń dnia 13. listopada 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 149.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. listopada 1909 L. 19.179/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 2. listopada 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały galic. Sejmu krajowego z dnia 17. września 1908, z dnia 23. września 1908 i z dnia 14. października 1908 o poborze opłat mytniczych:

1. od przewozu przez rzekę Stryj w Wołcniowie powiat Żydaczów;
2. na drodze gminnej I. klasy Pakość-Hussaków-Radochońce wraz z odnogą do Tamanowic w powiecie Mościska;
3. na drodze powiatowej Tarnobrzeg-Grębów w powiecie Tarnobrzeg.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Wołcniowie koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez rzekę Stryj w Wołcniowie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się obszarowi dworskiemu w Wołcniowie w powiecie żydaczowskim prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Stryj w Wołcniowie, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że — analogicznie do postanowień zawartych w § 24 ust. 15 ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1907, Dz. u. kr. Nr. 155, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Wołcniowie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru;

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub zniżeniu tejże.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Mościskach, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I. klasy Pakość-Hussaków-Radochońce wraz z odnogą do Tamanowic

Art. I.

Radzie powiatowej w Mościskach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze gminnej I. klasy Pakość-Hussaków-Radochońce wraz z odnogą do Tamanowic pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 10 i 21 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. i r. kr. Nr. 155).

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na dwu stacyach według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego, drobnego 1 (jeden) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i zniżeniu tejże.

U c h w a ł a

o udzieleniu Radzie powiatowej w Tarnobrzegu, koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Tarnobrzeg - Grębów.

Art. I.

Radzie powiatowej w Tarnobrzegu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Tarnobrzeg - Grębów, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie z zastrzeżeniem zastosowania postanowień zawartych w §§ 21 ust. 3 i 24 ustęp ostatni ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1907 Dz. u. kr. Nr. 155.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy na stacyi w Mokrzyszowie według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 150.

O b w i e s z c z e n i e

Prezydyum c k. Namiestnictwa z dnia 12. listopada 1909 L. 16.462/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Kasperowce w powiecie Zaleszczyckim.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości Kasperowce w powiecie Zaleszczyckim.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów, na podstawie § 320 u. k. karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 151.

U s t a w a

z dnia 2. listopada 1909, o rozłączeniu osad Tyniowice-Chorzów, powiat Jarosław i utworzeniu z nich samoistnych gmin administracyjnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Osady Tyniowice-Chorzów, w powiecie Jarosławskim, tworzące obecnie jedną gminę administracyjną a dwie gminy katastralne, rozdziela się i tworzy się z nich dwie samoistne gminy administracyjne, jedną pod nazwą Tyniowice, drugą zaś pod nazwą Chorzów, a to w granicach dotychczasowych gmin katastralnych.

Art. II.

Do trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ma być rozwiązaną dotychczasowa Rada gminna w Tyniowicach-Chorzowie, a natomiast mają być zarządzone i przeprowadzone wybory do Rady gminnej nowych gmin Tyniowice i Chorzów.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 2. listopada 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 1. grudnia 1909. Część XX.

Nr. 152.

Rozporządzenie

c. k Namiestnictwa z dnia 23. listopada 1909 L. 19.773/pr., w sprawie zamawiania (werbowania) robotników w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem do pracy za granicę.

§ 1.

Każdy, kto zamierza osobiście zamawiać w Galicyi robotników (przemysłowych, fabrycznych, rolnych, górniczych, hutniczych, do budowli, do robót ziemnych i t. p.) do pracy za granicę, a nie odnosi się w tym celu ani do publicznych biur pośrednictwa pracy, ani też do koncesyonowanych biur stręczenia służby i posad, ma się wykazać, że szuka robotników dla własnego przedsiębiorstwa, lub też dla przedsiębiorstwa swego pracodawcy.

Pod wyrazem „zagranica“ nie należy tu rozumieć krajów korony węgierskiej.

Rozporządzenie to nie narusza prawa robotników do zawierania kontraktów najmu pracy za granicę.

§ 2.

Wymaganego w ustępie 1. § 1. dowodu należy dostarczyć przez przedłożenie certyfikatu, wystawionego lub też potwierdzonego przez właściwą władzę administracyjną lub policyjną dotyczącego Państwa.

Certyfikat taki zawierać ma nazwisko i miejsce zamieszkania pracodawcy, siedzibę i rodzaj przedsiębiorstwa, tudzież liczbę robotników, którzy mają być zamówieni.

Jeżeli zamówienie ma być dokonane nie przez pracodawcę osobiście, to certyfikat ma także zawierać nazwisko pełnomocnika, następnie stwierdzenie, w jakim stosunku służbowym lub zarobkowym pozostaje ten pełnomocnik do pracodawcy, tudzież że pełnomocnik ten jest umocowanym do zawarcia kontraktu służbowego.

Certyfikat zawierać ma także potrzebne uwierzytelnienie podpisu, które odpowiadać powinno przepisom traktatu legalizacyjnego, o ile taki z obcem Państwem został zawarty.

Do zamówienia robotników może być także upełnomocnionym dawny a przez pracodawcę ponownie do robót sezonowych przyjęty robotnik sezonowy (przodownik).

§ 3.

Przed rozpoczęciem zamawiania należy zawsze postarać się o wizę certyfikatu przez tę władzę polityczną powiatową względnie państwową władzę policyjną, w której okręgu urzędowym zamawianie ma się odbywać.

Wizy należy odmówić, jeśli według danych okoliczności jest uzasadnionem przypuszczenie, że zamawianie przedstawia się jako stręczenie służby i posad nieuprawnione, wykonywane w sposób przemysłowy.

§ 4.

Zamawiający robotników winien zawsze nosić przy sobie certyfikat i na żądanie okazać go organom władz politycznych i władz bezpieczeństwa.

§ 5.

Przekroczenia tego rozporządzenia karane będą na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z 30. września 1857, Dz. p. p. Nr. 198, grzywną do 200 koron lub też karą aresztu do 14 dni.

§ 6.

Rozporządzenie to nabywa mocy obowiązującej w 14 dni po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 153.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17. listopada 1909 L. 19 178/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 2. listopada 1909, raczył najmiłościwiej zatwierdzić następujące uchwały galic. Sejmu krajowego z dnia

29. października 1908 o poborze opłat mytniczych od mostu na rzece Białej w Burzynie powiat Tarnów oraz od dwóch przewozów przez rzekę Dunajec w Gumniskach pow. Tarnów a mianowicie między Świerczkowem a Ostrowem tudzież między Niedomicami a Głowem.

Uchwała

o udzieleniu gminie wspólnie z obszarem dworskim w Burzynie koncesyi do pobierarania opłat mytniczych od mostu na rzece Białej w Burzynie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się gminie wspólnie z obszarem dworskim w Burzynie, powiatu Tarnowskiego, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Białej w Burzynie, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 24 ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny, na koszt i niebezpieczeństwo gminy i obszaru dworskiego w Burzynie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) hal.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) hal.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) hal.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy Burzyna i obszaru dworskiego w Burzynie wolni są od opłaty myta.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Uchwała

o udzieleniu obszarowi dworskiemu w Gumniskach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozów przez rzekę Dunajec między Swierczkowem a Ostrowem między Niedomicami i Głowem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się obszarowi dworskiemu w Gumniskach powiatu Tarnowskiego, prawo do pobierania myta od dwóch przewozów przez rzekę Dunajec a mianowicie między Świerczkowem a Ostrowem tudzież między Niedomicami a Głowem pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 24 ustawy drogowej z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo obszaru dworskiego w Gumniskach.

Art. II.

Opłatę myta od każdego z powyższych przewozów pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h;

d) od jednej osoby wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu tejże.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 11. grudnia 1909. **Część XXI.**

Nr. 154.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. listopada 1909, L. 121.534/09, w sprawie zezwolenia gminie Sambor z wyłączeniem obszaru t. zw. Wychylówki, należącego dawniej do gminy Radłowice, na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i t. p.

Na podstawie § 87 ustawy z dnia 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Sambor z wyłączeniem obszaru t. zw. Wychylówki, należącego dawniej do gminy Radłowice, na dalszy pobór przyzwolonych jej pierwotnie ustawą z 22. stycznia 1890 r. Dz. u. kr. Nr. 13, a następnie rozporządzeniami Wydziału krajowego z 11. października 1895 Dz. u. kr. Nr. 74, z 16. lutego 1900 Dz. u. kr. Nr. 26 i z 23. grudnia 1904 Dz. u. kr. Nr. 4, ex 1905 przedłużonych opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa, miodu, wiśniaku i t. p. przez rok 1910, a to w wysokości i pod warunkami oznaczonymi w rozporządzeniu Wydziału krajowego z 16. lutego 1900 Dz. u. kr. Nr. 26.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 155.

Ustawa

z dnia 14. listopada 1909, o zezwoleniu gminie Biecz, powiatu Gorlickiego na pobór opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

§ 1.

Gminie Biecz zezwala się na pobór opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego w wysokości dwóch koron rocznie.

§ 2.

Postanowienie wykonawcze oraz wskazanie wypadków, w których dozwolonem będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

W każdym razie są wolne od opłaty psy trzymane na uwięzi, oraz psy do celów wojskowych utrzymywane.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 14. listopada 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 156.

Ustawa

z dnia 27. października 1909, o wcieleniu gminy Podmajerz, powiatu Nowosądeckiego do gminy m. Starego Sącza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Gminę Podmajerz w powiecie Nowosądeckim wciela się do gminy m. Starego Sącza.

Art. II.

Do dni trzydziestu od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy ma być rozwiązana dotychczasowa Rada gminna w Podmajerzu i w Starym Sączu, a natomiast mają być zarządzone nowe wybory do Rady gminnej w Starym Sączu.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. października 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 157.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. listopada 1909, L. 120.426, w sprawie zezwolenia gminie Brody na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na podstawie § 87 ustawy z dnia 13. marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Brody na pobór przyzwolonej pierwotnie ustawą z dnia 6. stycznia 1882, Dz. u. kr. Nr. 8, a następnie rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 8. lutego

1907 Dz. u. kr. Nr. 9, na czas do końca roku 1909, przedłużonej opłaty gminnej od piwa na dalszych pięć lat od 1. stycznia 1910 do końca roku 1914 w wysokości i pod warunkami określonymi w powołanej wyżej ustawie.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 158.

U s t a w a

z dnia 14. listopada 1909, o zezwoleniu gminie Kułaczkowce (powiat Kołomyja) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa, miodu, wiśniaku i maliniaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Kułaczkowce (powiat Kołomyja) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy na przeciąg lat dziesięciu opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

Od jednego litra spirytusu po 11 h czyli od jednego hektolitra spirytusu po 11 K.

Od jednego hektolitra słodzonych napojów spirytusowych jako to: araku, rumu, koniaku, ponczowej esencyi, likieru, śliwowicy i rozolisu po 11 K, czyli od jednego litra po 11 h.

Od jednego hektolitra piwa po 2 K.

Od jednego hektolitra miodu po 10 K.

Od jednego hektolitra wiśniaku i maliniaku po 11 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Kułaczkowce.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 ces. rozp. z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat, wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną po koniec roku 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w Kułaczkowcach, a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmiua po koniec roku 1910 zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galic. funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Kułaczkowcach.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 14. listopada 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 159.

U s t a w a

z dnia 14. listopada 1909, o zezwoleniu gminie Kańczuga (powiat Łańcut), na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych piwa, miodu, wiśniaku, maliniaku i poziomczaku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Kańczuga (powiat Łańcut) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca roku 1919 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych.

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 12 halerzy, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 12 K.

2. Od jednego hektolitra araku, rumu, likieru, koniaku, śliwowicy, rozolisu, ponczowej esencyi i innych słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 6 K, czyli od jednego litra po 6 h.

3. Od jednego hektolitra piwa po 2 K.

4. Od jednego hektolitra miodu, wiśniaku, maliniaku i poziomczaku po 6 koron.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Krańczuga.

Art. III.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6. cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną po koniec roku 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w Kańczudze a dla przeprowadzenia tej dzierżawy obowiązaną jest gmina po koniec roku 1910 zgodnie porozumieć się

z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Kańczudze.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 14. listopada 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 160.

U s t a w a

z dnia 14. listopada 1909, o zezwoleniu gminie Borysław (powiat Drohobycz) na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych, piwa i miodu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Gminie Borysław (powiat Drohobycz) zezwala się pobierać od wejścia w życie niniejszej ustawy do końca r. 1919 opłaty gminne od niżej poszczególnionych napojów dla miejscowej konsumcyi przeznaczonych według następującej taryfy:

1. Od jednego litra stustopniowego spirytusu, dającego się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem po 11 h, czyli od jednego hektolitra stustopniowego spirytusu po 11 K.

2. Od jednego litra słodzonych napojów spirytusowych, w których zawartość alkoholu nie da się oznaczyć stustopniowym alkoholometrem jako to: rumu, koniaku, śliwowicy i rozolisu po 11 h, czyli od jednego hektolitra po 11 K.

3. Od jednego hektolitra piwa bez względu na gatunek po 2 K.

4. Od jednego hektolira miodu po 8 K.

Art. II.

Okręg poborowy stanowi gmina Borysław.

Art. III.

Ta opłata ciąży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. IV.

Od opłaty tej ma być wolną wódka w tych wszystkich wypadkach, w których po myśli § 6 cesarskiego rozporządzenia z 17. lipca 1899 Dz. p. p. Nr. 120 część II., wolną jest od państwowej opłaty konsumcyjnej.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tych opłat wyda w drodze administracyjnej c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Dzierżawa dochodu z tych opłat ma być złączoną po koniec roku 1910 z dzierżawą prawa propinacyi w Borysławiu a dla przeprowadzenia tej dzierżawy po koniec roku 1910 obowiązaną jest gmina zgodnie porozumieć się z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego, względnie z dzierżawcą prawa propinacyi w Borysławiu.

Art. VII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 14. listopada 1909.

Franciszek Józef w. r.

Biliński w. r. **Haerdtl** w. r.

Nr. 161.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. listopada 1909, L. 121.691, w sprawie przedłużenia gminie miasta Sokala koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Bugu.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kraj. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża gminie miasta Sokala na lat pięć koncesyę z dnia 10. lutego 1905 (Dz. u. kr. Nr. 41/VII.), do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na rzece Bugu w Sokalu w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 162.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 12. listopada 1909, L. 133.200/09, o uzupełniających wyborach do komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego.

W myśl postanowień §§ 177, 179 i 189 ustęp 2 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. u. p. Nr. 220 o bezpośrednich podatkach osobistych oraz § 17, przepisów wyborczych (dodatek D. rozporządzenia wykonawczego do działu I. powołanej ustawy) rozpisuje c. k. krajowa Dyrekcya skarbu niniejszem na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 14. października 1907 L. 68.152, uzupełniające wybory członków i zastępców członków komisyi szacunkowych podatku osobisto-dochodowego w miejsce ustępującej w myśl al. 2 § 189 powołanej ustawy połowy członków i zastępców członków tychże komisyi jak również w miejsce członków (zastępców), których z powodu udaremnienia wyborów w swoim czasie supletorycznie zamianowano, oraz w miejsce tych członków (zastępców), których mandat przedwcześnie zgasł.

Do przeprowadzenia tych wyborów wyznacza się następujące termina:

	Dla koła wyborczego	Dzień wyboru
I. Dla miejscowych komisyi szacunkowych w miastach Lwów i Kraków	I.	13. grudnia 1909
	II.	14. grudnia 1909
	III.	15. grudnia 1909
II. Dla miejscowych komisyi szacunkowych w miastach: Brody, Drohobycz, Horodenka, Kołomyja z gminą Werbiąż niżny, Nowy Sącz z gminą Załubińcze, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów	I.	3. stycznia 1910
	II.	4. stycznia 1910
	III.	5. stycznia 1910
III. Do powiatowych komisyi szacunkowych zatem dla wszystkich innych wyżej nie wymienionych okręgów szacunkowych	I.	28. grudnia 1909
	II.	29. grudnia 1909
	III.	30. grudnia 1909

Które koła wyborcze w poszczególnych okręgach szacunkowych mają brać udział w uzupełniających wyborach oznaczy odnośna władza podatkowa I. instancyi.

Wybory do miejscowych komisyi szacunkowych w miastach Lwów i Kraków przeprowadzone zostaną przez Magistraty tych miast, zaś wybory do miejscowych i do powiatowych Komisyi szacunkowych na prowincyi, odbędą się w siedzibach Starostw i przeprowadzone zostaną przez naczelników powiatowych władz politycznych względnie przez wyznaczonych w tym celu komisarzy wyborczych.

O zaliczeniu do kół wyborczych i uprawnieniu do głosowania uwiadomieni zostaną P. T. kontrybuenci przez kompetentne władze podatkowe I. instancyi osobnemi legitymacyami, oznaczającemi dokładnie miejsce wyborów, lokal wyborczy, godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, oraz liczbę członków i zastępców członków komisyi, która ma być wybraną z dokładnem wyjaśnieniem, z którego koła i ilu członków (zastępców) ma być wybranych na przeciąg lat czterech, a ile w miejsce supletorycznie zamianowanych i przedwcześnie ustępujących na przeciąg lat dwóch.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do głosowania urzędowe karty wyborcze.

Warunki czynnego i biernego prawa wyboru oraz przepisane przy wyborach postępowanie określają §§ 179, 181 i 183—186 powołanej na wstępie ustawy względnie §§ 7, 9, 10, 14, 16 i 26 do 45 powołanych wyżej przepisów wyborczych.

Prokopowicz w. r.

Nr. 163.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 2. grudnia 1909, L. 19.240/pr.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że Jego Ces. i Król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 2. listopada 1909 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę galicyjskiego Sejmu krajowego z dnia 30. września 1907 o poborze opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Ulanowem.

Uchwała

o udzieleniu Jakóbowi Pfefferowi i spólnikom koncesyi na pobór opłat mytniczych od przewozu przez rzekę San pod Ulanowem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się Jakóbowi Pfefferowi i spólnikom prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę San pod Ulanowem, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analo-

gicznie do postanowień zawartych w § 38. ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897, (Dz. u. kr. Nr. 43), w razie niedopełnienia tego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo Jakóba Pfeffera i spólników.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego 4 (cztery) h;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 8 (ośm) h;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 3 (trzy) h;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, buhaja i trzylatki 8 (ośm) h;

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmionej, owcy, kozła, kozy i małych świń 3 (trzy) h.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1909. Wydano i rozesłano dnia 31. grudnia 1909. **Część XXII.**

Nr. 164.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 18. grudnia 1909 L 20.653/pr., którem w porozumieniu z Wydziałem krajowym na zasadzie Art XIV. ustawy z 13. listopada 1909 Dz. u. kr. Nr. 148 wyznacza się termin, od którego wymienione w Art. I. tej ustawy gminy i obszary dworskie względnie części gmin przejdą pod zarząd Rady miejskiej i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Na zasadzie Art. XIV. ustawy z 13. listopada 1909 Dz. u. kr. Nr. 148 wyznacza c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym dzień 1. kwietnia 1910 jako termin, od którego wymienione w Art. I. tej ustawy gminy i obszary dworskie względnie części gmin przejdą pod zarząd Rady miejskiej i Magistratu stoł. król miasta Krakowa.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 165.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 25. listopada 1909 L. 130.040, o przedkładaniu władzom podatkowym wykazów poborów służbowych dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1910, oraz fasyi do podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1910.

W myśl §§ 138 i 202 oraz § 201 ustawy z dnia 25. października 1896 Dz. p. p. Nr. 220, względnie artykułów 18 i 21 rozporządzenia wykonaw-

czego do działu III., artykułów 29 i 43 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. tejże ustawy, oraz rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 24. lipca 1904 Dz. p. p. Nr. 82, wyznacza c. k. krajowa Dyrekcya skarbu:

A) do przedkładania wykazów poborów służbowych dla użytku przy wymiarze podatku osobisto-dochodowego na rok 1910 — termin od 1. do 31. stycznia 1910.

B) do przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego i podatku osobisto-dochodowego na rok 1910 — termin do 31. stycznia 1910.

Wykazy ad A) przedkładać mają służbodawcy co do osób pobierających płace służbowe, lub pensye emerytalne, o ile te płace, lub emerytury co do jednej osoby kwotę 1200 kor. rocznie przenoszą.

W wykazach tych należy podać kwotę stałych i zmiennych poborów wypłaconych faktycznie w roku 1909.

Przy poborach zmiennych byłoby wskazanem, aby służbodawcy wykazywali pobory tak z roku 1909, jak również z tych lat poprzednich, które są miarodajne dla obliczenia przeciętnego dochodu z tychże poborów, podlegającego opodatkowaniu na rok 1910.

Odnośne wykazy sporządzić należy na przepisanych drukach, których udzielać będą władze podatkowe stronom interesowanym na żądanie bezpłatnie.

Do przyjmowania wykazów kompetentną jest ta władza podatkowa, w której okręgu mieszka służbodawca, względnie znajduje się dotyczące przedsiębiorstwo.

Co do następstw nieprzedłożenia tych wykazów, lub zeznań nieprawdziwych odsyła się strony interesowane do postanowień §§ 240, 241 i 243 ustęp 6 i § 244 powołanej na wstępie ustawy.

Co do obowiązku opłaty podatków i przedkładania fasyi pod B) wspomnianych zauważa się w szczególności co następuje:

1. Do opłaty podatku rentowego obowiązane są wszystkie osoby fizyczne i prawne, pobierające dochód, określony w § 124 powołanej ustawy z wyjątkiem osób wymienionych w § 125 odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby, których łączny dochód (ze wszystkich źródeł) nie przenosi rocznie 1200 kor., obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku rentowego tylko w tym razie, jeżeli zostaną do tego przez władzę podatkową indywidualnie zawezwane.

Osoby z dochodem łącznem (z jakichkolwiek źródeł) ponad 1200 koron rocznie, obowiązane są natomiast do przedłożenia wspomnianych fasyj już wskutek niniejszego obwieszczenia bez względu na wysokość dochodu podatkowi rontowemu podlegającego, oraz bez względu na to, czy zostały lub nie zostały przez władzę podatkową do przedłożenia fasyi zawezwane.

W myśl § 139 ustawy wyżej powołanej uwolnione są jednak od obowiązku przedłożenia fasyi do podatku rentowego, o ile nie zostaną do tego przez władzę podatkową specyalnie zawezwane te osoby, które:

a) opłacały już podatek rentowy w poprzednim roku podatkowym,

b) nie zmieniły od tego czasu swojego miejsca zamieszkania,

c) nie uzyskały wyższego dochodu.

W takim razie nastąpi wymiar podatku rentowego na rok 1910 bez fasyi od takiej samej kwoty dochodu, jak w roku poprzednim.

W razie ustania poboru podatkowi rentowemu podlegającego, wskazanem jest przeto dla uniknięcia ewentualnego wymiaru podatku na rok 1910 donieść o tem kompetentnej władzy podatkowej I. instancyi w terminie wyżej wyznaczonym.

Zresztą zaznacza się, że obowiązek przedkładania fasyi w celu wymiaru podatku rentowego dotyczy tylko tych dochodów temuż podatkowi podlegających, do których nie odnoszą się postanowienia § 133 powołanej ustawy co do ściągania i odwożenia podatku rentowego przez dłużnika, dochód dotyczący wypłacającego.

2. Do opłaty podatku osobisto-dochodowego obowiązane są wszystkie te osoby fizyczne, wymienione w § 153 ustawy, których dochód temuż podatkowi podlegający 1200 kor. rocznie przenosi, z wyłączeniem jednak osób, wymienionych w § 154 ustawy, odnośnie do dochodu w tym paragrafie bliżej określonego.

Osoby których dochód nie przenosi rocznie 2000 kor., obowiązane są do przedłożenia fasyi w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego tylko w takim razie, jeżeli zawezwane zostaną do tego indywidualnie przez władzę podatkową, lub przez przewodniczącego komisyi szacunkowej.

Osoby z dochodem rocznym ponad 2000 koron, przedłożyć winne wspomnianą fasyę już w skutek niniejszego obwieszczenia, bez względu na to, czy zostały, lub nie zostały do przedłożenia fasyi zawezwane.

3. Sposób obliczenia dochodu i sporządzenia fasyi określają co do podatku rentowego §§ 128—130 i 138 ustawy, oraz artykuły 13—16 i 20 rozporządzenia wykonawczego do działu III. tej ustawy, zaś co do podatku osobisto-dochodowego §§ 156—171 i 202 ustawy, oraz artykuły 32 i 33 względnie 3—28 rozporządzenia wykonawczego do działu IV. powołanej ustawy.

Tak fasye w celu wymiaru podatku rentowego, jak również fasye w celu wymiaru podatku osobisto-dochodowego przedkładać można bądź pisemnie na przepisanych drukach, bądź też zeznawać ustnie do protokołu u właściwych władz podatkowych

Dochód z poszczególnych źródeł zeznawać należy w walucie koronowej w rubrykach fasyi, na ten cel przeznaczonych

Potrzebne druki udzielane będą stronom interesowanym bezpłatnie przez władze podatkowe I. instancyi.

Do odbierania wspomnianych fasyi powołane są w regule te władze podatkowe I. instancyi w których okręgu obowiązany do opłaty podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego stale mieszka.

Co do osób prawnych obowiązanych do opłaty podatku rentowego, powołana jest do przyjęcia dotyczącej fasyi ta władza podatkowa I. instancyi, w której okręgu osoba prawna ma swoją siedzibę.

Wyjątki od tych zasad określają co do podatku rentowego ustępy 2 i 3 § 132, zaś co do podatku osobisto-dochodowego ustępy 2 i 3 § 176 ustawy.

Osoby, które osiedlą się w ciągu roku 1910 w jednym z krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, a posiadają dochód podlegający podatkowi rentowemu, lub podatkowi osobisto-dochodowemu, obowiązane będą w myśl §§ 145 i 228 ustawy donieść o tem właściwej władzy podatkowej w przeciągu dni 14 po osiedleniu się, dołączając przepisaną fasyę.

To samo dotyczy tych osób, które uzyskają w roku 1910 stałe pobory służbowe, przenoszące rocznie 1200 koron.

Osoby te dopełnić winny wspomnianego obowiązku najpóźniej w dniach 14 po uzyskaniu dotyczących poborów.

Niedopełnienie tego obowiązku stanowi zatajenie podatkowe.

W jakich zresztą wypadkach dopuszcza się kontrybuent obowiązany do opłaty podatku rentowego lub podatku osobisto-dochodowego ukrócenia, lub zatajenia podatkowego i jakim z tego powodu podlega karom, określają §§ 239 i 243 oraz §§ 241 i 244 ustawy.

Kontrybuentów, którzy fasye do wymiaru podatku rentowego, lub podatku osobisto-dochodowego na rok 1910 zeznawać chcą protokalarnie, wzywa się, aby to we własnym interesie dla uniknięcia natłoku i powstającej stąd straty czasu, jaknajrychlej uskutecznili.

Dotyczy to w szczególności fasyi do podatku osobisto-dochodowego, co do których upoważniono władze podatkowe do wyznaczenia w miarę potrzeby kontrybuentom do ustnego zeznawania fasyi, odpowiednich terminów.

Gdzie przeto zarządzenia takie nastąpią, zechcą strony interesowane we własnym interesie do nich jak najściślej się zastosować.

Lwów, dnia 25. listopada 1909.

Nr. 166.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 26. listopada 1909 L. 130.653, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Samborze koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Sambor-Mościska.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem

Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Samborze na dalszych lat pięć koncesyę z dnia 19. lipca 1899 (Dz. u. kr. Nr. 91/VIII.) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Samborsko-Mościskiej w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 167.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 18. grudnia 1909 L. 20.862/pr., w sprawie aktu darowizny uczynionej na rzecz kraju przez Helenę hr. Mierową.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z 10. grudnia 1909 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 4. października 1909 mocą której upoważniono Wydział krajowy do przyjęcia od Heleny hr. Mierowej w zamian za pierwotny przedmiot darowizny na rzecz kraju ekwiwalentu w kwocie 300.000 kor. oraz do zaciągnięcia na częściowe pokrycie ceny kupna realności na pomieszczenie biur i mieszkania Ministra dla Galicyi, pożyczki krajowej w kwocie 130.000 kor.

Obwieszczenie to podaje się do publicznej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 13. grudnia 1909 L. 42.340.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 168.

Ustawa

z dnia 28. listopada 1909 o wyłączeniu przysiółka Biełowice ze związku gminy administracyjnej Dąbrówka niemiecka (powiat Nowy Sącz) i przyłączeniu go do gminy administracyjnej Dąbrówka polska.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przysiółek Bielowice wyłącza się ze związku gminy administracyjnej Dąbrówka niemiecka (powiat Nowy Sącz) i przyłącza się do gminy administracyjnej Dąbrówka polska.

Art. II.

Do dni sześćdziesięciu po wejściu w życie niniejszej ustawy rozpisać należy wybory do nowych Reprezentacyi gminnych w Dąbrówce niemieckiej i w Dąbrówce polskiej.

Art. III.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy polecam mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. listopada 1909.

Franciszek Józef w. r.

Haerdtl w. r.

Nr. 169.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. grudnia 1909 L. W. kr. 134.178, w sprawie zezwolenia gminie Peczeniżyn na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wiel. Ks. Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Peczeniżyn na pobór opłaty gminnej od piwa, przyzwolonej pierwotnie ustawą, z dnia 20. maja 1886 Dz. u. kr. Nr. 59, a przedłużonej po raz ostatni rozp. Wydz. kraj. z dnia

17. listopada 1903, Dz. u. kr. Nr. 110, a to na dalszy okres jednego roku t. j. od pierwszego stycznia 1910 do końca roku 1910 w wysokości 2 kor. od hektolitra i pod warunkami oznaczonymi w powołanej wyżej ustawie, tudzież z zastrzeżeniem, że gmina nie będzie mogła dochodów z tych opłat zabezpieczyć inaczej, jak tylko w porozumieniu z c. k. Dyrekcyą gal. funduszu propinacyjnego, względnie z miejscowymi dzierżawcami prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 170.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. grudnia 1909 L. W. 136.556 w sprawie zezwolenia gminie Dolina na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Dolina na dalszy pobór opłaty gminnej od piwa na czas od 1. stycznia 1910 do 31. grudnia 1910 w wysokości 2 kor. od hektolitra, pod warunkami oznaczonymi w ustawie z 25. kwietnia 1883, Dz. u. kr. Nr. 51, z tem zastrzeżeniem, że gmina nie będzie mogła dochodu z tych opłat zabezpieczyć inaczej, jak tylko w zgodnem porozumieniu z c. k. Dyrekcyą galicyjskiego funduszu propinacyjnego względnie z miejscowymi dzierżawcami prawa propinacyi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Nr. 171.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 2. grudnia 1909 L. 134.921, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Jaśle.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Jaśle, dla dorosłych na 1 kor. 56 h., a dla dzieci do lat 7 na 78 hal. dziennie, począwszy od 1. lipca 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.

Nr. 172.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 30. listopada 1909 L. 134.923, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Drohobyczu.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Ks. Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Drohobyczu dla dorosłych na 1 kor. 18 h., a dla dzieci do lat 7-miu na 60 hal. dziennie, począwszy od dnia 1. października 1909 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Szymon Bernadzikowski w. r.